

தீருக்கோணமலைப் புலவர் வே. அக்ஷேசபிள்ளை நூற்றாட்க

ஆக்கியோன்
புலவர் வே. அக்ஷேசபிள்ளை
விளக்கவுரை
பண்டிதர் இ. வடிவேல்
பதிப்பாசிரியர்
சித்தி அமரசிங்கம்

**திருக்கோணமலைப் புலவர்
வே. அகிலேசபிள்ளை
நூற்றிரட்டு**

ஆக்கியோன்
புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை
விளக்கவுரை
பண்டிதர் இ. வடிவேல்
பதிப்பாசிரியர்
சித்தி அமரசிங்கம்

வெளியீடு:
ஹிந்து சங்கரர் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் ஆலயம்
ஹம், ஜேர்மனி
செப்டெம்பர் 2007

273 / 2007

திருக்கோணமலைப் புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை நூற்றிரட்டு

ஆசிரியர் : புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை
உரையாசிரியர் : பண்டிதர் இ. வடிவேல்
பதிப்பாசிரியர் : சித்தி அமரசிங்கம்
இணைப்பாளர் : என். செல்வராஜா
பதிப்பு : முதற்பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2007
வெளியீடு : ஹிந்து சங்கரர் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் ஆலயம்
ஹம், ஜேர்மனி
அச்சுப்பதிப்பு : சிந்தனை வட்டம் அச்சீட்டுப் பிரிவு
14 உடத்தலவின்னை மடிகே, உடத்தலவின்னை,
ஸ்ரீலங்கா.
அட்டை அமைப்பு : கௌதமன் செல்வராஜா
ISBN : 978-955-8913-84-0
பக்கங்கள் : xviii + 108

Thirukkonamalai Pulavar Ve. Ahilesapillai Nool thirattu

Subject : *Collection of five religious and literary works by a 20th century Poet
V.Ahilesapillai, an eminent literary personality from Trincomalee, Sri Lanka.*

Author : Poet V.Ahilesapillai
Commentator : Pandit. E. Vadivel
Editor : Sithy Amarasingam
Co-ordinator : N.Selvarajah
Edition : First Edition, September 2007
Publishers : Hindu Shankarar Sri Kamadchi Ampal Temple e.v.(Europa)
Postfach: 6038, 59026, Hamm, Germany
Printers : 'Cintanai vattam' Printing Division
14, Udatalawinna Madige, Udatalawinna, Sri Lanka
Language : Tamil
Cover Design : Gauthaman Selvarajah
ISBN : 978-955-8913-84-0
Pages : xviii + 108

ஜேர்மன்

ஹம் ஹிந்து சங்கரர் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் ஆலயம்
ஆதீனகர்த்தா

பிரதிஷ்ட கலாநிதி
சிவஸ்ரீ ஆறுமுக பாஸ்கரக் குருக்கள்
அவர்கள் அன்புடன் வழங்கிய
வாழ்த்துரை

ஆர்ப்பரித்து எழுந்து வருகின்ற கடல் அலைகளும்,
நீலத்திரை விரித்த நெடுவானமும், குளிர்மையான கடல்காற்றும்
கவந்த இயற்கையின் சூழலிலே அமைந்திருக்கின்றது
திருக்கோணேஸ் வரம். இதன் உச்சியிலே கோணேஸ்வரப்
பெருமான் பள்ளி கொண்டுமுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோணேசர்
ஆலயம் சரித்திர காலத்தில் மட்டுமல்லாமல் அதற்கு முற்பட்ட
புராண காலத்திலிருந்தே பிரசித்தி பெற்றதும் பாடல் பெற்றதுமான
ஆலயமாக இருந்து வருகின்றது.

தென் இந்தியாவை அரசாண்ட மன்னர்களும் இந்தப்
பிரசித்திபெற்ற திருக்கோவிலுக்கு நன்கொடைகளை வாரி
வழங்கினார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவை ஆண்ட
குளக்கோட்டன் என்னும் மன்னன் இவ்வாலய புனருத்தாரண
வேலைகளுக்குத் தன் செல்வங்களை வழங்கினான் என்றும்
சான்றுகள் கூறுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட பெருமைகளைக் கொண்ட திருக்கோ
ணேசர் ஆலயத்தினைப் பற்றி எங்கள் சான்றோர்கள் கடந்த
நூற்றாண்டிலும் பாடல்கள் யாத்திருக்கிறார்கள். ஏட்டுருவில்
இருந்த இவற்றை எழுத்துருவில் கொண்டுவருவதும், அப்பாடல்க
ளுக்கான பொழுப்புரைகளை எழுதுவதுமாக நம்மவர்கள்
மெருகேற்றி வந்துள்ளார்கள். முன்னைய தலைமுறையினரின்

இப்பணிகள் அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் பாங்கில் கடத்தப்பட வேண்டியது வரலாற்றுக் கடமையாகும்.

இத்தகையதொரு நல்முயற்சியை வண்டனில் வசிக்கும் நூலகவியலாளர் திரு. என்.செல்வராஜா அவர்கள் முன்வைத்து பல்வேறு அறிஞர்களையும் இணைத்து ஒரு அரும்பணியை ஆற்றி இந்நூலை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார்.

இலங்கையில் கோவில்கொண்ட திருக்கோணேஸ்வரருக்குப் புகழ்சேர்க்க ஜேர்மன் நாட்டில் ஹம் நகரிலே ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் என்ற திருநாமத்துடன் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டியவற்றினை அள்ளிவழங்கிக் கொண்டும், ஜேர்மன் நாட்டில் மட்டுமல்லாது பிற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வாழும் எம் சைவத்தமிழ் உறவுகளுக்கு அருள்மழை பொழிந்தும் வரும் ஹம் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் திருவருளால் இந்நூலின் பதிப்பிற்கான நிதியுதவியை வழங்கத் திருவருள் கிடைத்துள்ளது.

இப்பணி இனிது நிறைவேறி, திருக்கோணமலைத் தலம் பற்றியதும் அப்பிரதேசம் பற்றியதுமான பழம்பெரும் நூற்கோவை யொன்றினை இன்று உங்கள் கரங்களில் தவழவிடுவதில் நாமும் சிறு பங்கேற்க முடிந்ததையிட்டு உளம் மிக மகிழ்கின்றோம்.

பிரதிஷ்ட கலாநிதி

சிவஸ்ரீ ஆறுமுக பாஸ்கரக் குருக்கள்
ஹம் காமாட்சி அம்பாள் ஆதீனகர்த்தா.

Postfach: 6038,
59026 Hamm.
Germany.
07.07.07

பிரபல கவிஞரும், எழுத்தாளரும், பொறியியலாளரும்,
பன்னூலாசிரியருமான

பாவலர் கந்தையா இராஜமனோகரன்

அவர்கள் அன்புடன் வழங்கிய

அணீர்துரை

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே !

பேரன்புடையீர்,

இறைவன் இன்னருளால் இன்பமே விளைக !

இற்றைக்கு நூற்றியைப்பத்தினான்கு ஆண்டுகளின் முன்னர் பிறந்த புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்களுடைய அருட்பாடல்களைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சி மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது. தனியே பாடல்களைப் பதிப்பித்தால் அதிகமானோர்க்குப் பயன்தராதென்பதை உணர்ந்து அவற்றோடு உரையையும் இணைத்தமை விவேகமான செயல். தமிழறிவு மட்டும் மிக்கோராலே அந்நூல்களுக்குப் பொருள்தர இயலாது. தமிழறிவும் இறையுரைவுங் கொண்ட அடியவராலே மட்டுமே அருட்பாடல்களுக்குச் சரிபான பொருள்தரவியலும். அவ்வகையிலே ஞானசிரோமணி பண்டிதர் இ. வடிவேல் அவர்கள் விளக்கவுரை, பொழிப்புரை என்பவற்றைத் தந்துநின்றமை சைவத்தமிழினம் செய்த புண்ணியம். பண்டிதர் ஐயாவுடைய முயற்சி பாராட்டுதற்குரியது.

அச்சிடக் கொடுத்தால் அதனை அருகிருந்து அச்சப்பிழை களைத் திருத்தவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு எழுவதியற்கையே. இலங்கையிலே அச்சகமிருப்பினும் இலண்டனிலே வாழும் எனக்கு இப்

பொறுப்பைத் தந்தவர் அன்பிற்குரியவரான நூலகவியலாளர் திரு. செல்வராஜா அவர்கள். இ.து என்றோவோர் பிறவியிலே அடியேன் சிவபுண்ணியமும் ஏதோ இயற்றியுள்ளேன் என்று உணர வைக்குஞ் செயலாகும். பிழை திருத்துகையிலே முற்றும் உணர்ந்து பொருள் விளங்கப் படிக்க வேண்டும். அன்றொழுதிய அருட்பாடல்களை இன்று கற்க எனக்கு வாய்த்ததெனின் அது இறை புண்ணியத் தொடர்பு தானே!

திருக்கோணமலைப் பகுதி பெரும்பாலான காலங்களிலே இடர்ப்பாடுகளுக்கிரியதாகவே அமைந்துள்ளதென்பது ஈழத்து வரலாற்றை நன்கு கற்றதோடு இன்றைய நிலையையும் உணர்ந்த வர்க்குப் புலப்படுமோர் உண்மை. கடற்கோள் ஒத்த இயற்கையழிவுகள் ஒருபுறமும் அந்நியர் படையெடுப்பு மறுபுறமுமாக என்றுமே சிக்கல் களே நிறைந்துள்ளன. கோணேசரின் கோயில்கள் பல கடலுக்குள்ளே சென்றுவிட்டன. மீண்டும் தமிழராட்சியின் கீழே அவ்விடம் வரும்போதே அவை வெளிச்சத்திற்கு வரவியலும். 1619 இலே யாழ்ப்பாணவரசு போர்த்துக்கேயருக்கு அடிமைப்பட்டது. 1624ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் முதனாளான ஆண்டுப் பிறப்பன்று கோணேசர் கோயிலிலே போர்த்துக்கேயரின் சூறையாடலும் அடியவர் மீதான தாக்குதலும் நடைபெற்றன. அன்று தேர்த் திருவிழா. தேரிலே உலாப் போந்த மாதுமையாள் பாகனான கோணேசப் பெருமான் கோயிலுக்கு மீளவில்லை. கோயிலிலே மூன்று வகையான தாக்குதலைப் போர்த்துக்கேயர் மேற்கொண்டனர். ஒரு குழுவினர் கோயிலடியிலே குழப்பத்தை விளைவித்தனர். இதனைக் கண்ணுற்ற அடியவர் அகலத் தொடங்கக் குருக்கள்மார் வேடமிட்டுக் கோயிலுக்குள்ளே சிலர் புகுந்தனர். அவர்கள் உள்ளே நின்ற கோயிற் குருக்கள்மாரைத் தாக்கினர். மூன்றாவது கூட்டத்தினர் கொள்ளையடிப்பதிலே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தனர். ஐயர்மாரும் அடியவருமாக இயன்றவற்றைக் கிணறு, கடலோடை, மண்குழி போன்றவற்றிலே ஒளித்தனர். உலாப் போந்த கடவுளர்கள் அந்தந்த இடங்களிலே மறைவிடந் தேடினர். மாலை கோயிலுக்கு வந்த தளபதி கொன்ஸ்ரன்ரைன் டி சா கோயிலினழகிலே மயங்கினான். தனது ஓவியனை அழைத்து அப்படியே வரையச் சொன்னான். அவ்வோவியம் இன்றும் போர்த்துக்கேயத் தலைநகரிலுள்ள அருங்காட்சியகத்திலே உள்ளது. ஓவியம் வரைந்ததோடு

தளபதியின் மயக்கமும் தீர்ந்தது. கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கினான். கோயிற்கற்கள் கோட்டை கட்டப் பயன்பட்டன. பின்னர் இக்கோயிற் பகுதி ஒல்லாந்தருக்கும் தொடர்ந்து சிலகாலம் பிரான்சியருக்கும் அடிமைப்பட்டது. அதன்பின்னர் பிரித்தானியருக்கு என்றாகி அவர்களிடமிருந்து சிங்களவருக்குச் சுதந்திரம் எனும் பெயரிலே கைமாற்றப்பட்டது. சொல்லு தமிழும் சைவநெறியும் நிலைக்க நல்லைநகரிலே உதித்த ஆறுமுகநாவலரின் வழிகாட்டலிலே பிரித்தானியர் காலத்திலேயே மீண்டும் கோயில் உருவாகியது. சிங்களத்தின் சீற்றத்திற்குப் பலமுறை ஆட்பட்டது. இன்றுவரை பார்த்தால் 388 ஆண்டுகளின் மேற்பட்ட அடிமை வாழ்வு. மேற்படி வரலாற்றை இங்கு தேவைகருதியே எழுதினேனெயொழியச் சைவருக்கு உருவேற்றவல்ல. விழுந்த பாட்டிற்குக் குறிசுட்டுத் தன்னலத்தோடு தப்பிக் கொள்ளும் எமக்கு இவை உருவேற்றப் போவதுமில்லை.

புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்களுடைய பாடல்களின்படி தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்திலேயுள்ள சிவனுடைய திருவுருவம் போர்த்துக்கேயராலே திருக்கோணேஸ்வரம் கோயில் இடிக்கப்பட்டபோது பாதுகாப்புக்கருதி இடம்பெயர்ந்த திருச்சிலையே. திருகோணமலை நாயகர் பதிகத்தின் இறுதிப்பாடல் இதனை உறுதி செய்கிறது. மேலும் ஆதி மூர்த்தி, ஆதிகோணநாயகர் போன்ற சொற்கள் சொல்லாமற் சொல்லுவது எதனை? தமிழர்க்கு மட்டுமன்றித் தமிழர் வணங்கிய கடவுளர் திருவுருவங்களுக்கும் இடப்பெயர்வுகள் நிகழ்ந்தன என்னும் வரலாற்றையன்றோ!

புலவருடைய பாடல்களின் தரத்தைப் பற்றிச் சிலவற்றைக் குறிப்பிடாவிட்டாற் குறையாகிவிடும். தாம் எவ்வாறு நினைத்து எழுதுகின்றாரோ அது அவ்வாறே அமைந்துள்ளதெனும் தான்தோன்றித்தனமான கவிஞர்கள் மலிந்த இக்காலம் போன்றதன்று புலவருடைய காலம். அன்று அவர்கள் இலக்கண வரம்புக்குள்ளே நின்று இலக்கியம் படைத்தனர். வரம்பு கட்டி வாய்க்கால் அமைத்துச் செய்யப் பெற்ற பயிர்ச்செய்கைபோலே விளைச்சல் பலன் தந்தது. இன்றோ தாம் தமிழைப் படிக்காமற் புறந்தள்ளியது அன்றைய புலவர்களின் பிழையென்பது போலவே பலரும் கருத்துத் தெரிவிப்பதைக் காணமுடியும்.

கற்றறிவில்லாத நிலையிலே தமக்குப் புரியாதவை தேவையற்றன வென்ற கருத்தும் இன்றைய முற்போக்காளரின் கருத்துகளிலே முக்கியமானவை. அகிலேசபிள்ளையவர்களுடைய பாடல்கள் இலக்கணச் சுத்தமும் ஓசை நயமும் நிறைந்தவையாகவும் உள்ளன. அதேவேளையிலே மிகவும் இலகுதமிழிலே அமைந்துள்ளன. பாடலின் தாளக் கட்டிற்கேற்பச் சொற்புணர்ச்சியோடேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. சொற்களைப் பிரிப்பதற்குத் தமிழறிவு வேண்டும். அறிவுபெறத் தமிழைப் படிக்க வேண்டும்.

புலவரவர்கள் ஒவ்வொரு பாடலிலும் கோயிலின் பிராமணரை மிகவும் உயர்த்திப் பாடுகின்றார். இன்றைய நிலையிலே இது சிலருக்கு அதிசயத்தைத் தரலாம். கல்வியறிவு, பூசை விளக்கம், பூசை முறை, ஆசாரம் போன்ற யாவிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவராகவும், கடமையுணர்வுமிக்கவராகவும் அன்றைய அர்ச்சகரைக் காட்டுகின்றார். இன்றைய அர்ச்சகர்களும் புலவரவர்களுடைய பாடல்களைக் கற்ப திலே நன்மையுண்டு.

வெருகல் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிலமர்ந்த முருகனுக்குப் பாடியவை இன்று வெருகலாறும் மணலாறும் படும் பாடுகளையும் மணலாறு 'வெலி ஓயா' எனச் சிங்களமயமாகுந் தன்மையையும் நினைவிலே கொண்டுவருவன. கண்டியரசன் நரேந்திர சிங்கராசனுடைய வசந்தன் சிந்து இலங்கைத் தீவின் கண்டியிராச்சி யத்தைத் தமிழர் ஆண்டமை, 1815 வரை இந்நிலை நீடித்தமை, இன்றைய சிங்களவராட்சியாளர் பரம்பரையினரான பலரும் அன்று தமிழராக இருந்தமை போன்ற பற்பல உண்மைகளை மனத்திரையிலே கொண்டுவருகின்றன. கண்டியரசைப் பிரித்தானியர் கையேற்றபோது அரசவை உறுப்பினர்களிலே பலர் தமிழிலேயே ஒப்பமிட்டனர் என்பது இன்றும் சாட்சியாகவுள்ள ஆவணம். இச்சிந்துவைப் புலவரவர்கள் இயற்றவில்லை. ஏறத்தாழ 1738ம் ஆண்டளவிலிருந்து செவிவழிவந்த வற்றைப் புலவரவர்கள் தொகுத்துச் சரிபார்த்து 1908 இலே வெளியிட்டு மிருக்கின்றார். இது தமிழ் மீதும் தமிழர் கலைகள் மீதும் அவர் கொண்ட ஈடுபாட்டிற்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

இறுதியாக ஒரு கருத்து. ஆட்சியில்லாத மொழி, அவர்களுடைய வரலாறு, இடங்கள், வரலாற்றுச் சான்றுகள் போன்ற யாவுமே காலத்தோடு கரைந்துவிடும். திருக்கோணைஸ்வரமும் அதற்குச் சொந்தக்காரரான தமிழரும் அவர்தம் மொழியும் பண்பாடும் அழியாது பாதுகாக்கப்படவேண்டுமாயின் தமிழர் தம் நிலத்தைத் தாமே ஆளவேண்டும். ஆகக் குறைந்தது உலகிலே ஒரு சிறிய நாடாவது தமிழருக்கென்று அமையவேண்டும். அதிகம் எண்ணுவானேன். இன்று எமக்கு இவ்வளவு நிகழ்ந்தும் கேட்பதற்கு யாருள்ளனர்? தமக்கென வென்றொரு உண்மையான அரசில்லாவிட்டாலும், மாநிலவாட்சி மூலந்தம்மை ஆட்சி செய்வோர் மனவளம் குன்றியவராகவிருந் தாலும், தம்மாலியன்றவரை குரல் கொடுப்பவர்கள் தமிழகத் தமிழறவு களும் ஏனைய நாடுகளின் எந்தமிழறவுகளும் மட்டுமே.

இந்தத் தொகுப்பை இஸ்லாமியச் சகோதரருடைய அச்சகத் திலே அச்சிடுவதும் ஒரு முன்னுதாரணம். தமிழர் என்றும் மொழியாலே இணைந்தவர்கள். மதம் என்பது நம் உள்ளத்தை வளமாக்கும் நெறி. நாம் ஆன்மிகவாதி என்றாகினால் எந்தச் சமயமும் நல்வழியையே காட்டிநிற்கும். யாதொரு தெய்வங்கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார் என்றது சிவஞானசித் தியார். ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்றது திருமந்திரம். பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் என்றது திருக்குறள் கடவு ளொன்றே. பிரித்தவர் மனிதரே.

இந்நூலை அச்சேற்றப் பணவுதவி செய்தவரை யானறிந்தி லேன். எவராயினுமவரைக் கலைவாணி கடைக்கண்ணாலே பார்த்தே தீருவாள். அவரை இணைத்தவர் யேர்மனியின் ஹம்மில்லுள்ள காமாட்சியம்மன் கோயில் அர்ச்சகரென அறிந்தேன். கோயில்களின் பணிகள் பலவற்றிலே இதுவுமொன்று என்பதற்கு உதாரணமாகச் செயற்பட்டமை பாராட்டுக்குரியது. சைவக் கோயில்கள் சமுதாயத் திற்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகள் பலவுள்ளன. கல்லுக்குப் பாலிட்டாற் கழிவு நீரோடு கதியற்ற பிள்ளைக்கிட்டாற் சைவ நெறியோடு என்பது அடியேனுடைய சுடுவரி. அவரவர் தந்தம் பிழைகளுக்குத் தாமே பொறுப்பையும் ஏற்கத் தொடங்கிவிட்டால்

உலகம் தானாகவே திருந்திவிடுமல்லவா!

இவ்வளவு பேரையும் இணைத்துச் செயலாற்றும் நண்பர் செல்வராஜா பாராட்டுதற்குரியவர்.

புலவர் என்றோ அமரர். பொருள் புரிய உரை தந்த பண்டிதரும் இன்று அமரர். பதிப்பிக்க முனைந்த அமரசிங்கம் அவர்களும் அமரர். இந்நிலையில், இவருடைய முயற்சி நற்றமிழை நானிலத்திற் காப்பாற்றுந் தன்மையதன்றோ.

மாதுமையாள் பாகனான ஆதிகோண நாயகனுடைய நல்லருள் என்றும் எவர்க்குந் துணை நிற்க வேண்டி அவனடி பணிகின்றேன். மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம். இன்பமே சூழ்க. எல்லோரும் வாழ்க!

அன்புடன்

க. இராஜமணிகரன்

(0044 7931531305)

Northwood
HA6 3DZ
United Kingdom.
07.07.07

x

பதிப்புரை

திருக்கோணமலை பெருந்தெரு புலவர் வே.அகிலேசபிள்ளை இயற்றிய ஐந்து சிற்றிலக்கிய நூல்கள் இங்கு ஒரு தனித்தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. திருக்கோண நாயகர் பதிகம், வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது, திருக்கோணமலை விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம், திருக்கோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம், கண்டியிலிருந்தரசு செய்த நரேந்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து ஆகிய ஐந்து அரிய சிறு நூல்கள் இங்கு மீள்பதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளன. அனைத்துக்கும் ஞானசிரோமணி பண்டிதர் இ.வடிவேல் அவர்கள் விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார்.

இந்நூல் வெளியீடுகாணும் இவ்வேளையில் இந்நூலை வெளியிடும் பொறுப்பினை எனக்கு அளித்துவிட்டுச் சில மாதங்களிலேயே அமரராகிவிட்ட திருக்கோணமலை, ஈழத்து இலக்கியச் சோலையின் அதிபர் சித்தி அமரசிங்கம் அவர்களை நினைவுகூர வேண்டியது எனது முதன்மையான கடமையாகும்.

அமரர் சித்தி அமரசிங்கத்துடன் நீண்டகால இலக்கியத் தொடர்புகளை வைத்திருந்தவன் என்ற வகையில் அவரது வெளியீட்டுப் பணிகள் பற்றி நிறையவே அறிந்து வைத்துள்ளேன். கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமரர் அகிலேசபிள்ளை 1906 இலும் அதற்குப் பின்னரும் எழுதிப் பதிப்பித்த சில நூல்களுக்கு பண்டிதர் இ. வடிவேல் அவர்களின் மூலம் உரையெழுதி வைத்திருப்பதாகவும்,

xi

அதை வெளியிட்டுத் தரும்படியும் எனக்குக் கடிதம் ஒன்றை எழுதியிருந்தார். எழுதியதுடன் நில்லாது அதன் கையெழுத்துப் பிரதியையும் எனக்கு லண்டனுக்குத் தபாலில் அனுப்பி வைத்திருந்தார். இரண்டொரு தடவைகள் வெளியீடு பற்றித் தொலைபேசியிலும் கதைத்திருந்தார். திடீரென்று அவரது மரணச் செய்தி என் காதுகளை எட்டியபோது எனக்கு முதலில் நினைவில் வந்தது இந்தத் தொகுப்புப் பணியேயாகும். அவர் என்னிடம் ஒப்படைத்துச் சென்ற அப்பணியை செவ்வனே செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று உறுதிபுண்டிருந்தேன்.

அன்றுமுதல் இப்பணியை முன்னெடுத்து இன்று வெளியிட்டு அமரர் சித்தி அமரசிங்கம் அவர்களுக்கே அதைக் காணிக்கையாக்கியதில் எனக்குப் பூரண திருப்திகிட்டுகின்றது. அமரர் சித்தி அமரசிங்கத்தின் இறுதி ஆசைகளுள் ஒன்றை நிறைவுசெய்ததில் மனம் நிறைவு காண்கின்றது.

இப்பணியை வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்ய எனக்கு உதவ முன்வந்தவர்களுள் சுதுமலைக் கவிஞர் கந்தையா இராஜமனோகரன் முதன்மையானவர். கொழும்பில் அச்சாக்கம் பெற்ற இந்நூலை சரவை பார்ப்பதிலிருந்து இந்நூலுக்கானதொரு கருத்தாழம் மிக்கதொரு அணிந்துரையினை எழுதியது வரை அவரது பங்கு அளப்பரியது.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கான நிதியுதவியை முனைப்புடன் தேடியவேளையில் ஜேர்மனியில் வாழும் திரு. த.புவனேந்திரன் அவர்கள் வழமைபோலவே தன்நலம் கருதாது எனக்கு உதவ முன்வந்தார். அவரது தொடர்பினால் ஹம் நகரில் அமைந்துள்ள ஹிந்து சங்கரர் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் ஆலய ஆதீனகர்த்தா பிரதிஷ்ட கலாநிதி சிவஸ்ரீ ஆறுமுக பாஸ்கரக் குருக்கள் இந்நூல் வெளியீட்டுக்கான அச்சீட்டுச் செலவினைப் பொறுப்பேற்க முன்வந்தார். இவர்கள் இருவருக்கும் எனது பணிவான நன்றி.

இத்தொகுப்பிலுள்ள ஐந்து நூல்களும் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப கட்டத்தில் போதிய அச்சக, விநியோக வசதிகளற்றதொரு காலகட்டத்தில் வெளியானவை. இன்று இந்நூலின் பிரதிகள் காணக்கிடைக்காது

கரை ஒதுங்கிய நிலையில் இதன் மூலப் பிரதியை வைத்து உரையெழுதிய பண்டிதர் வடிவேல் ஈழத்தமிழர்களால் என்றும் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்.

இங்கு நான் குறிப்பிட்ட அனைத்துப் பெரியார்களின் பொது நலன் கருதிய சேவையின் பயனாகவே இந்நூல் உங்கள் கரங்களில் இன்று தவழ்கின்றது. எம் இனிய தமிழின் கலப்படமற்ற நீண்டகால இருப்பிற்கு இத்தகைய பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அழியாது பேணிப் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். இதனை தேடிப்பெற்றுப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறைக்கு அவற்றை வழங்கிச் செல்லவேண்டியது உங்கள் ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும். எதிர்வரும் காலங்களில் அழியும் தறுவாயிலுள்ள தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளை மீள்பதிப்புச் செய்வதில் நாம் அனைவரும் அக்கறைகாட்ட வேண்டும் என்று உங்களிடம் கேட்டு விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி, வணக்கம்

என்.சிசல்வராஜா

நூலகவியலாளர் - லண்டன்.

48, Hallwicks Road
Luton
Bedfordshire
LU2 9BH
U.K.
07.07.07

புலவர் அகிலேசுபிள்ளை வரலாறு

புலவர் அகிலேசுபிள்ளை அவர்கள் திருகோணமலையிலே சைவாசாரமுடைய கார்காத்த வேளாளர் மரபிலே பெரிய இராசக் கோன் முதலியாரின் ஐந்தாவது வழித்தோன்றலாகிய அளகைக் கோன் வேலுப்பிள்ளை என்பவருக்கும் ஏக புதல்வராக சாலிவாகன சகாப்தம் 1774 இல் நிகழ்ந்த கிறீஸ்தாப்தம் 1853இல் பரிதாபி வருடம் மாசி மாதம் 26ம் திகதி திங்கட்கிழமை இரவு உதயாதி நாழிகை 48 விநாடி 45 இல் தனுலக்கினத்தில் பிறந்தார்.

ஐந்து வயதானவுடன் குமாரவேலு ஆசிரியரால் வித்தியாரம்பம் செய்வித்து நெடுங்கணக்குப் பயின்று முதுரை முதலிய நீதி நூல்களும் நிகண்டு முதலிய கருவி நூல்களும் கற்றுவரும் காலத்தில் இவரது ஞாபகசக்தியையும் கல்வித் திறமையையும் கண்டார் இவருடைய சிறிய தந்தையார் தையல்பாக பிள்ளை. அவர் மூலம் இலக்கண அறிவில் சிறந்தவராய்க் கவிபாடும் வன்மையும் அமையப் பெற்றுக் கொண்டார்.

1871ம் ஆண்டு தமிழ் ஆசிரியப் பயிற்சிபெற்று சித்தியடைந்து 1872ம் ஆண்டில் அரசினர் வித்தியாசாலைக்குத் தலைமை ஆசிரியராக நியமனம் செய்யப்பட்டார். 1882ம் ஆண்டு இவ்வத்தியோகத்தில் நின்று விலகிச் சிவதொண்டு செய்வதிலும் சைவசமயத்தையும் தமிழ் மொழியையும் வளர்க்க விரும்பி, சில பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக் கருவி நூல்களையும் சமய நூல்களையும் கற்பித்து வந்தார்.

சுண்ணாகம் அ.குமாரசாமிப் புலவர் பொழிப்புரை எழுதியதும் திருகோணமலைக்குச் சமீபமாகவுள்ள மகாவலி கங்கைக் கரையிலே “அகஸ்தியர் ஸ்தாபனம்” என்று அழைக்கப்படுகின்ற கரைசையம் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய மகத்துவங்களைக் கூறும் ‘திருக்கரைசைப்புராணம்’ என்னும் நூலைப் பரிசோதித்துக் கிறீஸ்தாப்தம் 1890ம் ஆண்டில் அச்சுவாகனம் ஏற்றி வைத்தார்.

இவரியற்றிய பிரபந்தங்களாவன.

01. திருக்கோணநாதர் பதிகம்
02. திருகோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தசாமிப் பத்துப்பதிகம்
03. கந்தன் பேரில் கலிவெண்பா
04. திருகோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தசாமிப் பதிகம்
05. வெருகல் சித்திர வேலாயுதசாமி தரிசனப்பத்து
06. திருகோணமலை விசாலாட்சியம்மன் விருத்தம்
07. வெருகல் சித்திரவேலாயுதசாமி சிறைவிடுதூது
08. திருகோணமலை சிவகாமியம்மன் கும்மி
09. நிலாவெளி சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சல்
10. வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதையும் அடைக்கலமாலையும் ஊஞ்சலும் (1906)
11. வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்
12. கண்டியிலிருந்து அரசு செய்த நரேந்திர சிங்கன் வசந்தன் சிந்து (1908)
13. விஸ்வநாத சுவாமி (சிவன்) ஊஞ்சல்
14. சிவகாமி அம்மன் ஊஞ்சல், எச்சரிக்கை, பராக்கு, லாலி
15. நெஞ்சறி மாலை

1926இல் வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் அடைக்கலமாலை என்னும் நூலைப் புலவர் அகிலேசுபிள்ளையவர்கள் பதிப்பித்திருக்கிறார் என அறியக்கிடக்கின்றது. இதுவே நெஞ்சறிமாலை என்னும் பிரபந்தமாயிருக்கலாம். இதேயாண்டில் வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் என்னும் பிரபந்தத்தையும் பதிப்பித்திருக்கிறார். இப்பிரபந்தத்தின் அகச்சான்றின்படி இதனைப்பாடியவர் தம்பலகாமத்தில் வாழ்ந்த இராஜக்கோன் முதலியார் என்னும் புலவர் என்பது அறியக்கிடக்

கின்றது. இப்பிரபந்தங்களுக்கு உரை எழுதி வைத்திருந்தேன். இதை யறிந்து இந்து சமயக் கலாசாரத்திணைக்களம் என்னிடமிருந்து பெற்று பதிப்பித்திருக்கின்றது.

கண்டியிலிருந்து அரசு செய்த நரேந்திர இராச சிங்கன் வசந்தன் சிந்து என்னும் பிரபந்தத்தையும் புலவர் அகிலேசப் பிள்ளை அவர்கள் 1908இல் பதிப்பித்துள்ளார். இவர் ஆக்கிய சில பிரபந்தங் களும் இவர் பதிப்பித்த சில பிரபந்தங்களும் கோணேசப் பெருமான ருளால் அடியேன் பொழிப்புரையும் விளக்கக் குறிப்புகளும் சேர்த்து எழுதியுள்ளேன்.

பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரையென உரையாசிரியர்கள் பாடல்களுக்கு உரை எழுதுவது மரபு. பிரபந்தத்தில் வரும் பாடல் களைப் பாடியவர்கள் அப்பாடற் பொருளை அறிந்து கொள்வதற்காக அடியேன் புதிய உத்தியொன்றைக் கையாண்டு உரை எழுதியுள் ளேன். பாடல்களைக் கொண்டு கூட்டில் பொருள் காண்பதும் விளக்கக் குறிப்புகளையும் புராண வரலாறுகளையும் கீழ்க் குறிப்பாகக் கொடுப் பதும் எனது உத்தியாகும். சான்றோர் குற்றங்களைந்து குணங் கொண்டு ஏற்றருள வேண்டுமெனப் பணிவுடன் வேண்டுகிறேன்.

புலவர் வே.அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் தமிழுக்கும் சமயத் துக்கும் ஆற்றிய தொண்டினைப் போற்றி நினைவுகூருவது தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தினதும், சிறப்பாகத் திருக்கோணமலை மக்களி னதும் நன்றிக் கடப்பாடாகும்.

திருக்கோணமலை

27-05-2000

ஞானசிரோமணி

பண்டிதர். இ. வடிவேல்

திருக்கோணமலைப் புலவர்

வே. அகிலேசபிள்ளை

நூற்றிரட்டு

ஆக்கியோன்

புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை

விளக்கவுரை

பண்டிதர் இ. வடிவேல்

பதிப்பாசிரியர்

சித்தி அமரசிங்கம்

திருக்கோணமலை நாயகர் பதிகம்
புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது
திருக்கோணமலை.

விளக்கவுரை:- ஞானசிரோமணி பண்டிதர் இ.வடிவேல்

திருக்கோணமலைப் புலவர்
வே. அகிலேசபிள்ளை நூற்றிரட்டு

பொருளடக்கம்

வாழ்த்துரை	
அணிந்துரை	
பதிப்புரை	
புலவர் அகிலேசபிள்ளை வரலாறு	
திருக்கோணமலை நாயகர் பதிகம்	01
வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது	13
திருக்கோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்	45
திருக்கோணமலை விசாலாட்சியம்மை பெருங் கழிநெடில் விருத்தம்	69
கண்டியிலிருந்தரசு செய்த நரேந்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து	87

- 01) கடிகமழு மலர் பறித் தாகம விதியோ
டனுதினமுங் கருணையோடு
படிமிசைநின் பதமதனை வேதியர்
பூசிக்கவருள் பாலித்தருள்வாய்
பிடியனமென் நடைபாகமதின்
மருவ மகிழ் பெரிது பூத்து
அடியவரை நிதங்காக்குந் திருகோணச்
சிலம்புறையு மாதிமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

பெண்யானையின் நடையினையொத்த மென்மையாக அசைந்த
சைந்து நடக்கும் மாதுமையம்பாளை என்றும் பிரியாமல் இடப்பாகத்தே
சுகாசனமாகப் பொருந்த அமர்ந்திருக்கும் பாங்கினால் பெருமகிழ்ச்சிய
டைந்து உனது அடியவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் திருவருள் பாலித்துக்
காத்தருள்கின்ற கோணையம்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதிமுர்த்தியா
கிய கோணேசப் பெருமானே!

வாசனை வீசுகின்ற பூக்களைப் பறித்து ஆகம சாஸ்திரங்களிற்
கூறப்பட்டுள்ள விதிமுறைப்படி ஒவ்வொரு நாளும் ஆதி முர்த்தியாகிய
கோணேசப் பெருமான் மீது கொண்ட பயபக்தியோடு இந்தப் புனித பூமி
யின் கண்ணே உனது திருப்பாதங்களை வேதங்களை ஓதிடும் உத்தர
மான அந்தணர்கள் பூசைசெய்து வழிபட அவர்களுக்கும் சகல ஆன்மாக்க
ளுக்கும் திருவருள் புரிந்து எல்லோரையும் ஆட்கொண்டு அருள்
செய்வாயாக!

திருக்கோணமலை நாயகர் பதிகம்

01

கடி - வாசனை, பிடி - பெண்யானை,
பிடியன் - அன உவமை உருபு, படி - பூமி சிலம்பு - மலை,
கமழ்தல் - மணம் வீசுதல், வாசனை வீசுகின்ற மலர் எனப்
பொருள் கொள்ளுங்கால் கடி என்பது உரிச்சொல்
வேதியர் - வேதம் ஓதுபவர் (அந்தணர்)

02) சந்ததமு நினதுபய பதமலரை
வேதியர்கள் தான் பூசித்து
வந்தனை செய்திடக் கருணைவைத் தருளுவாய்
குளக்கோட்டு மகிபற்குற்ற
பந்தவினை தனை நீக்கிப் பகரரிய
முத்தியினைப் பரிவாயீயும்
அந்தமிகு வாரிதிகும் திருகோணைச்
சிலம்புறையு மாதமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

எல்லையற்றுப் பரந்து கிடக்கும் சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்டுள்ளதும்,
முக்கோண வடிவாயமைந்துள்ளதுமான திரிகோணமலை எனப்படும் தெட்ச
ணகயிலையின் கண்ணை அமர்ந்திருக்கும் ஆதியாகிய கோணைசப்
பெருமானே!

குளக்கோட்டு மன்னனானவன் முன் ஜென்மத்திலே செய்த நல்வி
னை தீவினைப்பயனாகிய பிராரத்துவ வினைப்பயனை அவனிடமிருந்து
நீக்கிச் சொல்லுதற்குரிய முத்திப்பேற்றினை அம்மன்னனுக்குக் கருணை
யோடு ஈந்தருளிய கருணை முர்த்தியே!

ஒவ்வொரு நாளும் உன்னுடைய இரண்டு திருப்பாதங்களாகிய
திருவடிமலரை நான்கு வேதங்களையும் ஓதுகின்ற அந்தணர்கள் புனித
மான பூசைகளைச் செய்து வணங்கி வழிபட அவர்களுக்கும் அடியார்க
ளுக்கும் கருணையோடு அருள்புரிவாயாக!

உபயபதம் - இரண்டு பாதங்கள், பந்தவினை - பிறவி தோறும்
தொடரும் பிராரத்துவ வினை, மகிபன் - மன்னன். இருவினை ஒப்பும்
மலபரிபாகமும் நிகழும் போது சத்தினிபாதமாகிய முத்திப்பேறு கிடைக்கு
மென்பது சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடு. குளக்கோட்டு மன்னன் முற்பிறவி
யில் செய்த நல்வினையின் பயனால் தான் திருக்கோணைஸ்வரத்தில்
திருக்கோயில் திருப்பணி செய்ய நேர்ந்தது என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

திருக்கோணமலை நாயகர் பதிகம்

02

திருஞான சம்பந்தர் அருளிச் செய்த திருகோணமலைப் பதிக
மொவ்வொன்றிலும் “அமர்ந்தாரே” எனப்பாடியிருப்பது போல இப் புலவரும்
இப்பதிக மொவ்வொன்றிலும் “சிலம்புறையும் ஆதி முர்த்தி” என்று
“உறையும்” என்னும் பதத்தை வைத்துப் பாடுகிறார்.

03) பன்னரிய நினதுபய பதமலரை
வேதியர்கள் பரிவு கூர்ந்து
முன்னிறுவி யருச்சனை செய்திடவருள்வாய்
மூவருக்குள் முதல்வனான
வன்னமிகு குமரகுருபர வேலனை
விநாயகரை மகிழ்ந்து தந்த
அன்னநடை யுமை கூடத் திருக்கோணைச்
சிலம்புறையு மாதமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் எனப்படும் மும்முர்த்திகளில் முதல்
வனாக இந்தத் திருகோணைஸ்வரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கோணைசப்
பெருமானாகிய பரமேஸ்வரனே! தெய்வீகச் சிறப்பு மிகுந்த குமரகுருபரனா
கிய முருகப் பெருமானையும் விக்கினங்களைத் தீர்ப்பவராகிய விநாயகப்
பெருமானையும் உலக ஷேமத்துக்காக மகிழ்ச்சியோடு உற்பவிக்கச்
செய்து அருள் புரிந்து அன்னம் போன்று அழகிய நடைபயிலும் உமையம்
மையாகிய மாதுமைத் தாயாரை வாமபாகத்தே சேர்த்து ஆன்மிக உலகம்
போற்றும் திருகோணமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதியாகிய
கோணைசமுர்த்தியே!

சொல்லுதற்கரிய உனது இரண்டு பாதங்களாகிய திருவடிமலர்க
ளை வேதங்களை ஓதியும் ஓதுவித்தும் பணிபுரியும் அந்தணர்கள் அன்புட
னும், பணிவுடனும் உன்னைத் தியானப் பொருளாக முன்வைத்து அர்ச்ச
னைகள் செய்ய அவர்களுக்கும் வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்கும் திருவ
ருள் பாலிப்பாயாக

பன்னுதல் - சொல்லுதல், உபயபதம் - இரண்டு திருவடிகள்
பரிவு - அன்பு, வன்னம் - வனப்பு (சிறப்பு)
குமரகுரு - குமரனாகிய குரு (முருகன்)

பிரமதேவனானவன் கைலாசபதியாகிய சிவபெருமானைத்
தரிசனம் செய்வதற்காகச் செல்லும்போது குழந்தைக் கடவுளாகிய முருகப்
பெருமானை வணங்கிக் கண்ணியப்படுத்தாமல் அகங்காரத்தோடு நடந்து

திருக்கோணமலை நாயகர் பதிகம்

03

சென்றான். பிரம்மதேவனுடைய அகந்தையை அடக்க நினைத்த குழந்தைத் தெய்வமாகிய முருகன் பிரம்மனை விளித்து அவனுடைய அந்தஸ்தைக் கேட்டு விசாரித்தார். படைத்தற் கடவுள் நானே தான் என்று அகங்காரத்தோடு பதலளித்த பிரம்ம தேவனிடம் பிரணவத்துக்குப் பொருளுரைக்குமாறு கேட்டார் முருகன். பொருள் கூறத்தெரியாது தடுமாறினான் பிரம்மன். பிரமணவத்துக்குப் பொருள் தெரியாமல் படைத்தல் தொழில் செய்வதா? என்று கூறிப் பிரமனை முருகப் பெருமான் சிறையிலிட்டார்.

இதையறிந்த தந்தையாகிய சிவபெருமான் பிரமதேவனைச் சிறைவீடு செய்யும்படி கேட்டுத் தனக்குப் பிரமணவத்துக்குப் பொருள் கூறும் படியும் கேட்டார். சிவபெருமானைச் சீடனாக அமரச் செய்து குமரக் கடவுளாகிய முருகப்பெருமான் குருவாயமர்ந்து தந்தைக்குப் பிரணவப் பொருளை விளக்கம் செய்தார். இதனால் முருகவேளைக் “குமரகுருபரன்” என அழைத்து அடியார்கள் வணங்குவார்கள்.

விநாயகர் - தனக்குமேலான தெய்வமொன்றுமில்லாத தலைவர் என்பது பொருள்

04) முப்புரிநூல் மார்பிலங்கு வேதியர்க்
 ஞானதுபயபத முண்டகத்தை
 எப்பொழுதும் பச்சிலை கொண்டிறைஞ்சுவருள்
 புரிந்திடுவாய் இமை யோருக்குத்
 தப்பிதஞ்செய் திடர்விளைத்த வகரனை
 வேல்கொடுதடித் தோன்றன்னைத் தந்த
 அப்புலவஞ் சூழ்ந்திலங்கும் திருகோணைச்
 சிலம்புறையு மாதிமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

தேவலோக வாசிகளாகிய தேவர்களையும், அவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் முதலானவர்களையும் தனது தவவலிமையினால் அடக்கி அவர்களைச் சிறையிலிட்டுத் தண்டித்துத் துன்பப்படுத்திய அசுரர் தலைவனாகிய சூரபத்மனைத் தனது திருக்கரத்திலே தாங்கிய வேலாயுதத்தைக் கொண்டு அழித்தவராகிய முருகப் பெருமானைத் தனது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து அவதரிக்கச் செய்தவராகிய பரமேஸ்வரன் எனப்படும் கோணைஸ்வரப் பெருமானே! சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்டிருக்கும்

திருக்கோணமலையின் கண்ணே அமர்ந்து அருள் பொழியும் ஆதிமுர்த்தியே!

முப்புரிநூல் எனப்படும் பூணூலானது மார்பிலே விளங்கும் படியாக அணிந்திருக்கும் அந்தணர்கள் உனது இரண்டு தாமரை மலர்போன்ற பாதார விந்தங்களைப் பசிய வில்வம் முதலாகிய இலைகளாலும் மலர்களாலும் எப்போதும் அர்ச்சித்து வணங்க அவர்களுக்கும் அடியவர்களுக்கும் அருள்பாலிப்பாயாக!

முப்புரிநூல் - பூணூல், முண்டகம் - தாமரை
 அப்பு - நீர் இது ஆகு பெயராய்ச் சமுத்திரத்தைக் குறிக்கும்.

சூரபத்மன், சிங்கமுகாகுரன், தாரகாகுரன் என்னும் அசுர சகோதரர்கள் பன்னெடுங்காலம் சிவபெருமானை நினைத்துக் கடுந்தவம் புரிந்தார்கள். தவத்தின் பயனாக ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் கட்டி ஆண்டார்கள். சூரபத்மன் தேவலோகத்தைத் தனது ஆட்சிக்குட்படுத்தி இந்திராதி தேவர்களைச் சிறையிலிட்டு வருத்தினான். இந்தத் தேவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்குவதற்காக சிவபெருமான் தனது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகளை வெளிப்படுத்தினார். அந்தப் பொறிகள் ஆறும் சரவணப் பொய்கையிலே ஆறு குழந்தைகளாக அவதரித்தன. அந்தக் குழந்தைகள் ஆறையும் உமாதேவியார் அன்போடு அணைத்துத் தூக்கி எடுத்தபோது ஆறு திருமுகங்களையுடைய ஆறுமுகப் பெருமானாக அவதரித்தார். இந்த முருகப் பெருமானே தனது திருக்கை வேலால் சூரனை அழித்துத் தேவர் சிறைமீட்ட இறைவனாவார்.

“அருவமும் உருவமாகி அனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிளம்பதோர் மேனியாகிக் கருணை கூர் முகங்களாரும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய” என்பது முருகாவதாரத்துக்கு ஆதாரமான கந்தப்புராணப்பாடல்.

05) கஞ்சமல ரயன்முகத்தி லுற்பவித்த
 வேதியர்கள் கருணையோடு
 மஞ்சிலகு நின்னுடைய மலரடி
 பூசிக்க வருள் வழங்குமையா
 தஞ்சமின்றிப் பவக்கடலிற் கிடந்து
 வருந்திடு மடியார் தம்மை நோக்கி
 அஞ்சலெனக் கரமீயுந் திருகோணைச்
 சிலம்புறையு மாதிமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

மானுடப் பிறப்பெடுத்த ஆன்மாக்கள் பஞ்சபுலன்களுக்கும் அடிமைப்பட்டு அவற்றின் வழியே நின்று வினைகளைப் புரிந்து அதனால் தாம் செய்த பலவிதமான கர்மங்களின் பயனை அறுப்பதற்கு வழியற்று, கோணேசப் பெருமானே தமக்குத் தஞ்சமென்று சரணடைந்த அடியார்களை நோக்கி அஞ்ச வேண்டாமென அபயகரங்காட்டி ஆன்மாக்களைக் காத்து அருள்புரியும் திருகோணமலையின் கண்ணே எழுத்தருளி அமர்ந்திருக்கும் ஆதியாகிய முர்த்தியே!

தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டு அதன்மேல் அமர்ந்து படைத்தற் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கும் பிரமதேவனுடைய முகத்திலிருந்து உற்பவித்த வேதமோதும் அந்தணர்கள், சிறந்து விளங்கின்றதும் திருவருட்பேற்றை அருளுவதுமாகிய உன்னுடைய மலர் போன்ற பாதாரசிந்தங்களை அன்போடும் பயபக்தியோடும் பூசனை புரிந்து வழிபட அந்தணர்களுக்கும் அடியவர்களுக்கும் திருவருள் பாலித்தருள்வாயாக.

06) மட்டவிழ் மலரெடுத்து வேதியர்
நினதுபய மலரை நாளும்
இட்டமுடன் பூசனை செய் தேத்தவருள்
புரிந்திடுவா யியம்பவொண்ணாக்
கட்டழகா இமயமலை யரசன் மகள்
புடைமருவக் கருணை கூர்ந்து
அட்டதிக்கும் பெருமை செறி திருகோணைச்
சிலம்புறையு மாதிமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

திருவருட் பெருமைகளை எடுத்துகூற முடியாதவரும் பேரழகுடையவருமாகிய இமயமலை அரசனுடைய புதல்வியாகிய இமாசல குமாரியான மாதுமையம்பாள் தனது இடப்பாகத்தே அமர்ந்திருக்க ஆன்மாக்களை இரட்சிப்பதற்காகக் கருணையோடும், எட்டுத் திக்கிலும் புகழ்படைத்த பெருமையோடும், விளங்குகின்ற திரிகோணமலை எனப்படும் மலையின் கண்ணே கோயில் கொண்டருளியுள்ள ஆதி முர்த்தியாகிய கோணேசப் பெருமானே!

தேன் சொரிகின்ற அன்றலர்ந்த புத்தம் புதிய மலர்களை எடுத்து அந்தணர்கள் உனது இரண்டு பாதாரசிந்தங்களையும் ஒவ்வொரு நாளும் மனவிருப்பத்தோடு பூசனை செய்து வழிபட்டேத்த அவர்களுக்கும் அடியவர்களுக்கும் திருவருள் பாலித்திருவாயாக!

மட்டு - தேன். உபயமலர் - இரண்டு பாதாரசிந்தங்கள்
கட்டழகு - பூரண அழகு. புடை - பக்கம்

ஒவ்வொரு பாடல்களின் பின்னிரண்டடிகளிலும் திருகோணமலையில் மாதுமையம்பாளோடு கோணேசப் பெருமான் மலையில் கோயில் கொண்டு அமர்ந்திருப்பதையும், முன்னிரண்டடிகளில் கோணேசப் பெருமானுடைய மகிமைகளும், அவருடைய பாதாரசிந்தங்களுக்கு அந்தணர்கள் தினமும் பூசனை செய்து வழிபட்டு வருவதனால் அவர்களும் அடியவர்களும் பெறும் திருவருட்பேற்றையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

07) கண்டனை யோரன்பனுக்கா யுதைத்த
நினதுபய பதந்தன்னை நாளும்
பண்டையநின் மரபில்வரு வேதியர்
பூசிக்கவருள் பாலித்தருள்வாய்
மிண்டுசெயு மகரர்களைக் கண்டதுண்டஞ்
செய்தவைவேலனைத் தந்த
அண்டர்களு மறியவொணாத் திருகோணைச்
சிலம்புறையு மாதிமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

தீமைகளையே செய்கின்ற கொடிய சூரன் முதலாகிய அசுரர் கூட்டத்தாரைக் கண்டதுண்டங்களாக வெட்டி வீசுகின்ற கூர்மையான வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் தாங்கித் துஷ்டநிக்கிரகமும் சிஷ்டபரிபாலனமும் செய்தவராகிய முருகப் பெருமானை உயிர்கள் மீது கொண்ட கருணையினால் தந்தருளியவரும் பிரம்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவர்களாலும் கண்டறிய முடியாதவருமாகிய திருகோணை மலை என்னும் குன்றின் மீது எழுத்தருளி அமர்ந்திருக்கும் ஆதியாகிய கோணேஸ்வரப் பெருமானே!

ஆன்மாக்களின் ஆயுட்காலம் முடியும் போதுவந்து தனது கால பாசத்தினால் கட்டி இழுத்துச் செல்லும் இயமனைத் தனது பக்தனும் அன்பனுமாகிய மார்க்கண்டேயனைக் காத்தற் பொருட்டு உதைத்தழித்த வராகிய எல்லாம் வல்ல கோணேசப் பெருமானுடைய இரண்டு பாதகம லங்களையும் ஒவ்வொரு நாளும் பண்டைக்காலத்திலிருந்தே சிவபெருமா னுடைய மரபில் தோன்றிப் பெருகுகின்ற அந்தணர்கள் பூசனை செய்து வழிபட்டுவரும் அவர்களுக்கும் அடியவர்களுக்கும் திருவருள் பாலித்து ஆட்கொண்டருள்வாயாக.

கண்டன் - இயமன், மிண்டு - தீமை, வைவேல் - கூரியவேல்

பதினாறு வயதுடனே ஆயுள் முடிந்துவிடும் என்னும் திருவருட் குறிப்பின்படி மிருகண்ட முனிவருக்குப் பிறந்த பிள்ளை மார்க்கண்டேயர் சிவபெருமான் மீது இடையறாத அன்பும் பக்தியுமுடையவர். பதினாறு வயதானவுடன் மார்க்கண்டேயனைக் காலன் கவர்ந்து சென்று விடுவான் என்று தாய் தந்தையர் தீராக் கவலையோடு வாழ்ந்தனர். காலம் வரக் காலனும் வந்தான். பக்தனாகிய மார்க்கண்டேயன் சிவபெருமானுக்குப் பூசை செய்து கொண்டிருக்கும் போது வந்த காலன் காலபாசத்தை வீசி மார்க்கண்டேயரைப் பற்றி இழுத்தான். ஆயுள் முடிந்த பின் சிவனடியார்கள் இமயலோகம் செய்வதில்லை. சிவனுடைய திருவடியாகிய முத்திப் பேறடைவார்கள். ஆதலால் சிவபெருமான் தனது காலினால் இயமனை உதைத்தழித்து பக்தமார்க்கண்டேயரைக் காத்து ஆட்கொண்டதினால் மார்க்கண்டேயர் என்றும் பதினாறு வயதுடையவராய் வாழ்கிறார்.

08) பக்தியுடன் வேதியர்க நினைபுய
பதமலரைப் பரிவினோடு
நித்தியமு மருச்சனை செய்திடக்கிருபை
கூர்ந்தருள் வாய்நிகழ்த்த வெண்ணாச்
சக்தியுமை புடைமருவச் சந்ததமு
மடியர்துயர் தன்னை நீக்கி
அத்திரியோர் தமைக் காக்குந் திருகோணைச்
சிலம்புறையு மாதிமுர்த்தி

விளக்கவுரை:

சிவபெருமானுடைய தாதான்மிய சக்தியாகிய உமாதேவியா ருடைய தெய்வீக சக்திகளையும் இறைத் தத்துவங்களையும் எடுத்துக் கூறுவதென்பது முடியாத காரியமாகும். அத்தகைய மகத்துவமுடைய உமாதேவியாராகிய மாதுமை அம்பாள் இடப்பாகத்திலே மருவி அமர்ந்தி ருக்க எக்காலத்திலும் அடியார்களுக்கு வருகின்ற துன்ப துயரங்களை நீக்கித் திருகோணேஸ்வரத்தில் வாழும் அடியார்களைக் காத்தருளும் திருகோணமலைக் குன்றில் கோயில் கொண்டருளும் ஆதியாகிய கோணேசப் பெருமானே!

வேதங்களை ஓதியும், ஓதுவித்தும் வாழ்கின்ற அந்தணர்கள் பயபக்தியுடன் உனது பாதாரவிந்தங்களை அன்புடனே ஒவ்வொரு நாளும் தவறாமல் அர்ச்சனை செய்து வழிபட அவர்களுக்கும் வழிபாடு செய்யும் அடியார்களுக்கும் பேரிரக்கங்காட்டி ஆட்கொண்டருள்வாயாக!

பரிவு - அன்பு. படை - பக்கம். அத்திரி - மலை அத்திரி - மேன்மைக்குரிய ஏழு முனிவர்களில் ஒருவருமாய் கோரக்கமுனிவர் திருகோணேஸ்வரத்தில் தவஞ்செய்து பெரும் பேறுபெற்றவர்கள் என்ப தோர் வரலாறும் கோணேஸ்வர வரலாற்றில் பேசப்படுகின்றது. ஆதலால் மகரிஷி போன்றவர்களுக்கு அருள்புரிந்தவர் கோணேசப் பெருமான் என்னும் கருத்துடன் புலவர் அகிலேசப்பிள்ளையவர்கள் அத்திரியோர் எனப் பாடியுமிருக்கலாம்.

09) பற்றுடனே பச்சிலைகள் பறித்துநிதம்
வேதியர்கள் பாங்கு நின்று
குற்றமொரு சிறிது மிலாப் பூசனைகள்
செய்யவருள் கூருமையா
பொற்புலவு மாதுமையாள் புடைமருவ
விடையில் வரும் புனிதமிக்க
அற்புதங்க ளமைந்திலங்குங் திருகோணைச்
சிலம்புறையு மாதிமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

உயிரோவியமாகிய மாதுமையம்பாளானவள் இடப்பாகத்தே மருவி அமர்ந் திருக்க இடபவாகனத்திலேறி அடியார்களுக்கு அருள்புரிய வருகின்றவரும் புனிதமிக்க திருக்கோணேஸ்வரத்தில் கோயில் கொண்டிருப்பவரும் அனேக அற்புதங்கள் நிகழ்ந்து விளங்குகின்ற திரிகோணமலைக் குன்றில் அமர்ந்திருப்பவருமாகிய ஆதியாகிய கோணேசப் பெருமானே!

ஆகம சாஸ்த்திர முறைப்படி பூசைகள் விருப்பத்தோடும் தெய்வீகச் சிந்தனையோடும் செய்வதற்கும் வில்வம் முதலான பசிய இலைகளையும் புது மலர்களையும் பறித்தெடுத்து ஒவ்வொரு நாளும் அந்தணர்கள் உனது பக்கத்திலே நின்று மந்திரக்குற்றம், பக்திக்குற்றம், கிரியைக் குற்றங்களெதுவும் இல்லாமல் பூசைகள் செய்யத் திருவருள் புரிவாயாக!

பற்று - விருப்பம், பாங்கு - பக்கம், பொற்பு - அழகு

திருக்கோணேஸ்வரத்தின் வரலாறு அற்புதங்கள் பலவற்றைக் கொண்டது. உத்தர கயிலாயத்தில் ஆதிசேடனுக்கும் வாயுபகவானுக்கும் நிகழ்ந்த அகங்காரப் போரிலே இருவருடைய பலப் பரீட்சையும் நிகழ்ந்தது. அதில் வாயுபகவான் உத்தரகயிலையின் மூன்று சிகரங்களைப் பிடுங்கி வீசினான். அவற்றிலொன்று ஸ்ரீ காளத்திமலை. மற்றது திருச்சிராப்பள்ளி மலை. அடுத்தது திருகோணமலை எனப்படும் தெட்சணகயிலாயமலை. இது ஓர் அற்புதம்.

போர்த்துக்கீசர் பொன் பொருள் ஆசையினால் திருக்கோணேஸ்வரத்திலிருந்ததும் குளக்கோட்டு மன்னனால் திருப்பணிகள் செய்யப்பெற்றதுமாகிய புனித ஆலயத்தை இடித்தழித்தார்கள். கோயிலும் திருவுருவங்களும் சமுத்திரத்திலே தள்ளப்பட்டன. இந்துக்களின் உள்ளம் நொருங்கியது. அப்போதிருந்த அடியார்களும் தொழும்பாளர்களும் ஆலயத்திலிருந்த சில தாமிரத் திருவுருவங்களை எடுத்துச் சென்று நிலத்திலும், குளத்திலும் மறைத்து வைத்தார்கள். நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் மாதுமையம்பாள் சமேத கோணேசப் பெருமானும் ஏனைய சில முர்த்திகளும் நிலத்திலிருந்து வெளிப்பட்டன. இந்துக்களின் உள்ளம் மலர்ந்தது. இது ஒரு அற்புதம்

இந்துக்களின் மலர்ந்த உள்ளத்திலிருந்த புதிய ஆலயம் எழுந்தது. இதுவுமோர் அற்புதம். இவ்வாறு அனேக அற்புதங்களை நினைத்துப் புலவர் அகிலேசப்பிள்ளை அவர்கள் “அற்புதங்களமைந்திலங்குந் திருகோணேச் சிலம்பு” என்று இப்பதிகத்தில் பாடியுள்ளார்.

10) அம்புவியை யரசசெயு நீச மகி
பாலவர்கள் அக்கிரமமாக
வம்நறுதின் பதமலரை மறையவர்கள்
பூசனை புரியாவகை தடுத்தார்
எம்பரனே யிவர்கள் கொடுங்கட்டளைக
எழிய வருளீந்துன் பாத
வம்புயக் காட்சியைத்தருவாய் திரிகோணேச்
சிலம்புறையு மாதமுர்த்தி

விளக்கவுரை:-

திருகோணமலை எனப்படும் குன்றினிடமாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதியாகிய கோணேசப் பெருமான் அமர்ந்திருக்கும் கோவிலை இந்த அழகிய புனித பூமியை அரசசெய்த இழிந்த அரசர்கள் கொடுமையாக இடித்து அழித்தார்கள். அதனால் வாசனை வீசுகின்ற மலர்போன்ற உனது பாதார விந்தங்களை வணங்கி வேதமோதிப் பூசை செய்யாவண்ணம் அவர்கள் தடுத்தார்கள். எம்பெருமானே! இத்தகைய கொடிய அரசர்கள் இட்ட கொடுமையான ஆணைகள் அழிந்து போகும்படியாக எல்லோருக்கும் அருள்பாலித்து உனது தாமரை மலர்போன்ற திருப்பாதக் காட்சியைக் காட்டி எமக்கு அருள்பாலிப்பாயாக!

அம்புவி - அழகிய பூமி, நீசர் - இழிந்தவர்கள்
மகி - பூமி, மகிபாலவர் - பூமியை ஆளுபவர்
வம்பு - புதுமை, அம்புயம் - தாமரை

குறிப்பு:-

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்த புலவர், வே.அகிலேசப்பிள்ளை அவர்கள் பாடிய திருக்கோண நாயகர பதிகத்திலுள்ள பத்துப் பாடல்களிலும் மறையவர்கள் வேதமோதிப் பச்சிலைகளாலும் மலர்களாலும் கோணேசப் பெருமானுடைய பாதகமலங்களைப் பயபக்தியோடு பூசைசெய்து வழிபடும் சம்பவத்தைக் குறித்துப் பாடியுள்ளார். அக்கிரமக்காரர்களாகிய போர்த்துக்கேயர் முதலான

கொடுங்கோன்மையாளரின் ஆணைகளால் கோணைசப் பெருமானுடைய திருப்பாதங்களுக்கு அந்தணர்கள் செய்துவந்த பூசைகள் தடைப்பட்ட சம்பவம் புலவருடைய மனதை உறுத்தியதால் இதனையும் வேதனையோடு அகிலேசப்பிள்ளை அவர்கள் இப்பதிகத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

தம்பலகாமம் ஆதிகோணைநாயகர் ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் கோணைசப் பெருமானுடை திருவுருவம் போர்த்துக் கீசரால் இடித்தழிக்கப்பட்ட திருகோணமலைக் கோணைசர் கோவிலிருந்து கொண்டு செல்லப்பட்டதனால் அதனை அடியார்கள் ஆதி கோணை நாயகர் என்று வழிபட்டு வருகிறார்கள். இந்த வரலாற்றை உறுதிப்படுத்துமுகமாக இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் “திரிகோணைச் சிலம்புறையுமாதி முர்த்தி” என்று பாடியிருப்பது கோணைஸ்வரத்தின் தொன்மையை உணர்த்துகின்றது. இக்குறிப்பு திருக்கோணைஸ்வரத்தின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வோர் தமது கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளத்தக்கது.

வேதநாயக முதன்மை, சைவநாயக முதன்மை எனப்படும் வேதியர்கள் திருக்கோணைசப் பெருமானின் திருப்பாதங்களுக்குப் பூசை செய்து வந்த வரலாறு கோணைசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கிரமக்காரரான போர்த்துக்கீசரால் பெருமானுடைய திருப்பாத பூசை தடைப்பட்டு விட்டே என்ற ஏக்கமும் ஆதங்கமும் புலவர் அகிலேசப்பிள்ளை அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்திருந்ததால் மீண்டும் கோணைசப் பெருமானுடைய திருப்பாதங்களுக்கு பூசை நடைபெற வேண்டுமென்ற பிரார்த்தனையோடு “எம் பெருமானே இவர்கள் கொடுங்கட்டளைகள் அழிய அருளிந் துன் பாதவம்புயக் காட்சியைத் தருவாய் என்று ஆதங்கப்படுகிறார் புலவர். இப்பதிகத்தில் நிலத்தினுள்ளிருந்து வெளிப்பட்ட அற்புதச் செயல் நிகழ்ந்துள்ளமை பக்தர்களின் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

கோணைநாயகர் பதிகமும்
விளக்கவுரையும்
முற்றிற்று.

திருக்கோணமலை
27-05-2000

ஞானசிரோமணி
பண்டிதர். இ. வடிவேல்

வெருகல்
சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில்
சிறைவிடு தூது

ஆக்கியோன் புலவர் திரு. வே. அகிலேசப்பிள்ளை
அவர்கள்
திருக்கோணமலை

விளக்கவுரை : ஞானசிரோமணி பண்டிதர். இ. வடிவேல்

கலித்துறை

நறை மலர்களின் மேற் றும்பி நணுகலாற் பாயுஞ் செந்தேன் குறை வற வாறாயோங்கு கொள்கை சேர் வெருகல் வாழும் பிறை யறுகணி வான் தந்த பெருமைசேர் செவ்வேள் மீது சிறைவிடு பதிகம் பாடிச் சிந்தையைக் களிப்போமன்றே.

விளக்கவுரை:-

தித்திக்கும் நல்ல தேன் நிறைந்துள்ள பூக்களின் மேல் தேனுண் ணும் ஆர்வத்தோடு வண்டுகள் நெருங்கி அணைவதால் மலர்களிலிருந்து பாயும் சுவையான தேனானது குறைவில்லாமல் எப்பொழுதும் ஆறாகிப் பெருகி ஓடுகின்ற செழிப்பு மிகுந்த வெருகலம்பதி.

இத்தகைய இயற்கை வளங்களால் சிறப்புற்று விளங்கும் வெருகலம்பதி எனப்படும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருந்து எல்லா உயிர்களுக்கும் திருவருள் பாலித்துக் கொண்டிருப்பவர் யாரென்றால் திருச்சடாபாரத்தில் சபாநீக்கம் பெற்ற பிறைச் சந்திரனையும் புனித பத்திரமாகிய அறுகம் புல்லையும் அணிந்த ஆதியும் அந்தமு மில்லாத முதல்வனான சிவபெருமான் ஜீவாத்மாக்கள் மீது கொண்ட பெருங் கருணையினால் தனது நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து அவதரிக்கச் செய்த

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

திருவருட் பெருமை நிறைந்த செவ்வேள் என்று பேசப்படுகின்ற சித்திர வேலாயுதப் பெருமான்.

இத்தகைய சித்திர வேலாயுதப் பெருமான் மீது கொண்டு பக்திப் பெருக்கானது எனது சிந்தையில் வெருகல் கங்கைபோலப் பெருகுவதால் தேவரைச் சிறைமீட்ட செவ்வேட் பெருமானானவர் உலக வாழ்க்கை என்னும் மாயச் சிறையில் அகப்பட்டுத் தவிக்கும் ஆன்மாக்கள் பந்த பாசங்களாகிய சிறையிலிருந்து விடுபட்டு முத்தியின்பத்தை அனுபவித்தற் பொருட்டுச் சிறைவிடு பதிகமெனும் இப்பாடல்களைப் பாடிச் சிந்தைத் தெளிவினால் அடியேன் மகிழ்ந்திருப்பேனாக.

நறை - தேன், தும்பி - தேன்வண்டு, அறுகு - அறுகம்புல்

குறிப்பு:-

மும்மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப்படும் மாயச் சிறையில் அகப்பட்டு ஆன்மாவானது மலபந்தமெனப்படும் சிறையில் வாடித் தவிக்கின்றது. மயக்க அறிவினால் இந்தச் சிறையை உணருந் தன்மையையும் இந்த ஆன்மா சிந்திப்பதில்லை. முத்திப்பேறடைவதற்காக இந்த மாயச் சிறையிலிருந்து ஆன்மாக்களை விடுவித்து உனது திருவடிப் பேறாகிய முத்தியின்பத்தை அனுபவிக்க அருள்பாலிக்க வேண்டுமென்று வெருகல் சித்திர வேலாயுதப் பெருமானை வேண்டிப் புலவர் தனது சித்தத்தைத் தூதாத அனுப்பும் பாடல்கள் சிறைவிடுதூது.

தக்கனுடைய சாபத்தினால் தனது கலைகளெல்லாம் தேய்வடைய அச்சாபநீக்கத்தின் பொருட்டுச் சந்திரனானவன் கருணா மூர்த்தியாகிய கயிலைநாதன் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் சரணடைந்து தக்கன் தனக்கிட்ட சாபத்தினால் தனது கலைகள் அழிகின்றதென விண்ணப்பித்து நின்றான். அவன்மீது கருணை கொண்ட சிவபெருமான் சந்திரனுடைய சாபத்தை விலக்கி என்றும் பதினாறு கலைகளோடும் வாழ்வாயாக என்று அருள்புரிந்தார்.

வெண்பா

மெத்துபுகழ்பெறு வெருகல்தனில் வாழ்கின்ற
சித்திரவேலாயுதனே செவ்வேளே - இத்தருணம்
வாட்டமுறுகின்ற வெம்மை மாமயின் மேல் வந்துசிறை
மீட்டெடுக்க வேண்டும் விரைந்து.

விளக்கவுரை:-

அளவிடற்கரிய கீர்த்தியும் புகழுமுள்ள வெருகலம் பதியிலே எழுந்தருளியிருந்து பக்தர்களுக்கு நல்லருள் புரிகின்ற சித்திர வேலாயுதப் பெருமானே! மாய மயக்கத்தாலே துயரமுற்று வாட்டமடைந்து வாழ்கின்ற எங்களை வேகமாகச் செல்லுகின்ற உனது வாகனமாகிய சக்தி வடிவான மயிலின் மீது ஏறி விரைவாக வந்து அறியாமையாகிய அஞ்ஞானச் சிறையுள் கிடந்து வருந்தாவகை எங்களைச் சிறைவிடு செய்து மீளவும் உனது திருவடிப் பேறடையச் செய்ய வேண்டும்.

மெத்துபுகழ் - மிக்க புகழ். செவ்வேள் - சிவந்த திருமேனியுடைய தலைவன். சிறைவிடுதல் - மாயச் சிறையிலிருந்து ஆன்மாக்களை மீட்டெடுத்தல்

சிறைவிடுதூதின் உட்பொருள்

புலவர் திரு.வே.அகிலேசுபிள்ளை அவர்கள் கி.பி. 1890ம் ஆண்டில் வெருகலம்பதியில் எழுந்தருளியிருந்து அருள் பாலிக்கும் சித்திரவேலாயுதப் பெருமான் மீது “சிறை விடுதூது” என்ற பிரபந்தத்தைப் பாடியுள்ளார்.

திருக்கோணமலைப் பட்டினவாசியாக அவர் கோணேசப் பெருமானையும், விசாலாட்சியம்மை சமேத விஸ்வநாத சுவாமியையும் வில்லூன்றிக் கந்த சுவாமியையும் நினைத்துப் பதிகங்கள் பாடியிருக்கிறார். அப்பதிகத்தின் தமது மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார்.

வெருகலம்பதிச் சித்திரவேலாயுத சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கும் தலத்தின் மேன்மைகளையும் அவருடைய அருளாடல்களின் வரலாறுகளையும் அறிந்திருந்த புலவர் தனது மனதில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆன்மீகப் போராட்டங்கள் முதிர்ச்சியடைந்த நிலையில் “சிறைவிடுதூது” என்ற இப்பதிகத்தைப் பாடி வெருகல் சித்திர வேலாயுதப் பெருமானிடம் விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

அன்று வெருகலம்பதி இயற்கை வளமும் முருகனருளும் நிறைந்த புனித ஸ்தலமாயிருந்தது. இதனை அவர் தொகுத்த ‘வெருகல சித்திர வேலாயுதர் காதல்’ என்னும் பிரபந்தம் விரிவாகக் கூறுகின்றது. வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சித்திர வேலாயுதப் பெருமானுடைய திருவருட் செயல்களைச் சிந்தித்த புலவர் அகிலேசு

பிள்ளை அவர்களின் மனமானது அப்பெருமானிடம் சரணடைந்தது. அதனால் மனதைத் தூதாக அனுப்பி இப்பதிகத்தைப் பாடுகிறார்.

இன்று இப்பதிகம் கொட்டியாப்புரப் பற்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்குப் பெரிதும் பொருத்தமுடையதாக அமைந்திருக்கின்றது. தற்போது (2004 தொடக்கம்) நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் யுத்தக் கெடுபிடிகளினால் இப்பற்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் ஒருவகையில் சிறைவாசிகளாகவே இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய சிறையும் தகர்த்தப்பட்டு கொட்டியாப்புரப் பற்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் சுதந்திரத் தமிழர்களாக வாழச் சித்திரவேலாயுதப் பெருமான் அருள் பாலிக்க வேண்டும் என்பது எனது பிரார்த்தனை.

தெய்வீக சிந்தனையினால் பக்குவப்பட்டிருந்த புலவர் அகிலேச பிள்ளை அவர்களுடைய மனதில் உளவியல் வாழ்வியற் போராட்டங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் சிறைவிடு தூது என்ற இப்பதிகத்தைப் பாடுகிறார்.

நிர்மலனாகிய பரப் பிரம்மத்திலிருந்து அதன் தாதான்மிய சக்தியாகிய பராசக்தி பிரிந்து பிரபஞ்சமும் சராசரங்களும் தோன்றிய போது பிரம்மத்திலிருந்து அவதரித்த ஜீவாத்மாவானது பஞ்சபூதங்களால் ஆக்கப்பட்ட உடம்பாகிய கோட்டைக்குள் சிறைப்பட்டு வஞ்சிக் கப்பட்டு பஞ்ச புலன்களின் வசமாய் மலபந்தப்பட்டு வாடித் தவித்து வாழ்கின்றது. பொய்யை மெய்யெனக் காட்டும் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் மயங்கிய ஜீவாத்மாவானது இயல்பாகவே பரமாத்மாவுடைய பிணைப்பிலிருந்து அனுபவித்த சுகானுபவங்களின் நினைவு எழுவதினால் மீண்டும் பரமாத்மாவைச் சென்றடையத் தாகம் எழுகின்றது. இதனால் மும்மலக் கட்டறுத்து முத்தியின்பத்தை அனுபவிக்கும் வேட்கையின் உந்துதலினால் சிறைவீடு செய்ய வேண்டுமென வேண்டிப் புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் சித்திர வேலாயுதரிடம் மனதைத் தூதாக அனுப்புகிறார்.

கழிநெடில் ஆசிரியப்பா

சந்திரோதய மனைய சண்முகமுமெழில் மருவு
தாமரைப் பாதவழகுந்
தன்னுள் சுரக்கும் விழியீராறு மோராறு
தங்க நவரத்ன முடியும்

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

16

சுந்தர துவாதசாசித்தர் போற் செவியிற்
றுலங்கு குண்டல நிரைகளும்
தோகை தெய்வானையோடு வள்ளி நாயகி பக்கல்
சூழ்ந்திடு மலங்காரமும்
விந்தையுறு கரசமல மீதினிலிலங்கிடும்
வேலாயுதத்தி னொளியும்
மிக்கவலி யுற்றமயில் சேவலுங்கண்காண
விரைவினி லெழுந்துவந்தே
சிந்தையது வாடித் தியங்காம லெங்களைச்
சிறைவிடுத் தாளுமையா
செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனி வாழ்ந்திடுஞ்
சிங்கார வடிவேலனே.

விளக்கவுரை:-

செந்தாமரை மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் குளங்கள் பலவற்றால் சூழப்பட்டு, பேரழகம் குளிர்ச்சியும் செழுமையுமுடைய இயற்கை வனப் போடலங்கும் வெருகலம்பதியில் கோயில் கொண்டிருளும் சிறப்பு மிகுந்த பேரழகம் போராற்றலுமுடைய வடிவேற் பெருமானே!

பூரணச் சந்திரனானவன் அடிவானத்தில் உதயமாகும் போது வானத்திலும் பூமியிலும் தோன்றும் குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரப் பிரகாசம் போல கருணையாகி அருளொளி பிரகாசிக்கின்ற ஆறு திருமுகங்களும், அழகு நிறைந்த செந்தாமரை மலர்களின் செழுமையும் நறுமணமும் எங்கும் விரவித் தோன்றுவது போல தஞ்சமென்று அடைவோர்க்கு நெஞ்சகம் நிறையும்படி திருவடிப் பேற்றை நல்கும் செந்தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த பாதார விந்தங்களின் அழகும் அநித்தியமாகிய உலக வாழ்க்கையை நித்தியமானதென மயங்கி வாழ்வதனால் ஏற்பட்ட ஏமாற்றங்களாகிய வரட்சியினால் வாடித் தகிக்கின்ற துன்பத்தைப் போக்கவல்ல பேரானந்தம் எனும் நிலையான அருள் வெள்ளத்தை இடையறாது சுரந்து கொண்டிருக்கின்ற அருட் கண்கள் பன்னிரண்டும் ஆறு திருமுகங்கள் உடையவராய்ச் சண்முகப் பெருமானெனப் பேர்படைத்த ஆறு சிரங்களின் மீதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பொன்னினால் இளைத்து நவரத்தின மணிகளைப் பதித்து அழகுபடுத்தப்பட்ட ஆறு திருமுகங்களின் அழகும்

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

17

குறைவிலா நிறைவாய் அழகே வடிவான பன்னிரண்டு துவாதசா சித்தர்கள் போல சண்முகப் பெருமானுடைய அழகிய பன்னிரண்டு திருச்செவிகளிலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் நவரத்தின மணிகள் இளைத்துச் செய்யப் பெற்ற குண்டலங்கள் எனப்படும் காதணிகளின் வரிசைகளும், மயில் போன்ற சாயலையுடைய தெய்வானை அம்மையும், வள்ளிநாயகியாரும் பக்கத்திலே அமர்ந்திருக்கின்ற கட்டழகான தோற்றமும், வியக்கத்தக்க செந்தாமரை மலர் போன்று திருக்கையிலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் சக்திவாய்ந்த வேலாயுதத்திலிருந்து வீசுகின்ற பேரொளியும் மிகுந்த வலிமை பொருந்திய மயில்வாகனத்திலமர்ந்து சேவற்கொடியானது பிரகாசிக்கும் படியாகத் தெய்வீகக் காட்சியோடு விரைவாக எழுந்தருளிவந்து உலக பந்த பாசங்களால் றிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள மனமானது சோர்ந்து தளர்ந்து வாட்டமுற்று மயங்காமல் மாயச் சிறையிலிருந்து எங்களை விடுவித்து அருள்புரிந்து ஆட்கொள்ளுவாயாக.

குண்டலம் - காதணி, அலங்காரம் - கட்டழகு
இலங்குதல் - பிரகாசித்தல், தியங்குதல் - மயங்குதல்

துவாதசா சித்தர் - இவர்கள் பன்னிருவர்: தாதை, மித்திரன், அரியமான், சுக்கிரன், வருணன், அஞ்சுமானன், பகன் விவச்வந்தன், பூசன், சவிதன், துவஷ்டா, விஷ்ணு. இவர்கள் ஒரு கற்பத்தில் பிரசைகளைச் சிருஷ்டி செய்யப் பிரமனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள்.

குறிப்பு:-

“சந்திரரோதய மனைய சண்முகம்” என்று இப்பதிகத்தின் முதற்பாடலைப் பாடத் தொடங்குகின்ற புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்களின் எடுப்பு நக்கீர தேவர் “உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு” என்று ஆரம்பித்துத் திருமுருகாற்றுப்படையில் சண்முகப் பெருமானுடைய திருமுகப் பிரகாசத்தை சூரியோதயத்துக்கு ஒப்பாகப் பாடியிருப்பதை நினைவுபடுத்துகின்றது. புலவர் இப்பதிகத்தில் சண்முகப் பெருமானுடைய ஆறு திருமுகங்களின் பேரொளியைச் சந்திரோதயத்திற்கு ஒப்பானதெனவும் பாடியிருக்கிறார். அன்றியும் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்தபுராணத்தில் “முழுமதியன்ன

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

18

ஆறு முகங்களும்” என்று சண்முகப் பெருமானுடைய ஆறு திருமுகங்களையும் சந்திர வதனங்களெனப் பாடியிருப்பதையும் புலவர் இப்பாடலால் நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறார்.

02) செப்பரிய குகையினுள்ளிருந்த நக்கீரனைச்
சிறையால் விடுவிக்கவில்லையோ
தேவர் துயர் நீக்கிடச் சூரபத்மன் மீது
திறல் வேலை யேவவிலையோ
ஒப்புமையில்லாத இந்திர குமாரனுக்
குறுதிமொழி சொல்லவிலையோ
உறுதி யனுதினமும் நின்னா றெழுத் தோதுவார்க்
குன்னருள் வழங்கவிலையோ
தப்புரை பகர்ந்த வெண்ணாயிரஞ் சமணர்களைக்
கழுவினி லேற்றவிலையோ
சந்ததமு நின் பாத நம்புமடியார் துயர் தவிர்ந்த
திடுதன் மிகவருமையோ
செப்பனைய முலைவள்ளி தெய்வானை பாகனே
சிறைவிடுத் தாளுமையா
செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
சிங்கார வடிவேலனே

விளக்கவுரை:-

செந்தாமரை மலர்கள் நிறைந்து விளங்கும் குளங்கள் பலவற்றால் சூழப்பட்டிருக்கும் வெருகலம்பதியில் கோயில் கொண்டருளியுள்ள அழகியவடிவேற் பெருமானே!

மாய மயக்கத்தைச் செய்யவல்ல தன்மையால் அதன் பயங்கரமான தோற்றத்தை இப்படிப்பட்டதென எடுத்துக்கூற முடியாத மலைக் குகையினுள்ளே பூதங்களால் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்த நக்கீரர் எனப் பெயருடைய புலவரின் பிரார்த்தனைக்கிரங்கி அவரை அக்கொடிய குகைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து அருளவில்லையோ?

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

19

செய்தற்கரிய மகா தவத்தைப் பல்லாண்டுகள் செய்து சிவபெருமா னிடமிருந்து அரும்பெரும் தவப்பேறு பெற்ற சூரபத்மன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் தன்னாட்சிக்குட்படுத்தி ஆண்ட காலத்தில் தேவர்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொடுமை செய்த சூரபத்மனைத் தேவர்களின் துயரை நீக்கி அருள்புரிவதற்காக அவன் மீது உனது மகா சக்திவாய்ந்த வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்து வலியழித்து இந்திராதி தேவர்களைச் சிறைவீடு செய்து அருள் பாலிக்கவில்லையோ?

தேவலோகத்தைத் தன்னாட்சிக்குட்படுத்திக் கொடுங்கோலாட்சி செய்த சூரபத்மன் தேவர்களின் தலைவனாயிருந்து தேவலோகத்தை ஆட்சி செய்த இந்திரனுடைய குமாரன் சயந்தனைச் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களை அடிமைகளாக்கி ஆட்சி புரிந்தான். ஒப்பிட்டு உரைக்க முடியாத மாவீரனாகிய இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தனுக்கு அபயகரங்காட்டி ஆசி கூறிச் சிறை வீடு செய்து அருள் பாலிப்பதாகச் சயந்தனுக்கு உறுதி மொழி கூறி ஆதரிக்கவில்லையோ?

உனது திருவருட் சக்தியையும் உட்பொருளாகக் கொண்ட ஆறெழுத்து மந்திரமாகிய “சரவணபவ” என்னும் திருமந்திரத்தினை அனுதினமும் உள்ளூருகி ஓதுகின்ற உனது அடியார்கள் மீது கருணை காட்டி வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதை ஈந்து அவர்களுக் கெல்லாம் உனது திருவருளை வழங்கவில்லையோ?

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் மீது பொறாமை கொண்டு சிவசமயத்துக் கெதிரான அவசமயக் கோட்பாடுகளுடைய சமண மதத்தைப் பரப்பிவந்த சமணர்கள் சைவ சமயத்தைப் பழித்துரைத்துப் பாண்டிய மன்னன் முன்னிலையில் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானோடு வாதிட்டு அனல்வாதம் புனல் வாதம் புரிந்து தோற்றார்கள். சைவ சமயத்தைப் பழித்துரைத்த எண்ணாயிரம் சமணர்களும் தமது தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு தாமாகவே கழுவிவீறும் படியாகச் செய்த செயலை, ஞானசம்பந்தராக அவதாரஞ் செய்த சித்திர வடிவேற் பெருமானே! உனதருளால் நிகழ்ச் செய்யவில்லையோ?

நாள்தோறும் உனது திருப்பாதங்களைப் பூசைசெய்து வழிபட்டு உன்னையே சரணடைந்து வாழும் அடியார்கள் படுந் துயரங்களை நீக்கி அருள் பாலிப்பது உனக்கு அரிய செயலாகுமா? செப்புக் கலசங்கள் போன்ற அழகிய ஸ்தனங்களையுடைய வள்ளியம்மையாரையும் தெய்வாளைத் தாயாரையும் இச்சா சக்தியாகவும் கிரியா சக்தியாகவும் இரு மருங்கும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் சித்திரவேலாயுதப் பெருமானே!

மனச்சிறையில் அகப்பட்டு வாடித் தவிக்கும் எங்கள் ஆன்மாவைச் சிறைவீடு செய்து காத்தருள வேண்டும் பெருமானே.

இந்திரகுமாரன் - சயந்தன், ஆறெழுத்து மந்திரம் - சரவண பவ. கழு - நுனி கூராகவும், அடி பருமனாகவும் செய்யப்பட்ட மர நுனியில் இரும்பு முனைமையுடையது கழுமரம்.

குறிப்புரை:-

குமரப்பெருமன் நக்கீரரைச் சிறைவீடு செய்த வரலாறு

சிவானுஷ்டானம் முடித்துச் சிவபூசை செய்யும் போது தவறு செய்யப் பட்டவர்களைப் பிடித்து ஒரு மாயக் குகைக்குள் சிறைப்படுத்தி வைத்தி ருந்து அவ்வாறு ஆயிரம் பேர்கள் கிடைக்கும் போது அவர்களைக் கொன்று உண்ணும் வழக்கமுடைய கொடிய பூதமொன்று ஒரு நாள் நக்கீரரையும் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தியது.

நக்கீரர் ஒருநாள் ஒரு நதிக்கரையிலிருந்து சிவபூசை செய்தார். சிவபூசை நேரத்தில் அவர் அமர்ந்திருந்த இடத்திலுள்ள ஆலமரத்திலிருந்து விழுந்த ஓர் இலையின் ஒரு பகுதி மீனாகவும் மறுபாதி பறவையாகவும் வடிவங்கொண்டு ஒன்றோடொன்று போரிட்டது. இப்படி நிகழ்ச் செய்தது அப்பூதத்தின் மாயச் சூழ்ச்சியாகும்.

நதிக்கரையிலமர்ந்து சிவபூசை செய்த நக்கீரர் சிவபூசையிற் கவனம் செலுத்தாமல் நதிக்கரையில் நிகழ்ந்த இவ்வதிசயச் செயலில் கவனம் செலுத்தி சிவபூசையில் தவறு செய்துவிட்டார். இதனால் பூதமானது நக்கீரரைப் பிடித்து குகையிற் சிறைப்படுத்தியது.

ஏற்கெனவே இவ்வாறு பிடித்து சிறைப்படுத்திய தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது பேரும் குகையுள் இருந்தார்கள். அவர்களை யெல்லாம் நாள் தோறும் நன்கு உபசரித்து வந்த பூதமானது நக்கீரர் சிறைப்பட்டதால் ஆயிரம் பேர் என்ற எண்ணிக்கை நிறைவாகியது. குகையினுள் இருந்த ஏனையவர்கள் நக்கீரரிடம், புலவரே! உன்னை பூதம் பிடித்து அடைத்ததால் பூதத்தின் இலட்சியம் நிறைவேறப் போகின்றது என்று கூறினார்கள். இவர்களுடைய மரணத்துக்கெல்லாம் நானே காரணமாகிவிட்டேன் என்று கவலைப்பட்ட நக்கீரர் முருகப்பெருமானை நினைத்து 'திருமுருகாற்றுப் படை' பாடினார். அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த முருகன் அவர்கள் மீது இரக்கங்கொண்டு தனது வேலினால் மலைக் குகையைப் பிளந்து உடைத்து அனைவரையும் சிறைவிடு செய்தார்.

சமணரைக் கழுவிலேற்றிய வரலாறு

பாண்டிய மன்னனைத் தம்வசப்படுத்திப் பாண்டி நாட்டில சமணர்கள் சமண சமயத்தைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். சைவசமயத்தைப் பழித்துரைக்கும் சமணர்களின் ஆதிக்கத்தை பொறுக்க முடியாமல் பாண்டிமர தேவி மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரி குலச்சிறையாரும் வேண்டிக் கொண்டபடி திருஞானசம்பந்தர் பாண்டி நாடு வந்தார். இதையறிந்த சமணர்கள் ஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்த திருமடத்தைத் தீ வைத்து எரித்தார்கள். இதையறிந்த சம்பந்தர் சைவ சமயத்தின் பெருமைகளைப் பாண்டிய மன்னனுக்கு எடுத்துரைத்தார். சம்பந்தர் மீது பொறாமை கொண்ட சமணர்கள் மன்னனை அணுகிச் சமயப் பெருமைகளை எடுத்துரைத்து ஞானசம்பந்தரோடு வாதிட்டார்கள். அரசனுடைய சம்மதத்தோடு அனல்வாதம், புனல்வாதம் என்பன நடைபெற்றன.

சம்பந்தர் பாடிய தேவாரம் எழுதப்பெற்ற ஏடும் சமணர்களின் சமயக் கோட்பாடு மந்திரம் எழுதப்பட்ட ஏடும் அக்கினியிலே இடப்பட்டது. இது அனல்வாதம் சமணர்களுடைய ஏடு எரிந்துவிட்டது. சம்பந்தருடைய ஏடு எரியாமலிருந்ததால் சமணர்கள் தோற்றார்கள். சமணர்களின் வேண்டு கோட்படி புனல்வாதம் நடத்தப்பட்டது. சம்பந்தர் 'வாழ்க அந்தணர்' என்று தேவாரம் எழுதப்பட்ட ஏடும், சமணர்கள் 'அஸ்தி நாத்தி' என்று சமண மந்திரம் எழுதப்பட்ட ஏடும் வைகை நதியின் நீரோட்டத்திலே விடப்பட்டது. வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

சமணர்கள் இட்ட ஏடு வைகை வெள்ளத்தோடு அள்ளுண்டு போக சம்பந்தரிடம் ஏடு நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு எதிரேறிக் கரைசேர்ந்தது. இந்த புனல்வாதத்தில் தோற்ற சமணர்கள் எண்ணாயிரம் பேரும் தாங்கள் முன்னரே சபதம் செய்து கொண்டபடி தாமாகவே கழுவிலேறி மாண்டார்கள்.

இதனைச் செய்வித்தவர் ஞானசம்பந்தராக அவதாரஞ் செய்து சைவ சமயத்தைப் பாதுகாத்து வளர்த்த முருகப் பெருமானின் திருவருட் செயலாகும்.

03) கண்டு மொழி பேசியிரு விழிவலையை வீசிடும்
கன்னியர்கள் காதலாலே
காலை மாலையிலுன்றனாறெழுத் தோதிக்
கசிந்து நெக்குருகி நிதமும்
தொண்டு புரியா மன் மிகு கன்னெஞ்சனாகியும்
தொல்லுலகில் வாழுமென்முன்
சுருதியும் காணாத மலரடி சிவந்திடத்
தோற்றிவந் தருளுவையோ
அண்டருக் கரசான இந்திரற் கெழின் முடி
யளித்தரசு செய்ய வைத்த
அய்யனே துய்யனே ஈராறு கையனே
ஆறெழுத் துளானே
செண்டுமுலை வள்ளி தெய்வானை மகிழ்கொழுனனே
சிறைவிடுத் தானுமையா
செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறணில் வாழ்ந்திடும்
சிங்கார வடிவேலனே.

விளக்கவுரை:-

சிவந்த தாமரை மலர்கள் நிறைந்திருக்கும் குளங்களாற் சூழப்பட்டு நீர்வளங் கொளிக்கும் வெருகலம்பதியில் கோயில் கொண்டருளியுள்ள அலங்காரமான வடிவேற் பெருமானே!

கற்கண்டு போல இருக்கின்ற இதமான வார்த்தைகளைப் பேசியும், இரண்டு கண்கள் எனப்படும் காம வலையை வீசியும், மயக்குகின்ற வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

இளம் பெண்கள் மீது கொண்ட காதல் மயக்கத்தினாலே காலை, மாலை எனும் அந்தி, சந்தி வேளைகளிலே ஓதி மன அமைதியும் திருவருளும் பெறத்தக்க மகா சக்தி வாய்ந்த 'சரவணபவ' என்னும் உனது ஆறெழுத்து மந்திரத்தைப் பயபக்தியோடு ஓதி மனங்கசிந்து உள்ளத்தால் நினைத்து, நினைத்து நெக்குநெக்குருகி ஒவ்வொரு நாளும் உனது திருவடிகளுக்குப் பிரார்த்தனை எனப்படும் தொண்டு செய்யாமல் மிகுந்த வலிமையுடைய கல்போன்று சிறிதும் இளகாத மனமுடையவனாகி இந்தப் பழமையான உலகத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற எனக்கு முன்னே வேதங்கள் கூறும் சாஸ்த்திர தத்துவங்களாலும் கண்டறிய முடியாத உனது செந்தாமரை மலர் போன்று விளங்கும் இரண்டு திருப்பாதங்களும் செம்மை நிறமடையும்படி எழுந்தருளி வந்து அடியேனுக்குத் திருவருள் புரிவாயாக.

தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு அவனுடைய அடிமைத் தளையை அறுத்துச் சூரபத்மனுடைய கொடுமை மிக்க சிறையிலிருந்து விடுவித்து அவனுக்கு மீண்டும் இந்திரப்பதவி கிடைக்கச் செய்து அழகிய முடி சூட்டி தேவலோக அரசாட்சியைச் செய்ய வைத்த எல்லோருக்கும் மேலான ஐயனே!

நிர்மலனாகி என்றும் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியும் பேரின்ப வடிவானவனே! பன்னிரண்டு திருக் கரங்களை உடையவனே! 'சரவணபவ' எனப்படும் சடாட்சர மந்திரத்தின் உட்பொருளாயிருப்பவனே! செண்டு எனப்படும் ஆயுதம் போலத் திரண்ட வட்டமான திருமுலைகளையுடைய வள்ளி நாயகியாரும் தெய்வானைத் தாயாரும் மகிழும் படியாக அவர்களுக்குத் தெய்வீக சுகமருளி நாயகனாக அமர்ந்திருப்பவனே! மனச் சிறையில் கிடந்து வருந்தும் எங்களையும் சிறைவிடு செய்து ஆட்கொண்டருள்வாயாக.

கண்டு - கற்கண்டு, சுருதி - வேதம், துய்யன் - பேரின்ப சுகத்தை அனுபவிப்பவன், துய்த்தல் என்னும் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். செண்டு - ஓர் ஆயுதம், சிங்காரம் - அலங்காரம்.

குறிப்பு:-

வேதங்களாலும் அறியப்படாத செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடி சிவக்க வடிவேல் முருகன் வள்ளியம்மையார் மும்மலப் பற்றுக்களற்ற ஜீவாத்மாவாக முருகனைத் தேடினார். அதனால் நின்மலராகிய முருகன் பரமார்க்கமாகத் திருவடிசிவக்கத் தேடி வந்து வள்ளியம்மையாரைச் சேர்ந்தார். அப்போது நிகழ்ந்தது ஜீவப் பிரம்ம ஐக்கியம்.

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

24

இப்பாடலில் கற்கண்டு போன்ற இனிய மொழிகளைப் பேசியும் காமம் நிறைந்த கண்களாகிய வலையை வீசியும், கன்னியர்களின் காதல் மயக்கில் வயப்பட்டு லயப்பட்டு நிற்கின்றது ஜீவாத்மா. அந்த ஆத்மா காலையிலும், மாலையிலும் சடாட்சர மந்திரத்தை ஓதி முருகனுடைய திருவடிகளுக்குத் தொண்டு செய்யாமல் மூவாசைகளாலும் கட்டுண்டு சிறைப்பட்டு நிற்கின்றது. இதனால் வள்ளியம்மையைத் தேடிச் சென்றது போல உன் திருவடிசிவக்க வந்து திருவருள் செய்குவாயோ? என்று ஐய வினாவை எழுப்புகிறார் புலவர். பந்த பாசங்களால் கட்டுண்டு மனமாகிய சிறைக்குள் வாசஞ் செய்யும் ஆன்மாவைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்று இறைஞ்சிச் சிறைவிடு தூது பாடியிருக்கின்றார் புலவர்.

04) அட்டதிக்குறு சராசரமெலா மன தேங்கி
யஞ்சிப் பயந்தொடுங்க
ஆதி சேடனும் வெருவியும் இன நித்திய
வானினமரர்கள் மனங் கலங்க
மட்டுக்கடங்காத மைமுகில்களேழும்
மறைந்தோடியொளிக்க
மடமடென வண்ட கோள்கள் முகடு நெறியு
வலிகொண்டெழுந்து நின்று
வட்டமிட்டோடி நடமாட மயின் மீதிலே
வந்து விளையாடுமையா
வாமியபிராமி சிவகாமி மகிழ் பாலனே
மதகய முகன்றுணைவனே
சிட்டூக் கருள் புரியும் வேல்முருகனே யெங்கள்
சிறைவிடுத் தாளுமையா
செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
சிங்கார வடிவேலனே

விளக்கவுரை:-

செந்தாமரை மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் தாமரைக் குளங்கள் பலவற்றால் சூழப்பெற்று நீர் வளமும் நிலவளமும் செறிந்த வெருகல் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய வடிவேற் பெருமானே!

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

25

பூவுலகின் எட்டுத் திசையிலும் அசைகின்ற அசையாத உயிரினங்களெல்லாம் தமது மனத்திலே அமைதியின்றி ஏக்கமடைந்து தாங்கமுடியாத துன்பத்தினால் அச்சத்துடன் பயந்து நடுங்கியொடுங்கவும், பூவுலகத்தை தனது பணாமுடிகளில் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆதிசேடன் என்னும் சர்ப்பமானது வெருட்சியடைந்து அஞ்சித் தனது உடல் பூவுலகத்தைத் தாங்கமுடியாமல் நெளியவும், தேவலோகத்தில் வாழுகின்ற தேவர்கள் சஞ்சலமடைந்து மனங்கலங்கவும்,

வானத்தின் மீது சுயேட்சையாய்ப் பரந்து விளங்கி இம்மட்டென்று அளவிட முடியாத கருமை நிறமான சப்த மேகங்கள் எனப்படும் ஏழு மேகங்களும் இயற்கையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மாற்றங்கள் எவையென்று அறியமுடியாத அச்சத்தினால் தமக்குப் புகலிடம் தேடி ஓடி ஒளிக்கவும் மடமடவென அண்ட கோள்களின் முகடுகள் பிளந்து நெரிவடையவும்,

எல்லையற்றுப் பரந்து விரிந்துள்ள ஆகாசமெங்கும் வட்டமிட்டுச் சிறகடித்துப் பறந்து ஓடியோடி நடனமாடுகின்ற மயில் வாகனத்தின் மீது ஏறிவந்து அண்டமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருந்து திருவிளையாடல் புரிகின்ற ஐயனே!

வாமி, அபிராமி, சிவகாமி என்னும் பல்வேறு திருநாமங்களை யுடைய பராசக்தியானவள் சிவசம்பந்தமாகப் பெற்றெடுத்த பால முருகனே! மதம் பொருந்திய யானை முகத்தையுடைய விநாயக பெருமானுக்குத் துணையாய் அவதரித்த பெருமானே! துட்டநிக்கிரகஞ் செய்து சிட்டர்களாகிய மெய்யடியார்களுக்கு அருள்புரியும் அவதாரஞ் செய்த வெற்றிவேற் பெருமானே! உலகப்பற்றுகளாலும், பாசங்களாலும் கட்டுண்டு மனச் சிறையில் கிடந்து துன்பப்படும் எங்களைச் சிறைவிடு செய்து காத்தருள வேண்டும் ஐயனே.

சராசரம் - இயங்குதினையும், இயக்காத் தினையுமாகிய பிரபஞ்சம், ஆதிசேடன் - தெய்வ நாகங்களின் தலைவன், பூவுலகின் உட்புலமாகிய பாதாளத்தில் இருப்பதால் பூமியைத் தாங்குபவன் என்பார் பெளராணிகர்; மடமடென - ஒலிக்குறிப்பு, அண்டம் - ஆகாசம்; மதகயமுகன் - பிள்ளையார்.

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

குறிப்பு:-

‘அட்டதிக்குறு நடமாடுமயில்’ என்னும் பாடற்பகுதி முருகப் பெருமான் ஏறிவரும் மயில் வாகனத்தினுடைய ஆற்றலைக் கூறுகின்றது. மயிலுக்கு இவ்வளவு ஆற்றலிருந்தால் அதில் ஏறிவரும் முருகன் பேராற்றலுடையவன் என்பது தெளிவு.

மாயையில் மயங்கி மனச்சிறையில் கிடந்து வருந்தும் ஆன்மாக்கள் அகச்சிறையை உடைத்துச் சுதந்திர புருஷர்களாக வெளிப்பட விரும்புகின்றன. ஆனால், முடியவில்லை. காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்னும் ஆறு மாபெரும் பகைவர்கள் ஆன்மாவைப் பிணித்துள்ளார்கள். அவர்களின் வலியை அழிக்க முடியாமல் ஆன்மா அடிபட்டுக் கிடந்து வருகின்றது. பிரமத்தோடு ஐக்கியப்பட்டு அவாவுறும் ஆத்மாவானது தன்வலிமையில் நம்பிக்கை இழந்ததால் துஷ்டநிக்கிரகம் செய்து சிஷ்ட பரிபாலனம் புரிய மாவலிபடைத்த வெற்றிவேல் முருகனைக் கூவியழைத்து எங்களை சிறைவிடு செய்து ஆட் கொண்டருள வேண்டுமென்று மன்றாடி நிற்பதை உணர்த்துகின்றது இப்பாடல்.

05) அத்தனருள் மாங்கனிக்காக மயின்மீதேறி
யண்ட கோள்களெல்லாம்
அரைநொடியிற் சுற்றினீர் வள்ளி
நாயகிக்காக வனமீது சென்றீர்
பக்தியோடு நித்தியந் துத்தியஞ் செயுமன்பர்
பக்கலிற் றுயருறாமற் பாதுகாத்
தவர்கட் கோர் தீதுவராமலே
பட்சமொடு கிருபை செய்தீர்
இத்தருண மேழை யேஞ் சித்தமிக வாடியே
ஏங்கித் தவிக்குதையா
எழின்மேவு தேவியர்கள் புடைமருவவயில்
கரத்தினி லிருந்தொளிபரப்ப
தித்தியென நடனமிடு மயின் மீது வந்தெமது
சிறைவிடுத் தாளுமையா
செங்கமல வாவி சூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
சிங்கார வடிவேலனே

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

விளக்கவுரை:-

செந்தாமரை மலர்கள் மலர்ந்து நிறைந்து விளங்கும் திருக்குளங்கள் பலவற்றால் சூழப்பட்டு நீர் வளமும் நில வளமும் நிறைந்த வெருகலம்பதியில் கோயில் கொண்டு அருள் பாலிக்கும் அலங்காரமான வடிவேற் பெருமானே!

உலக நாயகனாகிய சர்வவல்லமை படைத்த சிவபெருமான் உலக நாயகியாகிய உமாபிராட்டியாரோடு திருக்கோலங் கொண்டு திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் தருணத்தில் பிதாவாகிய சிவபெருமான் அருள்சுரந்து அளிப்பதற்காக வைத்திருந்த மாம்பழத்தைப் பெறுவதற்காக வலிமை படைத்த மயில்வாகனத்திலேறி ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை யெல்லாம் அரைநொடிப்பொழுதில் சுற்றிவந்தீர். வள்ளியம்மையாயர் மீது கொண்ட தெய்வீகக் காதலால் வள்ளி நாயகி என்னும் கனியை அடைதற்காகப் பயங்கரமான காடுகளைச் சுற்றி வந்தீர்.

உன் மீது கொண்ட பக்தியினாலே எந்நாளும் உனது திருவடிகளை மனதிலே வைத்து நீ எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயத்தில் பல்வேறு தொண்டுகளைச் செய்து போற்றித் துதிக்கின்ற உனது பக்தர்களுக்கு இரங்கி அவர்களுக்கு எவ்வித துன்பமும் நேராமல் பாதுகாத்து ஓர் தீங்கும் வராமல் கருணையோடு அருள் புரிந்தீர்.

இந்த வேளையிலே உனது அருட்செல்வத்தைப் பெறாத ஏழைகளாகிய எங்கள் மனமானது மிகவும் வாட்டமடைந்து ஏங்கித் தவிக்கின்றது ஐயனே.

அழகு மிகுந்த தேவர்களாகிய வள்ளித் தெய்வானைத் தாயார் பக்கத்திலே சூழ்ந்திருக்க கூரிய வேலாயுதமானது உனது கையிலிருந்து குறி வீச, தித்தி எனத் தாள லயத்துடன் நடமாடுகின்ற மயில் வாகனத்தில் ஏறிவந்து மனச்சிறையிற் கிடந்து வருந்தும் எங்கள் ஆன்மா சிறைவிடு பெற அருள் பாலிக்க வேண்டும் ஐயனே.

அத்தன் - பிதா, துத்தியம் - தொண்டு, எழில் - அழகு

புடை - பக்கம், அயில் - வேல்

அவர்களுக்கோர் என்பது செய்யுள் ஓசை கருதி அவர்கட்கோர் எனக் குறுகியது. தித்தி - தாளலயம் (அலாரிப்பு)

குறிப்பு:-

சர்வலோக நாயகராகிய சிவபெருமான், உமாதேவியார் சமேதராகத் திருக்கயிலையில் திருக்கோலங் கொண்டிருந்த வேளையில் நாரத மகாமுனிவர் வந்து சிவபெருமானைத் தரிசனம் செய்துவிட்டு ஒரு மாங்கனியைப் பெருமானுக்குக் கொடுத்து வணங்கிச் சென்றார். மாதா, பிதாவாகிய சிவனையும் பார்வதியையும் காண்பதற்கு வாத்தல்யத்தோடு அங்குவந்த பாலர்களாகிய பிள்ளையாரும் முருகனும் தாய் தந்தையரை வணங்கி நின்றார்கள். அப்போது தந்தையாருடைய கையிலிருந்த மாங்கனியை இருவருங்கண்டு அதனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஆசைப்பட்டார்கள். இரண்டு பிள்ளைகளும் போட்டாப் போட்டியோடு மாங்கனியைப் பெறுவதற்கு நெருங்கியபோது யாருக்கு இதனைக் கொடுக்கலாமென்று சிந்தித்த சிவபெருமான் ஒரு நிபந்தனையை முன்வைத்தார். இந்த உலகமனைத்தையும் சுற்றிக் கொண்டு யார் முதலில் வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் இந்த மாங்கனியைத் தருவேன்” என்பது தான் அந்த நிபந்தனை.

இதனைக் கேட்டவுடனேயே முருகன் வலிமையும் வேகமும் மிக்க தனது மயில் மீதேறி உலகத்தைச் சுற்றிவரப் புறப்பட்டார். தொப்பை வயிற்றுப் பிள்ளையார் முஷிகத்திலேறி உலகத்தைச் சுற்றிவரக் கால தாமதமாகுமெனச் சிந்தித்து உலகம் முழுவதற்குந் தந்தையும் தாயுமாயி ருப்பவர்கள் எனது மாதா பிதா இருவருந்தான். ஆகவே இவர்களைச் சுற்றி வந்தால் உலகத்தைச் சுற்றி வந்ததற்கு ஒப்பாகும் என நினைத்துச் சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும் சுற்றி வந்து மாங்கனியைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்பது புராணக்கதை. உலகத்தைச் சுற்றிவந்த முருகன் மாங்கனி கிடைக்காததால் ஏமாற்றமடைந்து தாய் தந்தையரை விட்டுச் சென்று பழனியில் ஆண்டியாயமர்ந்தான்.

06) அந்தி சந்தியுமுனது பாதகமலத்தினை
அருச்சனைகள் செய்து வரவும்
ஆறெழுத்தோதி நுதன் மீது நீறணியு
மடியர் பக்கலிற் சேரவும்
சந்ததமு மெமதுநா முருகவே ளென்று மொழி
தன்னை மறவாது சொல்லவும்

சண்டனுறு கின்ற பொழுதுங் கந்தனையென்று
 சாற்றியென் கை கூப்பவும்
 சிந்தை மகிழ்வோடுனது சந்நிதியை யிருகால்
 வலஞ்செய்து வரவும்
 செந்தாமரைக் கழலை யென்றலை வணங்கவும்
 செவியுனது புகழ் கேட்கவும்
 சிந்தாகுலந் தீரவுங் கிருபைதந்தெமது சிறை
 விடுத்தாளுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடும்
 சிங்கார வடிவேலனே

விளக்கவுரை:-

செந்தாமரை மலர்கள் மலர்ந்துள்ள தாமரைக் குளங்கள் பலவற்றால் சூழப்பெற்று நீர் வளமும் நில வளமும் செறிந்த வெருகலம்பதியில் கோயில் கொண்டருளி ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரிந்திடும் அழகிய வடிவேற் பெருமானே!

பகல் இரவுகளின் சந்திகளான மாலைக் காலத்திலும் அதிகாலையிலும் உனது தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளையும் அன்றலர்ந்த மலர்களினால் உனது திருநாமங்களை ஓதி அர்ச்சித்து வழிபட்டு வரவும்,

ஓம் சரவணபவ என்னும் உனது ஆறெழுத்து மந்திரத்தை ஓதி நெற்றியின் மீது திருநீறணிந்து உன்னை வழிபாடு செய்யும் பக்தப் பெருமக்களின் பக்கத்திலே யானும் ஒரு அடியானாகச் சேர்ந்திருக்கவும்,

ஓவ்வொரு நாளும் எங்கள் நாவினால் முருகா, குமரப் பெருமானே என்னும் திருநாமங்களை மறவாமல் உச்சரித்து வணங்கவும் உடலிலிருந்து உயிரைப் பிரித்தெடுத்துச் செல்ல இயமதர்மன் எங்களை நெருங்கிவரும் இறுதிக்காலமாகிய மரணவேளையிலும் காக்கும் கடவுளாகிய கந்தப் பெருமானே என்று உனது திருநாமங்களையே சொல்லி எமது இரு கைகளையும் சிரசின் மீது குவித்து உன்னை நினைத்து வணங்கவும்,

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

30

மன மகிழ்ச்சியோடு நீ எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோவிலை எனது இரு கால்களாலும் ஓவ்வொரு நாளும் வலம் வந்து உனது திருவடிகளை வணங்கி வழிபட்டு வரவும், செந்தாமரை மலர் போன்ற உனது திருப்பாதங்களை எனது தலையினால் வணங்கவும், எனது செவிகளானவை உனது புகழைப் பேசுகின்ற சான்றோர்களின் வார்த்தைகளைத் தினமுங் கேட்கவும், அதனால் உலக பந்த பாசங்களால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு மனமாகிய சிறைக்கூடத்தில் கிடந்து வருந்தும் துன்பங்களானவை ஓழியவும், கருணையோடு அருள் பாலித்து எம்மைச் சிறைவிடு செய்தருள வேண்டும் ஐயனே.

அந்தி - மாலைக்காலம், சந்தி - அதிகாலையும் மாலையும் (பகலிரவுகளின் சந்திகளான காலங்கள்), வேள் - குமரவேள், கண்டன் - இயமன், சிந்தை - ஆகுலம் + சிந்தாகுலம் - மனத்துயரங்கள், சந்நிதி - ஆலயம், கழல் - வீரக்கழல் என்னும் பாத அணி (ஆகுபெயராய்ப் பாதங்களைக் குறிக்கின்றது.)

குறிப்புரை:-

இப்பாடல் இறை வழிபாடு செய்யும் பக்தர்கள் அனுசரிக்க வேண்டிய வழிமுறைகளுக்கு வழிப்படுத்துகின்றது. சந்தியாவந்தனம் செய்தல், அர்ச்சனை செய்தல், வழிபடு தெய்வத்தின் மூலமந்திரத்தை ஓதித் திருநீறணிதல், அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தில் சேர்ந்திருத்தல், இஷ்ட தெய்வத்தின் திருநாமங்களைத் தினமும் நாவினால் ஓதுதல், மனத்தினால் இஷ்ட தெய்வத்தைச் சிந்தித்தல், தியானித்தல், மரணம் ஏற்படக் கூடிய கடைசிக்காலத்திலும் உலகப் பற்றை மறந்து இஷ்ட தெய்வத்தின் திருநாமங்களை உச்சரித்தல், கைகூப்பி வணங்குதல், சிரந்தாழ்த்தி வணங்குதல், திருக்கோவிலை வலஞ் செய்து வணங்குதல், இறைவனுடைய திருவடிகளை வணங்குதல், இஷ்ட தெய்வத்தின் புகழைப் பேசும் சான்றோர்களின் வார்த்தைகளைச் செவிமடுத்தல், அவன் புகழைக் கூறும் நூல்களைப் படித்தல் முதலியன.

இப்பாடல் திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்த “திருவங்கமாலை” இறைவனால் நமக்கு அருளப்பட்ட இந்த உடம்பிலுள்ள அங்கங்கள் ஓவ்வொன்றாலும் எவ்வாறு இறைவனை வழிபட வேண்டும் என்று

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

31

கூறுகின்றது. “திருநாமம் அச்செழுத்தும்” என்னும் தேவாரம் இறைவனின் மூலமந்திரத்தை ஒதுவதையும் அவன் புகழ் பாடுவதையும் திருக்கோயிலை வலம்வருவதையும் மலர்பறித்து அர்ச்சனை செய்வதையும் பிறவியெடுத்ததன் நோக்கத்தையும் கூறி அடியார்களின் தெய்வீக வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துகின்றது.

07) மன்னுமடியார்க்குறும் வாதபித்தத்தினொடு
 மாருத சேட நோயும்
 வஞ்சனையினால் வரும் பில்லிசூனியமேவல்
 வைப்பு முதலானவைகளும்
 பன்னக முதற் துட்ட செந்துக்களால்வரும்
 பாதக தீவினைகளெல்லாம்
 பரிதியைக் கண்ட பனிபோலவே
 கிருபை பாலித்திடுங் குழகனே
 இந்நிலந் தன்னிலுன் பொன்னடிக்கேவல் செயு
 மெழியவர்க் கருள் செயாமல்
 இன்றுமிகு தாமதஞ் செய்திருத்தல் நீதியோ
 வெழின் மருவு கூடல் நகரில்
 தென்னவ னெனப் பெயர் படைத்த முருகையனே
 சிறைவிடுத் தாளுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடும்
 சிங்கார வடிவேலனே

விளக்கவுரை:-

செந்தாமரை மலர்கள் மலர்ந்து நிறைந்துள்ள குளங்கள் பலவற்றால் சூழப் பெற்றுள்ள வெருகலம் பதியில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிக்கும் சிங்கார வடிவேற பெருமானே!

உனது திருவருளைப் பெறவேண்டுமென்னும் ஆர்வத்தினால் உன்னை நாடிவந்து சூழ்ந்து நிற்கும் அடியார்களுக்கு வாதம், பித்தம் என்பவற்றால் ஏற்படுகின்ற பல வகையான நோய்களும் வாய்வு சம்பந்தமான நோய்களும் சரிக்கட்டினால் ஏற்படும் இழுப்பு சம்பந்தமான நோய்களும், ஒருவர் மீது கொண்ட பகை காரணமாக அவர் மீது வஞ்சம் தீர்க்கும் நெஞ்சத்தோடு செய்யப்படும் பில்லி எனப்படும் ஒருவகைப் பேயை ஏவி விடுதலும்,

ஒருவகைப் பாணம் அவர் மீது ஏவி விடுதல், மரணம் செய்யும்படி துட்டதேவதையை ஏவுதல், பழிதீர்க்கும் நோக்கத்தோடு மந்திர தந்திரங்களால் தயாரிக்கப்படும் சூனியப் பொருட்களை (சேமத்திரவியம்) நிலத்துள் மறைத்துப் புதைத்தல் முதலான தீயசெயல்களால் வரும் துன்ப துயரங்களும்,

விஷச் செந்துகளாகிய பாம்பு வகைகளால் ஏற்படும் பலவிதமான விஷத்தாக்கங்களின் பயங்கரமான தீமைகளெல்லாம் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல விலகும் படியாகச் செய்யவல்ல கருணா மூர்த்தியாகிய முருகப் பெருமானே! இப்புலகத்தின் கண்ணே உனது பொன்போன்ற திருவடிகளுக்குத் தொண்டு புரிந்தும், உனது திருவருளைப் பெறாமல் ஏழைகளாக ஏங்கிநிற்கும் பக்தர்களுக்கு அருள்புரிவதற்கு இன்னும் மிகவும் தாமதஞ் செய்திருதல் நீதியாகுமா?

அழகு நிறைந்த மதுராபுரி என்னும் நகரத்தை ஆளும் பாண்டிய மன்னனாக அவதரித்து ஆட்சிபுரிந்த முருகப் பெருமானே! மாயா உலக மயக்கத்தால் மனமாகிய சிறையிற் கிடந்து வருந்தும் எங்களைச் சிறை வீடு செய்தருளுவாய் ஐயனே.

மன் - இடைச்சொல் மிகுதியென்னும் பொருள் குறித்தது,
 மாருதம் - காற்று (வாய்வு), சேடம் - எஞ்சியிருப்பது -
 (மரண நேரத்தில் வரும் இழுப்பு), பில்லி - ஓர்வகைப்பேய்,
 சூனிய ஏவல் - மரணம் செய்யும்படி துட்டதேவதையை ஏவுதல்
 வைப்பு - சேமத்திரவியம் (மரணம் செய்யும்படி மந்திரத்திரங்
 களால் தயாரிக்கப்படும் பொருட்கள்), குழகன் - மருகன்,
 கூடல்நகர் - மதுராபுரி.

குறிப்பு:-

மதுராபுரியில் பாண்டிய மன்னனாக அவதரித்து வந்து அந்த நகர மக்களுக்கு அருள்புரியும் பொருட்டு நீதிவழுவா நெறிமுறையில் அரசாட்சி செய்த முருகப் பெருமானே! உனது அடியார்களுக்கு வாதபித்த

சிலேற்பணங்களால் வரும் நோய்களைத் தீர்த்தும் பில்லி, சூனியம், ஏவல்களால் வரும் மரணங்களால் ஏற்படும் பயங்கரமான தீவினைகளை விலக்கி யும், அருள்செய்ய வல்லவனாகிய நீ, இந்தப் பூவுலகின் கண்ணே உனது பொன்னடிக்குத் தொண்டு செய்யும் பக்தர்கள் மீது இரக்கங் கொண்டு மனச் சிறையிற் கிடந்து வருந்தும் ஏழைகளாகிய எங்களைச் சிறைவீடு செய்யாமல் காலந் தாழ்த்துவது நீதியாகுமா?

08) பச்சைமான் மருகனே யஞ்செட்டெனச்
 சுருதி பகரட்சரங்க ளெல்லாம்
 பாரின் மிசை யாறெழுத்துக் கிணையதாகவே
 பகரநா வருகுமோதன்
 கொச்சை மகள் கொழுனனே குமர குருபர முருக
 குழகனே யழகனே நீ
 கோதிலா வாறெழுத் தோதியானனு தினம்
 கும்பிட்டு நினை வணங்க
 இச்சையுடன் வந்தெமக் கருணைபுரிந்திட வேணு
 மின்னேரந் தன்னிலே
 எங்கள் நால்வர்க்கு மெய்திய விட ரகற்றிட
 வெழுந்தருளி வரவேணும் நீ
 செச்சையணி வாவிசும் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
 சிங்கார வடிவேலனே.

விளக்கவுரை:-

சிவந்த தாமரை மலர்கள் மலர்ந்து நிறைந்திருக்கும் குளங்கள் பலவற்றால் சூழப்பெற்றுள்ள வெருகலம் பதியில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் அருள் மிகு வடிவேற்பெருமானே!

நீல வண்ணத் திருமேனியனாகிய திருமாலுக்கு மகனாக விளங்கும் முருகப் பெருமானே! ந.ம.சி.வ.ய என ஒதப்படுவது சிவ பஞ்சாட்சரமாகும் என்றும், ஓம் நமோ நாராயணாய என்று ஒதப்படுவது திருமாலுக்குரிய அட்டாட்சரமந்திரமென்றும், வேதங்களில் கூறப்படுகின்ற பஞ்சாட்சர அட்டாட்சர மந்திரங்களெல்லாம் இந்தப் பூமியின் கண்ணே

சரவணபவ என்று ஒதப்படும் சடாட்சர மந்திரத்துக்கு ஒப்பானதெனக் கூறுவதற்கு நாவானது உடன்பட்டுவருமா? வராது.

திருத்தமில்லாத மழலையோடு பேசுகின்ற வள்ளியம்மை தெய்வாளைத் தாயாரின் கணவனாயிருக்கின்ற கந்தப் பெருமானே! குமரனே! தந்தைக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்த சிவகுரு நாதனே! என்றும் இளையோனே! என்றும் அழகாக விளங்கும் முருகனே!

குற்றமில்லாத ஆறெழுத்து மந்திரமாகிய சரவணபவ என்னும் திருமந்திரத்தை நாள்தோறும் நான் ஓதி வழிபாடு செய்து உன்னை வணங்க நீ அன்புடனும், ஆர்வத்துடனும் எழுந்தருளிவந்து எங்களுக்குத் திருவருள் புரிந்திட வேண்டும் சிங்கார வடிவேலனே! சிறப்பாக உன்னை ஒன்று வேண்டுகிறேன். இக்கால கட்டத்தில் சகோதரர்களாகிய எங்கள் நால்வருக்கும் நேர்ந்துள்ள துன்பங்களை நீக்கி விடுவதற்கு எழுந்தருளி வந்து அருள்புரிந்திட வேண்டும்.

வெட்சிமாலையும் வீரக்கழணிந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற திருப்பாதங்களை உடையவனே! சீலம் நிறைந்தவனே! சிந்தையாகிய சிறைக்கூடத்திற் கிடந்து சிந்தாகுலமெனும் துன்பத்தில் மூழ்கி வருந்தும் எங்களைச் சிறைவீடு செய்தருள வேண்டும் ஐயா.

இணை - ஒப்பாதல், கொச்சை- திருத்தமில்லாத மழலை
 மொழி, கோது - குற்றம், குழகன் - இளையோன்,
 செச்சை - வெட்சி, சரோருகம் - தாமரை

குறிப்பு:-

“பச்சைமால் மருகன்” திருமாலை நீலநிறத்தவனாக நூல்களில் பல இடங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்க இப்பாடலில் ‘பச்சைமால்’ என்று திருமாலைப் பச்சை நிறமுடையவனாகப் புலவர் பாடுகிறார். இது ஆட்சேபனைக் குரியதன்று. “பச்சைமா மாலைபோல் மேனி” என்று நாலாயிரத்திவ்யப் பிரபந்தத்தில் திருமாலை பச்சைமேனியன் என்று கூறப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

செச்சை என்பது வெட்சிமாலை; வெட்சிநிறை கவர்தல் என்பது தொல்காப்பியம் வேற்றுநாட்டு மன்னனுடைய பசுக்களைக் கவர்ச் செல்லும் வீரர்கள் வெட்சியமாலையைக் கழுத்திலணிந்து செல்வது மரபு. இப்பாடலில் வெட்சிமாலையை காலில் அணிந்திருப்பதாக கூறப்படுவது பொருந்துமா? எனவே வெட்சி என்பது வீரக்கழலைக் குறிப்பதாகும்.

சடாட்சர மந்திரமோதும் அடியார்களின் துயர்நீங்க வந்தருள வேண்டுமென்று எல்லா அடியார்களுக்கும் பொதுவாக வேண்டிப் பாடிய புலவர் அகிலேசபிள்ளையவர்கள் ஒரு கட்டத்தில் தனது பிள்ளைகள் மீது கொண்ட பாசத்தினால் “எங்கள் நால்வருக்கும் எய்திய இடரகன்றிட எழுந்தருளி வர வேண்டும்” என்று சிறப்பான ஒரு வேண்டுகோளை வெருகற் சித்திரவேலாயுதப் பெருமானிடம் விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்.

புலவர் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் அழகைக்கோன், குலசேகரம் பிள்ளை, இராசக்கோன், வில்லவராசா என்பவர்கள் இந்தக் குடும்பத்தவர்களுக்கு ஏதோ துன்ப துயரங்கள் சூழ்ந்து சஞ்சலப்பட்டிருக்கலாம். இச்சஞ்சலங்களையும் நீக்கியருள வேண்டுமென இப்பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

09) அஞ்சுபூதமதில் தோன்று முலகில் வாழு
மடியவர்கட் கருள் புரியவே
ஆறுமுகமோ டவதரித்து வாவினில் விளையாடி
யறுமாதர் முலையுண்டு
அஞ்சலிசெய் தேவர்துயர்நீக்க வேல்வாங்கியே
யருகி நவவீரர் சூழ
அழகுமயின் மீதிவந்தேறி யவுணனை
வென்று அரிதனக் கரசுநல்கி
மஞ்சமிகு தேவகுஞ்சரிதனை மணந்து பின்வள்ளி
நாயகியை வேட்டு
மாநிலத்தினிலாறு தலமீது மன்பர்கள்
மனத்தின் மீதும் மகிழ்வுடன்
செஞ்சரணன் ஒலிக்க விளையாடுமுருகையனே
சிறைவிடுத்தாளுமையா
செங்கமல வாவி சூழ் வெருகறனிவாழ்ந்திடுஞ்
சிங்காரவடிவேலனே.

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

36

விளக்கவுரை:-

செந்தாமரை மலர்கள் மலர்ந்துள்ள தாமரைக் குளங்கள் பலவற்றால் சூழப்பெற்று நீர் வளமும் நில வளமும் செறிந்த வெருகலம்பதியில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் அழகுமிகு மிகுந்த வடிவேற் பெருமானே!

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் எனப்படுகின்ற பஞ்சபூதங்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கும் உலகத்தின் கண்ணே வாழுகின்ற உனது அடியவர்களைக் காத்துத் திருவருள் புரிவதற்காக ஈசானம் முதலான ஆறு திருமுகங்களோடு அவதாரஞ் செய்து சரவணப்பொய்கை என்று பேசப்படுகின்ற திருக்குளத்தில் திருவிளையாடல் புரிந்து கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவவருடைய திருமுலைப்பாலுண்டு உன்னைப் பக்தியோடு வணங்கித் துதிக்கும் தேவர்களுடைய சிறைவாசத் துன்பத்தை நீக்குவதற்காக மகா சக்திவாய்ந்த வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி உனக்குப் பக்கபலமாக ஒன்பது வீரர்கள் சூழ்ந்துவர அழகும் வலிமையுமுடைய மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு அதன்மீது ஏறி வந்து சூரபத்மன் என்னும் அசுரர் தலைவனைப் போரிலே வென்று, சூரபத்மனால் அபகரிக்கப்பட்ட தேவலோக அரசாட்சியை இழந்த இந்திரனுக்கு மீண்டும் தேவலோக அரசாட்சியை வழங்கி அழகுமிக்க தெய்வயானை அம்மையாரைத் திருமணம் செய்தும் இப்பூமியின் கண்ணே வள்ளியம்மையாரைக் காந்தர்வ முறைப்படி விரும்பி மணம்புரிந்தும், இப்பூமியிலுள்ள திருப்பரங்குன்றம் முதலான ஆறு புனித தலங்களிலும் உன்மீது அன்புகொண்ட அடியார்களுடைய மனங்களிலும் மகிழ்ச்சியோடு உனது சிவந்த திருப்பாதங்கள் பிரகாசிக்கத் திருவிளையாடல் புரிகின்ற முருகப் பெருமானே!

எங்கள் ஜீவாத்மாவானது மனமாகிய சிறையிலே கிடந்து உலக பந்த பாசங்கள் வாய்ப்பட்டு வருந்தாமல் சிறைவிடு செய்து அருள் பாலிக்க வேண்டுமையா.

அரி - இந்திரன், மஞ்ச - அழகு, தேவகுஞ்சரி - தெய்வயானை

குறிப்பு:-

இப்பாடல் புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் கந்தபுராண வரலாறு கூறும் முக்கிய சம்பவங்கள் முழுவதையும் இரத்தினச் சுருக்கமாகக்

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

37

சுறியிருப்பது போற்றத்தக்கது. “அஞ்ச பூதமதிற் தோன்றுமுலகினில்” என்பதனால் நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம் எனப்படும் பஞ்சபூதங்களால் ஆக்கப்பட்டதே இந்த உலகம். பூதங்கள் பேதிக்கப்படும் போது இந்த உலகமும் பூதங்களாலான உடம்பும் அழிந்துவிடும் என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

முருகனுடைய அறுமுகங்கள் - ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம், அதோமுகம் (மேல்நோக்கிய முகம்) என்பன.

முருக அவதாரம்:- தேவர்களுடைய துயர் தீர்ப்பதற்காகச் சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆறு தீப்பொறிகள் அக்கினி தேவனால் சரவணப்பொய்கையில் விடப்பட்டன. அப்பொறிகள் ஆறும் ஆறு குழந்தைகளாக அவதரித்தன. இந்த ஆறு குழந்தைகளுக்கும் பார்வதி பாகனாகிய சிவனின் விருப்பப்படி கார்த்திகை முதலிய ஆறுபெண்களும் பாலூட்டி விரதபலனடைந்தனர். சப்த ரிஷிகளில் வசிட்டரை ஒழிந்த ஏனைய ஆறு ரிஷிகளின் பத்தினிகளே இந்த அறுவருமாவர். இக்குழந்தைகளைக் காண்பதற்குச் சிவனும் பார்வதிதேவியும் வந்து கண்டு அன்பு மிகுதியினால் பார்வதிதேவியார் ஆறு குழந்தைகளையும் கட்டியனைத்து எடுத்த போது ஆறு திருமுகங்களோடு முருகப்பெருமான் காட்சி கொடுத்தார். நவவீரர் உமா தேவியாருடைய காற் சிலம்பிலிருந்து வீழ்ந்த ஒன்பது மணிகளானவை ஒன்பது பெண்களாகப் பிறப்பெடுத்தனர். அவர்கள் மாணிக்க வல்லி, தரளவல்லி, மரகதவல்லி, புட்பராக வல்லி, கோமேதக வல்லி, வைடுரியவல்லி, வைரவல்லி, பவளவல்லி, இரத்தினநீலவல்லி எனப்படும் ஒன்பது பேரும் ஆவர். சிவசம்பந்தத்தால் ஒன்பது வீரர்கள் தோன்றினர். அவர்கள் பின்வருவோர்: வீரவாகுதேவர், வீரகேசரி, வீரமகேந்திரன், வீரகேசன், வீரபுரந்தரன், வீரராட்சகன், வீரமார்த்தாண்டன், வீரராந்தகன், வீரதீரன் என்பவர்கள். இவர்கள் சூரசங்காரப் போரில் முருகப் பெருமானுடைய படைத்தளபதிகளாக முருகனுக்குத் துணையாக நின்று போர்புரிந்த வீரர்களாவர்.

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

38

முருகத் தலங்கள் ஆறு:- திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலைவாய், திருவாவினங்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல் (சுவாமிமலை), பழமுதிர் சோலை என்பன.

10) பாவலர்க்கெடுதிசெயும் அருணகிரி நாதனைப்பண்டு
வந்தாண்டு கொண்டாய்
பாண்டிநாடதனிலே புலவர் பெருமானெனப்
பகரரிய பேர்படைத்தாய்
காவல னென மதுரை தன்னிலர சுரிமையைக்
கைக்கொண்டு புவிபாண்டாய்
கடல்தனில் வேல்விடுத்தாய் செண்டினால்
மேருகர்வத்தை நீக்கிவைத்தாய்
மேவலர்களைச் செற்று வானாடுகுடியேற்றி
வைத்ததுமல்லாமலிந்த
மேதினியி னின்னடியர் பகைவற்குயமனென
மிக்கதுயர் நீக்கிவைப்பாய்
சேவலங்கொடியனே யிப்பெருமையுள்ள நீ
சிறைவிடுத்தாளுமையா
செங்கமல வாவி சூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடும்
சிங்காரவடிவேலனே.

விளக்கவுரை:-

சிவந்த தாமரை மலர்கள் மலர்ந்து நிறைந்திருக்கும் தாமரைக் குளங்கள் பலவற்றால் சூழப்பட்டுள்ள வெருகலம்பதியில் திருக்கோயில் கொண்டு அமர்ந்து அருள் பாலிக்கும் அழகிய வடிவேற்பெருமானே!

பாண்டி நாட்டின் கண்ணே கச்சியப்ப சுவாமிகள் கந்தபுராணத்தைப் பாடி அரங்கேற்றியபோது சபையிலிருந்த புலவர்கள் திகழ்+தசக்கரம் = திகடசக்கரம் என்று புணர்வதற்குவிதி எங்கே இருக்கின்றது என வினவினார்கள். கச்சியப்பர் மீது கருணை கொண்டை கந்தப்பெருமான் வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூலுடன் சபைக்கு வந்து விளக்கமளித்ததனால் புலவர்பெருமானெனச் சொல்லுதற்கரிய பேர் படைத்தாய்.

மதுராபுரியின் அரகரிமையை ஏற்று அவர்களைக் காப்பதற்காக தலைவனாக அமர்ந்து உலகம் முழுவதையும் நீதிவறாமல் ஆட்சி புரிந்தாய்.

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

39

மாயப்போர்புரிந்த சூரபத்மன் மாபெரும் சமுத்திரமாக மாயம் செய்து நின்றபோது அச்சமுத்திரமானது சிதையும்படியாக வேலாயுதத்தை எறிந்து அழித்தாய். மேருமலையானது தனக்கு நிகர் யாருமில்லையென்று கர்வங்கொண்டெழுந்த போது செண்டு என்று சொல்லப்படும் ஓர் ஆயுதத்தினாலே அடித்து நொருக்கி மேருபர்வதத்தின் கர்வத்தை அடக்கினாய்.

பகைவர்களாகிய சூரபத்மனையும் அவனுடைய துணைவர்களுக்கும் வெள்ளம் போல் திரண்டு பேரழிவு செய்து கொண்டிருந்த அவனுடைய சேனைகளையும் அழித்து வெற்றி கொண்டு சிறைப்பட்டிருந்த தேவர்களை மீட்டு அவர்களைத் தேவலோகத்திலே குடியமர்த்தியது மல்லாமல் இப்பூவுலகத்தின் கண்ணே வாழுகின்ற உனது அடியார்களுக்கு யாரெல்லாம் பகைவர்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் நீ யமனாகவந்து உனது அடியார்களின் துன்பங்களை நீக்கி வைக்க வல்லவனன்றோ.

சூரசங்காரத்தின்போது சேவல் உருவொடு வந்து உன்னைச் சரணடைந்த அச்சேவலைக் கொடியில் அமர்த்திய சேவற்கொடியுடையனே! இவ்வளவு பெருமையுமுடைய நீ நாங்கள் மனமாகிய சிறையிற் கிடந்து வருந்தாமல் எங்களைச் சிறைவிடு செய்து ஆண்டருள வேண்டுகிறோமையா.

பாவலர் - புலவர், செண்டு - ஓர் ஆயுதம், கர்வம் - அகங்காரம், மேவலர் - பகைவர்கள், செற்று - வென்று

குறிப்பு:-

கந்தப் பெருமானுடைய அருளாணையினாலே கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்தபுராணத்தைப் பாடுவதற்கு “திகடசக்கரம் செம்முகமைந்துளான்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். கச்சியப்பர் கந்தன் கருணையினாலே பதினாயிரத்து முன்னூற்று நாற்பத்தாறு பாக்களாகக் கந்தபுராணச் சைவக்காப்பியத்தைப்பாடி நிறைவு செய்து பாண்டி நாட்டிலே கந்தகோட்டத்தில் கந்தபுராணத்தை அரங்கேற்றினார். சபையிலிருந்த புலவர் பெருமக்கள் திகழ் + தச+ கரம்= திகடசக்கரம் என்று புணர்வதற்குத் தொல் காப்பியத்தில் விதி காணப்படவில்லை. இதற்கு விதி எங்கேயிருக்கிறது என்று வினவினார்கள். கச்சியப்பருக்கு அடியெடுத்துக்

கொடுத்த கந்தவேளின் பாதங்களில் சரணடைந்தபோது முருகன் கனவிலே தோன்றி நாளை நாம் சபைக்கு ஒரு புலவராக வந்து புலவர் பெருமக்களுக்கு விளக்குவோம் என்று கூறி மறைந்தார். மறுநாள் முருகப்பெருமான் வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூலுடன் ஒரு புலவனாகச் சபைக்கு வந்து சக்திப் படலம் பதினெட்டாஞ் செய்யுளைக் காட்டிப் புலவர்சிகாமணிகளின் ஐயத்தைப் போக்கி கச்சியப்பரை ஆசீர்வதித்தார்.

11) அய்யனே யெங்களைச் சிறையினான் மீட்
 டெடுக்கா திருக்கின்ற தேனோ
 அழகான மஞ்சை யருகில்லையோ தேவியரோ
 டன்புமொழி பகர்கிறீரோ
 துய்ய மலைகளினின்று விளையாடுகிறீரோ
 தொண்டர் தம்புடைசென்றீரோ
 கடர் மஞ்சமீதிலறிதுயில் கொள்ளலாமது
 சொர்ணமன முருகவிலையோ
 மெய்யபடியவர்க்கிடர் செய்பகைவர் மேல் வைத்திடும்
 மிக்க கவனத்தினாலோ
 வேளைக்கிரங்காது தாமதம் செய்கிறீர்
 வேறு கவனத்திருந்தாற்
 செய்ய வேறனை விடுத்தாலுமெங்கட்குற்ற
 சிறை விடுத்தாளுமையா
 செங்கமல வாவி சூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடும்
 சிங்காரவடிவேலனே.

விளக்கவுரை:-

செந்தாமரை மலர்கள் நிறைந்து மலர்ந்திருக்கும் பல குளங்களாற் சூழப்பெற்ற வெருகலம்பதி எனும் திவ்விய ஷேத்திரத்திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து அருள் பாலிக்கின்ற அழகுமிகு வடிவேற் பெருமானே!

தேவசேனாபதியாக விளங்கிச் சகல சீவாத்மாக்களுக்கும் தந்தையுந் தாயுமாய்த் தோன்றாத் துணையாக இருந்து அருள்பாலிக்கும் பிதாவே! மனமாகிய சிறைக்கூடத்திலகப்பட்டு மீளவழிதெரியாமல் துயருறும் எங்களைச் சிறையிலிருந்து மீட்டெடுக்காதிருக்கின்றது ஏனோ என்று தெரியவில்லையே.

இங்கு எழுந்தருளி வருவதற்கு உனது வாகனமாகிய அழகிய மயிலானது பக்கத்தில்லையோ? உனது அன்புக்குரிய பத்தினியராகிய வள்ளி நாயகியாரோடும் தெய்வானை அம்மையாரோடும் அந்தப்புரத்திலே தனியாக இருந்து அன்பு மொழிபேசிச் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கின்றீரோ?

குன்று தோறாடுங் குமரனே! பரிசுத்தமான தலங்களாக விளங்கும் மலைகள் தோறும் சென்று திருவிளையாடல் புரிகின்றீரோ? அல்லது எங்கெங்கே உன்னைச் சூழ்ந்து நின்று உனக்குத் திருத்தொண்டுகள் செய்து வழிபடுகின்ற தொண்டர்களின் பக்கத்திலேயிருந்து அவர்களுக்கு அருள்பாலிக்க அங்கங்கே சென்றுவிட்டீரோ?

பிரகாசிக்கின்ற அழகிய சப்ரமஞ்சத்தின் மீது தன்னை மறந்து சயனிப்பதுபோல சகலலோக ஆன்மாக்களையும் ஆட்கொள்ளுகின்ற அறிதூயில் கொள்கின்றீரோ? அல்லது பத்தரை மாற்றுப் பசும் பொன் போன்ற உமது மனமானது எங்களுக்கிரங்கி அருள்புரிவதற்கு இளகி உருகவில்லையோ?

உண்மையான தூய உள்ளத்தோடு தொண்டு செய்கின்ற அடியவர்களுக்குத் துன்பம் செய்கின்ற பகைவர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு அவர்கள் மேல் மிகக் கவனச் செலுத்துவதினாலோ மனச் சிறையிருந்து எங்களை மீட்டெடுக்கும் சமயம் இதுவே என்பதை மறந்து எங்களுக்கு இரங்காமல் தாமதம் செய்கின்றீர். மேலே கூறியது போன்ற வேறு வேறு கவனத்திலிருந்தால் செம்மையான உமது வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியாயினும் எங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கும் துன்பச் சிறையிலிருந்து சிறைவீடு செய்தருள்வாயாக.

ஐயன் என்பது முதற் போலியாக அய்யன் என்கின்றது. ஐயன் - பிதா, துய்யமலை - தூய்மையான மலை, மஞ்சம் - சப்ரமஞ்சம் (படுக்கை) வேல்+ தனை - வேறனை எனப்புணர்ந்தது.

கலித்துறை

- 12) சங்குகூற் கொண்டுளைந்தீனு முத்தைச் செந்தாமரை வாழ் செங்கழலன்னங்க டம்முட்டையென்று பின்சேர்த்து வைக்குந் துங்க மிகுந்த வெருகலில், வாழ் சிவ சுப்ரமண்யா இங்குவந்தெங்கள் சிறை மீட்க வேண்டும் மெழுந்திருமே.

விளக்கவுரை:-

சங்குகள் கருவுற்று, கருப்பாசயத்தில் வேதனை உண்டாக்கிக் கருவுயிர்த்து ஈனுகின்ற முத்துக்களைச் செந்தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற செங்காலன்னங்கள் தமது முட்டையென்று அடைக்காப்பதற்காக தமது வயிற்றின் பின்பக்கம் சேர்ந்து அடைக்காக்கும் சிறப்புமிகுந்த வெருகலம் பதியில் கோயில் கொண்டருளியுள்ள சிவசுப்பிர மணியனே! இங்கே வந்து மனமாகிய சிறையுள் அகப்பட்டு லோகாயதவாழ்க்கை வாழ்ந்து வருந்திக் கொண்டிருக்கின்ற எங்கள் ஜீவாத்மாவைச் சிறைவீடு செய்து ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்ந்து பரமாத்வாகிய உன்னோடு இரண்டறக் கலப்பதற்கு அருள் புரிவாயாக. ஆகவே ஜீவாத்மாவைச் சிறை மீட்க எழுந்தருள்வாயாக.

கூல் - கருப்பம், உளைதல் - பிரசவவேதனை
ஈனுகல் - கருவுயிர்த்தல், துங்கம் - உயர்ச்சி

- 13) அன்னங்கள் வாழுஞ் செந்தாமரை வாவியுமண்டமுட்டும் பொன்னின் நறுமலர்ப் பூஞ்சோலைகளும் பொருந்தியெழில் துன்னும் வெருகல் தனில் வாழ்திடுஞ் சிவசுப்பிரமண்யா மின்னும் மயிலின் மிசை வந்தெமைச் சிறைமீட்குதுமே.

விளக்கவுரை:-

அன்னங்கள் களிப்போடு வாழுகின்ற செந்தாமரைக் குளமும், முகட்டைத் தொடும்படியாக உயர்ந்து ஆகாயமெங்கும் பரந்த மரங்களிலுள்ள மலர்களிலிருந்து நறுமணம் வீசுகின்றதுமான பூஞ்சோலைகளும் பொருத்தமாக அமைந்து எழிலாகவும் அழகாகவும் நெருங்கிக் காணப்படுகின்ற வெருகலம்பதியில் கோயில் கொண்டு அமர்ந்திருக்கும் சிவசுப்பிரமணியப்பெருமானே பிரகாசிக்கின்ற உனது மயில் வாகனத்தில் ஏறிவந்து எங்களை உலக பந்தங்களாகிய சிறையிலிருந்து மீட்டுக் காப்பாயாக

அண்டம் - ஆகாயம், எழில் - அழகு
துன்னும் - நெருங்கும்.

- 14) கையாறுடன் கழலாரோடிக் கீதங்கழற நற்றேன்
செய்யார் மலரினின்றும் வீழ் வெருகற் சிவகுருவே
மையார்விழி வள்ளிநாயகிக்காய் வனமார்க்கஞ் சென்றாய்
ஐயாவெமைச் சிறைமீட்ப துமக்கோரரி தல்லவே.

விளக்கவுரை:-

ஆறு கால்களையும் கைகளாகப் பயன்படுத்தும் தேனுண்ணும் பொன்வண்டுகள் மலரிதழ்களில் ஓடி ரீங்கார இசையை எழுப்பத்தேன் விளையும் விளைநிலமாகிய மரங்களிலிருந்து தேன் சுரந்து சொரிகின்ற செழுமைமிக்க வெருகலம்பதியில் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் சிவகுருநாதனே! அழகுக்காக அஞ்சனந்தீட்டப் பெற்ற கண்களையுடைய வள்ளி நாயகிக்காகப் பயங்கரமான கொடிய காடுகளிலே வள்ளியம்மை யாரைத் தேடிச் சென்ற ஐயனே! உலக பந்தங்களாகிய சிறையிலிருந்து எங்களை மீட்பது உமக்கு ஓர் அரிய செயலல்லவே.

கையாறு என்பதை ஆறுகை என மாற்றிப் பொருள் கொள்க, கழலாறு - பொன்வண்டு, கழற - சொல்ல (பாட), செய் - விளை நிலம் மை - அஞ்சனமை, மீட்பது - திரும்பிவரச் செய்வது. தேன் வண்டுகள் ஆறு கால்களையும் கையாகப்பாவித்து மலரிலுள்ள தேனை எடுத்து உண்பது இயற்கை. செய் - விளைநிலம் - தேன் விளையும் நிலத்து மலர்கள் ஆதலால் மலரைச் செய்யாறென்றார், அஞ்சனமை அழகுக்காகக் கண்களில் தீட்டப்படுவது.

குறிப்பு:-

சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளுரைத்த முருகனுக்குச் சிவகுரு எனக் காரணப் பெயர் அமைந்தது. வள்ளிநாயகியாகிய ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாகிய முருகனை அடையத் தவங்கிடந்தது. அதனால் பரமாத்மாவாகிய முருகன் தேடிச் சென்றார். அதுபோல உலகாயத மென்னும் மாயையில் மயங்கிச் சிறைப்பட்டிருக்கும் ஜீவாத்மாக்களாகிய நாங்கள் பரமாத்மாவாகிய உன்னையடையத் தவங்கிடக்கின்றோம். வள்ளிநாயகி யாரைத் தேடிச் சென்றதுபோல எங்களையும் தேடிவந்து ஆட்கொள்ள வேண்டுமென வேண்டுகிறார் புலவர் அகிலேசுபிள்ளை அவர்கள்.

சிறைவிடுதலும், உரையும்
முற்றிற்று.

திருக்கோணமலை
30-05-2000

வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் சிறைவிடு தூது

44

திருக்கோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தசாமி

பத்துப் பதிகம்

ஆக்கியோன் புலவர் திரு.வே.அகிலேசுபிள்ளை அவர்கள்

திருக்கோணமலை

விளக்கவுரை:- ஞான சிரோமணி பண்டிதர் இ.வடிவேல்

காப்பு வெண்பா

சத்தி முன்பு கந்தசாமியின் மேற் செந்தமிழார்
பத்துப் பதிகமும் யான் பாட - முத்திரும்
ஓங்கார ரூபமதாய் உற்பவித்தோன் பொற்பதத்தைத்
தாங்கிடுவே னென்சிர மேற்றான்.

விளக்கவுரை:-

ஆதிபராசக்தியாக பார்பதி தேவியார் ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத் துக்காக உவந்தளித்த கந்தக்கடவுளாகிய வில்லூன்றிக் கந்தசாமியின் பேரில் என்றும் சிறந்து விளங்குகின்ற செம்மையாகிய தமிழ் மொழியால் பக்திச்சுவை நிறைந்த பத்துப் பதிகங்களையும் யான் பாடுவதற்குச் சாயுச்சிய முத்தியைத் தருவதற்கு முழுமுதற் பொருளாயிருக்கின்ற பிரணவப் பொருளின் வடிவமாக அவதரித்தவராகிய விநாயகப் பெருமானுடைய பொன் போன்ற திருப்பாதங்களை எனது தலைக்கு அணியாகத் தாங்கி வணங்குகின்றேன்.

சத்தி - உமாதேவியார், முத்தி - மோட்சம்
உற்பவம் - பிறப்பு; பதிகம் - பிரபந்தம்
(ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பாடும் பத்துச் செய்யுள்)

குறிப்பு:-

வில்லூன்றிக் கந்தசாமியின் மேல் பக்தி கொண்ட புலவர் அகிலேசுபிள்ளை அவர்கள் கந்தப் பெருமானுடைய பெருமைகளையும், பேராற்றலையும் உள்வாங்கி அனுபவித்த ஆனந்த நிலையில் “வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்” என்னும் இப்பிரபந்தத்தை ஆசிரிய விருத்தப் பாவினால் பாடி வெளிப்படுத்துகின்றார். புதிய ஆக்கங்களைச் செய்யும் புலவோர் நோக்கத்தை விக்கினமின்றி நிறை

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

45

வேற்றி வைக்கும்படி முழுமுதற் கடவுளாகிய விநாயகப் பெருமானை வேண்டிக் காப்புச் செய்யுளை முதலிற் பாடுவது மரபு.

முழுமுதற் பொருள் சிவபெருமான் ஆதலின் அவனுடைய சக்தி ஆறுமுகன். சிவனும் முருகனும் பேதமன்று என்று கந்தப்புராணங்கள் கூற்றின்படி சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து அவதரித்தது. சிவத்தின் தாதான்மிய சக்தியாகிய பராசக்தியின் அருளால் கந்தப் பெருமானாக வந்த கந்தசாமியாரும் முழுமுதற் பொருள்தான் என்பதையும் சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத்துக்காகத் தனக்கு மேலான கடவுளில்லை என்ற தத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் அவதாரமாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டவர் விநாயகப் பெருமான். அவரும் முழுமுதற் பொருள் தான் என்பதையும் உளங்கொண்ட புலவர் இந்தக் காப்புச் செய்யுளின் சக்தி முன்பு தந்த கந்தசாமி என்றும் முத்திரும் ஓங்கார ரூபமதாய் உற்பவித்தோன் என்றும் முழுமுதற் பொருளை முன்வைத்துப் பிரபந்தத்தை ஆசிரிய விருத்தப் பாவினால் பாடத் தொடங்குகிறார்.

ஆசிரிய விருத்தம்

- 1) சித்ர மிகுந்த நவரத்னமிழைத்திடுஞ்
சிங்கார முடிகளாலும்
திகழ் சந்திரோதய மெனப் பிரபை தங்கியருள்
செய்திடு முகங்களாலும்
பத்தியொடு பாதமலர் துதிசெய்யு மடியாரைப்
பாலிக்கும் விழியீரானும்
பகரரிய வேன்முதற் படைநிரை துலங்கிடும்
பன்னிரு கரத்தழகும்
நித்திய நடனமிடு மயின் மீது வள்ளியொடு
தெய்வநாயகியுமருவ
சிந்தைமகிழ் வாகவென் கண்காணமுன்வந்து
சிறியோனை யாண்டுகொள்ளுவாய்
கத்துகடல் சூழ்ந்திடுந் திருக்கோணைநகர் மீது
முப்பழ முதிக்குங்
கந்தமிகு சோலை சூழ் வில்லூன்றி தனில்மேவு
கந்தசாமிக் கடவுளே.

விளக்கவுரை:-

சப்திக்கன்ற சமுத்திரத்தாற் சூழப்பெற்றுள்ள திருக்கோணையம் பதியில் மா, பலா, வாழை எனப்படும் மூன்று வகைக் கனிகளையும் தருகின்ற மா, பலா, வாழைகள் நிறைந்து அவற்றின் கனிகளிலிருந்து வீசுகின்ற நறுமணங் கமழும் சோலைகளாற் சூழப்பெற்றுள்ள வில்லூன் றியம்பதியில் எழுந்தருளியிருந்து அருள் பாலிக்கும் கந்தசாமிக் கடவுளே!

பேரழகு மிகுந்த ஒன்பது வகை இரத்தினங்களும் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட அழகிய ஆறு தங்க மகுடங்களும் சிரசின் மீது விளங்கித் தோன்ற, பூரணச் சந்திரோதயத்தின் போது பிரகாசிக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளியானது செறிந்து விளங்குவதுபோல அருள் பொழியும் ஆறு திருமுகங்களின் அழகும்,

உனது பாதாரவிந்தங்களைப் பக்தி மேம்பாட்டில் அன்பின் வழிப் பட்டு வணங்கி வழிபடும் அடியார்களுக்கு ஒரு தீங்கும் வராமல் காத்து அருள்புரிகின்ற பன்னிரண்டு திருவிழிகளின் அழகும்,

இத்தன்மையது என்று சொல்லுவதற்குரிய மேன்மையும், ஆற்ற லும் நிறைந்த வேலாயுதம் முதலாகப் பல்வேறுபட்ட வலிமைமிக்க போர்க் கருவிகளாகிய ஆயுதங்களைத் தாங்கியிருக்கும் பன்னிரண்டு திருக்கரங் களின் ஆழகும்,

நித்திய ஒலி எழும்படியான பதங்களுக்கேற்ப நடனமாடுகின்ற உனது வாகனமாகிய மயிலின் மீது காந்தர்வ முறைப்படி கடிமணம் செய்து கொண்ட வள்ளியம்மையாரோடு தேவர்களின் துயர் தீர்த்த திறங்கண்டு மகிழ்ச்சியால் இந்திரன் உவந்தளித்த தனது மகளாகிய தெய்வ நாயகியாரும் சேர்ந்திருக்கும் படியாக மணமகிழ்ச்சியோடு எனது இரு கண்களாலும் கண்டு களிக்கும்படி ஆட்கொண்டருள்வாயாக.

சித்திரம் - பேரழகு, பிரபை - ஒளி, பக்தி - அன்பின்வழியே செய்யும் வழிபாடு, பாலித்தல் - ஒரு தீங்கும்வராமல் காத்தல், முப்பழம் - மா, பலா, வாழை (இறைவழிபாட்டுக்குகந்தபழங்கள்)

குறிப்பு:-

பன்னிருகரங்களிலும் தாங்கியிருக்கும் படைக்கலங்களானவை: சித்திரவதை செய்கின்ற சக்தி பொருந்திய வேற்படை ஒருகையில், ஏனைய கைகளில் திரிகூலம், பரசு, தண்டம், குலிசம், நேமி, பாசம், அங்குசம், சரம், சாபம் என்பன மற்ற இருகைகளில் ஒன்று அபயகரம், மற்றையது வரதகரம் எனப்படும். தெய்வ மூர்த்தங்களில் அபயம், வரதம் ஆகிய இரண்டு கரங்களும் அமைந்திருக்கும்.

அறக்கருணையினாலும், மறக்கருணையினாலும் அடியார்களைக் காப்பவன் கந்தன். ஆதலால் அபயகரத்தைக் காட்டி அஞ்சேல் என்று அருள் செய்வான். வரதகரத்தைக் காட்டித் தஞ்சென்று வந்து சரணாகதிய டையும் அடியார்களைக் காப்பான்.

02) காலையிலெழுந்துன்ற னாறெழுத்தோதாது
கன்னெஞ்சனாகி நிதமும்
கன்னனிகர் மொழிபகரு மின்னார்கள் போகமே
கருதரும் முத்தியென்றும்
ஆலவிழி யிமையாத நாட்டமென்றெண்ணு மெனை
யாளுநாளெந்த நாளோ
அய்யனே மெய்யனே ஈராறு கையனே
ஆறுமுகத்தினானே
தாலமிசை யுணையன்றி யடியவர்க டுயரைத்தவிர்க்க
வொரு தெய்வமுண்டோ
சரவணபவாவென்று கூறுவோர் முன்னின்று
தண்ணருள் வழங்குமரசே
காலமிது தாமதஞ் செய்யாதென்முன்வந்து
கருணையோடு காட்சிதருவாய்
கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றிதனின்மேவு
கந்தசாமிக் கடவுளே

விளக்கவுரை:-

நறுமணங் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகளாற் சூழப்பெற்றுள்ள வில்லூன்றியம் பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிக்கின்ற கந்தசாமி எனும் திருநாமத்தையுடைய கடவுளே!

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

48

இறைவனை வழிபடுவதற்கேற்ற அமைதியான அதிகாலைப் பொழுதில் எழுந்து உன்னுடைய தெய்வீக தத்துவங்களை உணர்த்துகின்ற 'சரவண பவ' என்று கூறப்படும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை பக்தியோடு ஒதுகின்ற நல்ல மனமுடையவனாய் வாழாமல் கடவுள் வழிபாட்டுக்கு இசைவில்லாத கல்மனம் படைத்தவனாகி,

ஒவ்வொரு நாளும் கற்கண்டு போன்ற இனிய சுவையைத் தருகின்ற வார்த்தைகளால் மயக்கும் மின்னற் கொடிபோன்ற இடையி னையுடைய மாதர்களின் சுகபோகமே எண்ணுதற்கரிய மோட்சமென்றும் ஆலகால விஷம் போன்ற பார்வையினாலேயே மயங்கச் செய்கின்ற கண்களையுடைய மாதர்களின் காமக்கண்களை இமைக்காத பார்வையுடைய தேவப் பெண்களின் தெய்வீக சுகத்தைத் தரும் யோகப் பார்வையையுடைய அழகிய கண்களென்று மயங்கும் என்னை ஆட்கொண்டருளுகின்ற நாள் எந்த நாளோ?

முழுமுதற் பொருளாகிய கந்தசாமிக் கடவுளே! சத்தியமே வடிவாயிருக்கின்ற மெய்ப் பொருளே! பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையுடைய இறைவனே! ஆறு திருமுகங்களையுடைய சண்முகப்பெருமானே! இந்தப் பூமியின்கண்ணே அடியவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை அடியோடு நீக்கவல்ல தெய்வம் உன்னைத் தவிர வேறுமுண்டோ?

சரவணபவ என்னும் உனது திருமந்திரத்தை வாக்காலும் மனத்தாலும் எப்போதும் ஒதுகின்ற உனது அடியார்களின் முன்னே எழுந்தருளிவந்து அவர்களுக்குக் கருணையோடு அருள்பாலிக்கும் அரசே! அத்தகைய அடியார்களில் ஒருவனாய் நின்று உனது அருளைச் செய்யாமல் எனக்கு முன்னே வந்து உனது திருக்காட்சியைக் காட்டி என்னை ஆண்டருள்வாயாக.

கன்னல் - கற்கண்டு, முத்தி - மோட்சம், ஆலம் - நஞ்சு, ஐயன் என்பதன் முதற்போலி அய்யன் என நின்றது. அய்யன் - கடவுள், தாலம் - பூமி, தலம் என்னும் சொல் ஓசை நலங்கருதி தாலம் என அளவெடுத்து நின்றது.

குறிப்பு:-

கடவுளை வணங்குவதற்கு அதிகாலைப் பொழுது சிறந்தது என்பதை உணர்ந்து அந்தச் சாதனையை முதலாம் அடியிலே நமக்கு உணர்த்துகிறார் புலவர். அவ்வாறு பயிலாமையால் உலக சுகபோகங்

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

49

களில் நம்மை இலகுவில் இழுக்கக்கூடிய கன்னியர்களின் கற்கண்டு போன்ற இனியமொழியும், காமஇச்சையில் மயங்கச் செய்கின்ற கன்னியர்களின் கண்பார்வையும், நமது நெஞ்சைக் கல்நெஞ்சமாக்கிவிடும் என்று உணர்த்துகிறார்.

‘சரவணபவ’ என்னும் திருமந்திரத்தைத் தினமும் ஓதிவழிபடும் அடியவர்களை ஆறுமுகப் பெருமானாகிய வில்லூன்றிக் கந்தக் கடவுள் அடியார்கள் முன்னே தோன்றி அவர்களை ஆட்கொண்டு அருள்புரிவான் என்ற நம்பிக்கையை நமது மனதில் பதியும்படியாகச் செய்து இறைவனிடம் பூரண சரணாகதியடைச் செய்வதற்கு இந்தப் பாடலின் மூலம் நமக்கு வழி காட்டப்படுகின்றது.

03) சிங்கார மயிலேறு மையனே விண்ணுறுங்
 தேவ சேனாதிபதியே
 திறன்மேவு மவுணரை வதைத்திந்திரன் துயர்
 சிதைத்திடும் வேற்கையனே
 செங்கமல வேதனின் சிரமீது குட்டியே
 செப்பரிய பொருளுரைத்த
 சீலனே உமைதந்த பாலனே கீரனைச்
 சிறையால் விடுத்த தேவே
 கொங்குமுகின் முலை வள்ளி தெய்வானை யம்மனைக்
 கோலமுடனிருந்துங்
 குமரகுருபர குழக சரவண சடாட்சரா
 கொடிய மும்மல மகற்றிக்
 கங்குகரையற்ற பேரின்ப வெள்ளைத்தினைக்
 காட்டியதின் மூழ்கவைப்பாய்
 கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றி தனின் மேவு
 கந்தசாமிக் கடவுளே.

விளக்கவுரை:

நறுமணம் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகளால் சூழப்பெற்றுள்ள வில்லூன்றியம்பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து அருள் பாலிக்கின்ற கந்தசாமிக் கடவுளே!

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

மனதுக்கு இதமான பச்சை, மஞ்சள், கருநீலவண்ணத் தோகைக ளையுடைய அலங்காரமான மயில் வாகனத்தில் ஏறி அமர்ந்து அடியார்களுக்கு அருள்புரிய விரைந்துவரும் ஐயனே!

சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதாளம் என்று பேசப்படுகின்ற மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள ஆன்ம கோடிகளுக்கு அருள் புரிவனாயினும் தேவர்கள் வாழ்கின்ற விண்ணுலகத்திற்கு அதிபதியாயிருந்து தேவர்களைக் காக்கின்ற தேவசேனாதிபதியே!

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களுக்கு அதிபதியாகிய சூரபத்மாவையும் அவனுடைய வலிமை மிக்க அசுரர்களையும் அழித்து அவர்களால் துன்பமடைந்து கொண்டிருந்த இந்திரன் முதலாய தேவர்களின் துன்பத்தை நீக்கி இந்திர போகத்தை அனுபவிக்கச் செய்த சக்திமிக்க வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் ஏந்திய வேலாயுதப்பெருமாளே!

செந்தாமரை மலரில் அமர்ந்து சகல புலனங்களையும் படைக்கும் தொழில் புரியும் பிரம்மனுடைய தலையின் மீது குட்டிச் சொல்லுதற்கரிய பிரணவத்துக்குப் பொருள் கூறி விளக்கிய ஞானமே வடிவான கீர்த்திமிகுந்தவனே!

சூரபத்மன் முதலான கொடிய அசுரர்களை அழித்துத் தேவர்க ளுடைய துயர் தீர்ப்பதற்காகச் சிவபெருமான் தனது நெற்றிக்கண்ணிலி ருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆறு பொறிகளும் ஆறு குழந்தைகளாகச் சரவணப் பொய்கையில் அவதரித்த போது அக்குழந்தைகளை உமாதேவி யார் அன்புடன் அணைத்து ஆறு திருமுகங்களையுடைய சண்முகப் பெருமானாகத் தோன்றும்படி செய்து உமாப்பிராட்டியார் தந்த பால முருகனே!

பூதத்தினால் சிறைப்படுத்தப்பட்டுக் குகையினுள் கிடந்து வருந்திய நக்கீரனுக்கிரங்கி அக்குகையை அழித்துக் கீரனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்த இறைவனே!

வாசனை வீசுகின்ற கொங்கு மலரானது விரியும் பருவத்திலி ருக்கும் மொட்டுப் போன்ற திருமுலைகளையுடைய வள்ளியம்மை யாரையும் தெய்வானை அம்மையாரையும் அழகாகத் தனது பக்கத்தில் வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

இருக்கச் செய்த குமரனே! குருபரனே! சரவணபவ என்னும் சடாட்சர மந்திர சொருபியாயிருப்பவனே! என்றும் இளையவனே! ஆன்மாக்களாகிய எம்மைப் பிடித்துச் சிற்றின்பத்தில் மூழ்கவைக்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப்படும் கொடிய மூன்று மலங்களையும் அகற்றி எல்லையற்ற பேரின்பவெள்ளத்தைக் காட்டி அதில் எம்மை மூழ்க வைப்பாயாக.

தேவ சேனாபதி - தேவர்களின் அதிபதி (குமரக்கடவுள்),
 திறல் - வலிமை, வேதன் - பிரம்மன், சீலன் - கீர்த்தி,
 யுடையவன், கொங்கு - வாசனை, முகிள் - அரும்பு,
 குழகன் - இளையோன், கங்கு - எல்லை

குறிப்பு:-

தேவசேனாபதி:- ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் கட்டியாண்ட சூரபத்மன் தேவர்களைச் சிறைப்படுத்தி அடிமைகளாக வைத்து ஏவல் செய்வித்த கொடுமையை அகற்றி இந்திரனுக்கு இந்திரப்பதவியை அளித்ததனால் தேவசேனாபதி எனப்பட்டார். கந்தப்புராணத்தில் இந்த வரலாறு விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

குமரகுரு:- பிரவணத்துக்குப் பொருள் தெரியாமல் படைத்தற் தொழில் செய்து கொண்டிருந்த பிரமனுடைய அகங்காரத்தை அடக்கு வதற்காக அவனுடைய தலையிலே குட்டி அவனைச் சிறைப்படுத்தியவர் முருகப் பெருமான். பிரமனைச் சிறையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக தேவர்கள் சிவபிரானிடம் விண்ணப்பித்த போது எல்லா மறித்தவராகிய சிவபெருமான் பாலசுப்ரமணியரிடமிருந்து பிரவணத்துக்குப் பொருள் கேட்டறிந்து மகிழ்ந்தார். தந்தைக்குக் குருவாயிருந்து பிரவணப் பொருளுரைத்த காரணத்தினால் குமரகுரு எனப்பட்டார்.

கீரனைச் சிறைவிடுத்த வரலாறு:- சிவபூசை செய்யும்போது கவனக்குறைவாகப் பிழை விடுபவர்களைப் பிடித்துக் குகையுள் அடைத்து வைத்திருந்து அவ்வாறு ஆயிரம் பேர் சேர்ந்தவுடன் அவர்களை உண்பது ஒரு பூதத்தினுடைய சங்கற்பம். ஏற்கெனவே தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது பேரை அந்தப் பூதம் அடைத்து வைத்திருந்தது. நக்கீரர் ஒரு நதிக்கரையிலிருந்து சிவபூசை செய்யும்போது பூதத்தினுடைய சூழ்ச்சியால் சிவபூசையில் தவறு செய்து விட்டார். பூதம் அவரைப் பிடித்துச் சிறையில் அடைத்து விட்டது. அவர் குகையில் அடைக்கப்பட்டதால் குகையில் ஆயிரம் பேர் சேர்ந்து விட்டனர்.

தன்னால் மற்றவர்களும் பூதத்துக்கு இரையாகப் போகிறார்களே என்று வருந்திய நக்கீரதேவர் கந்தப் பெருமானை வேண்டிப் பிரார்த்தித்து திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடினார் அதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த முருகன் தனது கையிலுள்ள வேலினால் குகையை உடைத்துப் பூதத்தை அழித்துக் கீரனுடன் அனைவரையும் விடுதலை செய்தருளினார்.

04) நன்மையிது தீமையிதென்று மறியேனரிய
 நாலு வேதத்தினுடனே
 நானிலம் புகழுமாகம் புராணங்களையும்
 நயனத்தினாற் கண்டிரேன்
 மன்னர் முதலானவர்க ளனுபவித்திடு சுகமு
 மாய்கை யென்றெண்ணிடாத
 மடையனுக்குனதுபத மலர்காட்டியாட்கொள்ள
 மனமிரங்கிடவில்லையோ
 என்னிரு விழிக்குள்வளர் மணியே ரசஞ்சேரு
 மினிய தேனேயமுதமே
 எங்கு நிறைகின்ற பரிபூரண விலாசலே.
 இமையவர்கள் பணிசீலனே
 கன்மலை பிளந்தன்று நக்கீரனைக் காத்த
 கந்தனே பரிசுத்தனே
 கந்தமிகு சோலை சூழ் வில்லூன்றி தனின்மேலு
 கந்த சாமிக்கடவுளே

விளக்கவுரை:-

நறுமணங் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகளாற் சூழப்பெற்றுள்ள வில்லூன்றியம் பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் பாலிக்கின்ற கந்தசாமிக் கடவுளே!

அடியேனுடைய இரண்டு கண்களுக்குள்ளேயுமிருந்து அசைவுள்ள அசைவற்ற பொருட்களையெல்லாம் கண்டு அவற்றின் குணாகுணங்களை யெல்லாம் அறியும்படி காட்டிக் கொண்டிருக்கும் கண்ணின் மணிபோன்ற வனே!

சுவை நிறைந்த இனிய தேன் போன்றவனே! தேவர்கள் உண்ணும் அமுதம் போன்றவனே! பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணனாயிருந்து திருவருள் விளையாடல் புரிகின்ற பெரும் பெயர் படைத்தவனே! தேவர்களெல்லாம் வந்து வணங்க அவர்களுக்கெல்லாம் அருள்புரிகின்ற சீலம் நிறைந்தவனே. கடினமான மலைக்குகையைப் பிளந்து அன்றொருநாள் மலைக்குகையுட் சிறைக்கப்பட்டிருந்த நக்கீரனை விடுவித்து அருள் புரிந்து காத்த கந்தனே! பரிசுத்தனே! அடியேன் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் எது நன்று எது தீது என்று அறிய முடியாத அறிவிலியாக கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

இறைவனால் அருளப்பட்ட தென்று கூறப்படும் அரியதாகிய இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களையும் அந்த வேதங்களில் கூறப்படும் தத்துவங்களை அனுசரித்து விளக்கிக் கூறி நால்வகை நிலங்களிலும் வாழுகின்ற மக்களால் போற்றிப் புகழப்படும் ஆகமங்களையும் ஆகமங்களின் உட்பொருளை அறிவதற்கு ஆதார மாயிருக்கின்ற புராணங்களையும் நான் எனது கண்களாற்சூடக் கண்டவனல்ல.

அரசர்கள் அனுபவிக்கும் அரச போகங்களையும், அரசர்கள் போல சகல சம்பத்துக்களையும் பெற்றுப் பெருநிதி படைத்த பெரும் செல்வந்தர்கள் அனுபவிக்கும் நிலையில்லாத இன்பங்களையும் மாயை என்று எண்ணாது அதனை நானும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று மயங்குகின்ற மூடனுக்கு இவையெல்லாம் மாயங்கள் என்று உணர்த்தி அதில் மயங்கிவிடாமல் தடுத்து உனது திருவடிப் பேறே மேலான செல்வமென்று உணரச் செய்து ஆட்கொண்டருள இன்னும் உனது மனமிரங்கவில்லையோ? இரங்கி அருள் புரிவாயாக.

நானிலம் - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், மாய்கை - மாயை (பொய்த்தோற்றம்), ரசம் - சுவை, அமுதம் - தேவருணவு, விலாசன் - அருள் விளையாடல் புரிபவன்.

குறிப்பு:-

வில்லூன்றிக் கந்தனுடைய பெருமைகளை எல்லாம் விளக்கிக் கூறி அவனுடைய பாதார விந்தங்களில் சரணாகதியடைந்து, பேராணந்தப் பெருவாழ்வை அருளும்படி வேண்டி நிற்கும் புலவர் அவர்கள் தனது வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

சிறுமைகளைப் பாடலின் முதலிலே ஒவ்வொன்றாகக் கூறித் தாழ்ந்து பணிந்து நிற்கின்றார்.

நன்மை தீமை எதுவென்றறியாமை, நான்கு வேதங்களையும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும், பதினெண்புராணங்களையும் கற்றறியாமை; அரசபோகங்கள் மாயை என்று அறியாமை, இவைகளால் தன்னை ஒரு மூடனாகக் காட்டி ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு வில்லூன்றிக் கந்தனை வேண்டி நிற்கின்றார்.

5) இந்திரனு நீ வானத்திற் சந்திரன்

இரவியென வந்தவனு நீ
ஏகநாயகனு நீ பூமியையொரடியாக
வியல்புட னளந்தெடுத்த
தந்திரியுடை மருக சற்குருவு நீ யெனது
தந்தை தாயானவனு நீ
சனகாதி முனிவர்முன் தடசணா மூர்த்தமாய்த்
தான் வந்திருந்தவனு நீ
சந்தஞ் சரியை கிரியா யோக ஞான நெறி
தவறாதவர்க்கு மகிழ்வாய்ச்
சாலோகசாமீப சாருப சாயுச்
சம்பத்தளிப்பவனு நீ
கந்தருவர் முதலான கணநாதர் துதிசெயுங்
கடவுணீயெனையாளுவாய்
கந்தமிகு சோலை சூழ வில்லூன்றி தனின் மேவு
கந்தசாமிக் கடவுளே.

விளக்கவுரை:-

நறுமணங் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகள் சூழப்பெற்றுள்ள வில்லூன்றியம்பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்த திருவருள் பாலிக்கின்ற கந்தசாமி கடவுளே! தேவர்களுக்கெல்லாம் முதல்வனாயிருந்து தேவலோகத்தைப் பரிபாலித்துப் பொருந்திய ஆட்சிபுரிகின்ற இந்திரனும் நீயே, ஆகாயத்தி லிருந்து குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளியை உலகமெங்கும் வீசிப் பரப்பி உலக மக்களை மகிழ்வித்துக்

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

கொண்டிருக்கும் சந்திரனும் நீயே, பூலோகத்திலே வாழுகின்ற ஜீவராசி எல்லாவற்றையும் வாழவும் வளரவும் செய்கின்ற உஷ்ணமான கிரணஒளிக் கதிர்களை வீசிக் கொண்டிருக்கின்ற சூரியனென வந்தவனும் நீயே.

அண்ட பகிரண்டங்கள் அனைத்திற்கும் தலைவராய் தனக்கு மேலான தலைவர் ஒருவர் இல்லாதவரும், ஒன்றே கடவுள் என்று போற்றப் படுபவரும், நாயகர்களுக்கெல்லாம் நாயகமாக விளங்குபவருமான முழு முதற்கடவுளான சிவபெருமானும் நீயே. இந்தப் பெரிய பூமியை தனது திருவடியொன்றினால் அளந்தெடுத்த தன்மையுடைய தந்திரியாகிய திருமாலுக்கு மருமகனும் நீயே, அனைவருக்கும் சத்தியத்தை உணர்த்தும் சற்குருவாயிருப்பவனும் நீயே, அடியேனுக்கும் தந்தையும் தாயுமாயிருப்பவனும் நீயே.

வேதங்களின் உட்பொருளைச் சின்முத்திரை காட்டி சனகாதிமுனி வர்கள் நால்வருக்கும் ஓதாது ஓதி உணர்த்திய முழுமுதற்குருவாகிக் கல்லால விருட்சத்தின் கீழ் வந்தமர்ந்த தட்சணாமூர்த்தியும் நீயே. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனப்படும் நாற்பாத நெறிகளை எப்போதும் தவறாது கடைப்பிடித்தொழுகும் ஒழுக்கமுடைய அடியார்களுக்கு முறையே சலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் எனப்படும் கிடைத்தற் கரிய சகல சம்பத்தும் நிறைந்த முத்தியின்பத்தைக் கொடுத்தருளுபவ னும் நீயே. இசைபாடி உன்னை வாழ்த்தி வணங்கும் கந்தருவர் முதலான தேவர்களால் துதிக்கப்படும் கடவுளாகிய நீ என்னையும் ஆட்கொண்ட ருளுவாயாக.

இரவி - சூரியன், ஏகநாயகன் - சிவன், இயல்பு - தன்மை
தந்திரி - தந்திரமுடையன், சம்பத்து - செல்வம்.

குறிப்பு:-

வானவர் தலைவனாகிய தேவந்திரன் பூமிக்குக் குளிர்ச்சி பொருந் திய ஒளியைத் தருகின்ற சந்திரன், உஷ்ணக் கதிர்களால் உயிர்களை வாழவைக்கும் சூரியன், பூமியை ஓரடியால் அளந்த திருமால், சனகாதி முனிவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்த தட்சணாமூர்த்தி முதலானவர் களின் ஆற்றலையும் அருட்திறத்தையும் வில்லூன்றிக் கந்தன் மீதேற்றிப் புகழ்ந்து பாடப்பட்டிருக்கின்றது.

முவுலகையும் ஓரடியாலளந்த வரலாறு:- மாகபலிச் சக்கரவர்த்தி சகல சம்பத்துக்களுமுடையவனாய் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவதை ஈயும் வள்ளலாய், அரசாட்சி புரிந்து வந்தான். அதனால் அவனிடம் தன்னைப் பெரிதும் மதிக்கும் அகந்தையும் இருந்தது.

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

அவனுடைய அகந்தை நீக்குவதற்காக மகாவிஷ்ணு அந்தண வேடம் பூண்டு வந்து மாகபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் முன்றடி நிலம் தரும்படி யாசித்து நின்றார். அகந்தையுடைய அரசன் உனது அடிகளால் அளந் தெடுத்துக் கொள் என்று கூறினான். மகாவிஷ்ணு விஸ்வரூபமெடுத்துத் தனது பாதத்தைத் தூக்கி ஓரடி அளந்தபோது பூமி முழுவதுமே ஓரடிக்குப் போதாததாயிற்று. மற்றோரடிவைக்க இடமில்லாமை கண்டு அகந்தை யழிந்த அரசன் திருமலை வணங்கிநின்று தனது சிரசின் மேல் வைக்கும் படி கூறி அகந்தை ஒழிந்தான். திருமாலும் அவனுக்கு அருள் புரிந்தார். தந்திரி - திருமால், தந்திரங்கள் ஐந்து. அவையாவன மித்திரபேதம், மித்திரலாபம், சந்திவிக்கிரகம், லப்தஹானி, அசம்பிரேஷ்ய காரியம் என்பன. திருமால் அசம்பிரேஷ்யகாரியத்தால் மாகபலிச் சக்கரவர்த்தியின் அகந்தையை அடக்கினார்.

சனகாதிமுனிவர்கள் நால்வர்- சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமார், நாற்பாதங்கள் - சிரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், நாற் பதங்கள் - சலோகம், சாரூபம், சாமீபம், சாயுச்சியம், இசைபாடும் தேவசாதியார் - கடர், கந்தருவர், கின்னரர், கிம்புருடர்

06) மண்ணுலக மீதுன்ற னாறெழுத்தினையோது
மாணடியவர்கள் பக்கலில்
வந்தணுகிடும் பில்லியேவல் சூனியம்
வைப்பு மற்றுமுள பேய்களிடரும்
பன்னரிய நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்
தெட்டெனும் நோய்களும்
பந்தமிகு சிங்கமொடு யாளி புலி கரடியின்
பயமான வேதனைகளும்
பன்னகம் முதலான துட்ட செந்துக்களாற்
படருமிகு மல்லலெலாம்
பரிதியைக் கண்டபனி போலோடு மென்னிலிப்
பாமுமுலகினிலுன் புகடனைக்
கன்னிகர் மனத்தினால் என்னவிதமாக யான்
களறுவெனருட் குருவாய்
கந்தமிகு சோலை சூழ் வில்லூன்றி தனின் மேவு
கந்த சாமிக் கடவுளே.

விளக்கவுரை:-

நறுமணங் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகள் சூழப் பெற்றுள்ள வில்லூன்றியம்பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் பாலிக்கின்ற கந்தசாமி கடவுளே!

இந்தப் பூலோகத்தின் கண்ணே உன்னைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடும் அடியவர்கள் உனது சடாட்சர மந்திரத்தை பயபக்தியோடு ஓதி வழிபட்டு வருவதனால் அவர்களைத் துன்புறுத்த வரும் பில்லி என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருவகைப் பேய்களின் தாக்கங்களும், துட்டதேவதைகளை ஏவிச் செய்யப்படும் தீமைகளும், மரணம் முதலியவற்றைச் செய்யும்படி பேய்களை ஏவிவிடும் சூனியங்களினால் வரும் கேடுகளும், மந்திரங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் சூனியத் திரவியங்களை மறைவாகப் புதைத்து வைக்கப்படும் சேமத் திரவியங்களின் கேடுகளும் வேறும் பலவகையான பேய்களினால் வரும் துன்பங்களும்,

நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தெட்டு வகையான நாடி நரம்புகளுடைய மானுட தேகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு நாடிநரம்புகளிலும் ஏற்படும் சொல்லுதற்கரிய நாலாயிரத்து நானூற்றி நாற்பத்தெட்டு வகையான நோய்களின் கொடுமைகளும்,

வலிமைமிக்க சிங்கம், புலி, யானி, கரடி முதலிய பயங்கரமான மிருகங்களால் ஏற்படும் வேதனைகளும், பாம்புகள் முதலிய கொடிய விஷப் பிராணிகளின் விஷத் தாக்கத்தால் உடலில் ஏற்படும் துன்பங்களும் சூரியனைக் கண்டு பனிவிலகுவது போல ஓடி மறைந்துவிடும் என்பதனால் இந்த உலகத்தில் உனது புகழைக் கல்போன்ற கடினமான மனதையுடைய யான் எவ்வாறு எடுத்துக் கூறுவேன். இவ்வளவு ஆற்றலும் கீர்த்தியுமுடைய எம்பெருமானே நீ எனக்குக் குருவாய் வந்து என்னை ஆட்கொண்டருளுவாயாக.

ஆறெழுத்து - சடாட்சர மந்திரம், பில்லி - ஓர்வகைப் பேய்
ஏவல் - ஏவிச்செய்வித்தல், சூனியம் - மரணம் முதலியவற்றைச் செய்யும் துட்டதேவதையின் ஏவுதல், பன்னுதல் - சொல்லுதல், யானி - யானி என்னும் மிருகம், பன்னகம் - பாம்பு, அல்லல் - துன்பம், களறுதல் - சொல்லுதல்.

குறிப்பு:-

வேத மந்திரங்களினால் ஆகம் முறைப்படி இறைவனை வழிபட்டு வேண்டுவோர் வேண்டுவதைப் பெற்று இவ்வுலகில் மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வதைப் போல, சிறுதெய்வ வழிபாடு செய்வோர், அவைகளுக்குரிய மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்து தந்திரங்களைக் கையாண்டு சாதனை செய்து பெற்ற ஆற்றலை பில்லி, சூனியம், வைப்பு, ஏவல் எனப்படும் முறைகளால் மானுடர்களுக்குக் கேடு செய்வதுண்டு.

இத்தகைய கேடுகளும், மானுடதேகத்தி் லேற்படும் எல்லா விதமான நோய்களின் தாக்கங்களும், துஷ்ட மிருகங்களினால் வரும் பயங்கரமான வேதனைகளும், பாம்புகள் முதலிய விஷஜெந்துக்களால் வரும் விஷத் தாக்கங்களினால் ஏற்படும் துன்பங்களும் சடாட்சர மந்திரத்தைப் பயபக்தியோடு ஓதுபவர்களுக்கு சூரியனைக் கண்ட பனிபோல விலகிவிடும். ஆதலால் கன்னெஞ்சனாகிய யான் உனது புகழைப் பாடுகின்றேன். குருவாய் வந்து என்னையும் ஆண்டு அருள்வாயாக என்று இப்பாடலில் வேண்டப்படுகின்றது.

- 7) வன்னமயின் மீதேறி வந்து தாருகனோடு
மற்றுமுள அவுணரையெலாம்
வடிவேலினாற் றொலைத்தமரர் மிடியைத்தீர்த்து
வானாடு குடியேற்றியே
நன்னயமிகுந்த தெய்வயானை யம்மனையும்
நாயகி யெனாமந்தே
நவிலரிய செந்தியம் பதிதனைச் சார்ந்தபின்
நங்கை குற மங்கை தன்னை
இன்னிலந் தனில்வேட்டு மனைவியர்களுருவரோடு
எழின் மனை மீதிலேறி
இன்பமுடனாறுதல் மீதினுமுலாவிவரு
மேந்தலே யழகு வாய்ந்த
கன்னமதமொழுகு கயமுகனுக்கோர் துணையான
கந்தனே யருட் குருவாய்
கந்தமிகு சோலைகூழ் வில்லூன்றி தனின்மேவு
கந்தசாமிக் கடவுளே

விளக்கவுரை:-

நறுமணங் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகள் சூழப்பெற்றுள்ள வில்லூன்றியம்பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் பாலிக்கின்ற கந்தசாமிக் கடவுளே!

அழகு மிகுந்த மயில்வாகனத்தின் மீது ஏறிவந்து ஆயிரத்து எட்டு அண்டங்களையும் கட்டியாண்ட சூரபத்மனின் உடன் பிறந்த சகோதரனும் குகையினுடைய கிரவுஞ்ச மலை வடிவாயிருந்து கந்தக் கடவுளோடு போராடியவனுமாகிய தாரகாகூரனோடு மற்றுமுள்ள அவுணர்களை யெல்லாம் சக்தி வாய்ந்த கூர்மை மிக்க வேலாயுதத்தினால் அவர்களின் வலிமைகளையெல்லாம் அழித்துத் தேவர்களுடைய வறுமைகளைத் தீர்த்துத் தேவலோகத்திலே மீண்டும் குடியேறும்படி செய்தும்,

நற்பண்புகள் மிக்க தெய்வயானை அம்மனை மகிழ்ச்சியோடு தனக்கு நாயகியெனும் படியாகத் திருமணஞ் செய்து சொல்லுதற்கரிய புகழ்ச்சி மிக்க திருச்செந்தூர் என்னும் திருப்பதியை அடைந்த பின்னர் மாதர்களுட் சிறந்தவளாகிய குறவர் குலத்துக்கு மேன்மையளித் தவளுமான வள்ளியம்மையாரை இந்த நிலவுலகத்தின்கண்ணே காந்தர்வ முறைப்படி திருமணஞ் செய்தும்,

இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி என்னும்படியான இரண்டு மனைவியர்க ளோடும் அழகுவாய்ந்த மயில்வாகனத்தின் மீதமர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் ஆறு தலங்களிலும் திருவுலாச் செய்தருளிய பெருமை மிக்க ஒப்பற்ற தலைவரே!

கன்னமதம் ஒழுகின்ற அழகு மிக்க யானைமுகத்தையுடைய கஜானனப் பெருமானாகிய பிள்ளையாருக்கு உற்ற துணையான கந்தனே! அடியேனுக்கும் அருள்புரிந்து காப்பாயாக.

அவுணர் - அசுரர், மிடி - வறுமை, நன்னயம் - நற்பண்பு,
நவிலுதல் - சொல்லுதல், வேட்டல் - திருமணஞ்செய்தல்,
மஞ்சை - மயில், ஏந்தல் - பெருமைக்குரியவர்.

குறிப்பு:- கன்னமதம் - யானைகளுடைய கன்னத்திலிருந்து ஒழுகும் நீர் மதம் மூன்றுவகை. அவை கன்னமதம், கபேலமதம், பீஜமதம் என்பன.

சூரபத்மனால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்த தேவர்கள் தேவலோகச செல்வம் எல்லாவற்றையும் இழந்திருந்த காரணத்தினால் வறியவர்களா னார்கள். சுப்பிரமணியப் பெருமான் சூரனை அழித்துத் தேவர்களைச் சிறைமீட்டு அவர்களைத் தேவலோகத்தில் குடியமர்த்திய வரலாறு கந்தப்புராணத்தில் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது.

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

60

முருகப்பெருமான் வள்ளி, தெய்வயானையம்மையாரைத் திரும ணம் செய்து திருக்கரத்திலே வேலையேந்தி மயில்மீதேறி ஆறு தலங்க ளையும் சுற்றிவந்த புராண வரலாறு கூறும் தத்துவமானது:- ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உலகில் வாழ்வதற்கு இச்சை, கிரியை, ஞானம் எனப்படும் மூன்றும் வேண்டப்படும். ஒன்றை அடைவதற்கு ஆசைப்படுவது இச்சை. ஆசையை நிறைவேற்ற எடுக்கும் கருமங்கள் கிரியை. இவற்றைச் செய்வதற்குத் தேவைப்படுவது ஞானம்.

08) அஞ்செழுத் தெட்டெழுத் தென்னவே
யம்புவியி லதியட்சரங்கள் சொல்வார்
ஆறெழுத்தினை வெல்ல வேறெழுத்
தேதெனினு மகிலமிசை யானறிகிலேன்
கொஞ்சுகிளிமொழி வள்ளி தெய்வானை
பாகனே கோலவச்சிர தேகனே
குன்றுதோறாடன் முதலெண்ணரியதல மீது
குலவிடுவமமர் கோவே
தஞ்சமெனவுன்பதம் நம்பினேன்புகழுறு
சடாட்சரந் தன்னையடியேன்
சந்ததம் பூசித்து நின்னிசையினைச்
சொலத்தண்ணருள் வழங்குமையா
கஞ்சமலர் வாவியிற் கயலினங்குதித்தாடுங்
காட்சியுடனழகு வாய்ந்த
கந்தமிகு சோலை சூழ வில்லூன்றி தனின்மேவு
கந்தசாமிக் கடவுளே.

விளக்கவுரை:-

தாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் குளங்களில் கெண்டை மீன்கள் மகிழ்ச்சியோடு குதித்து விளையாடுகின்ற இயற்கைக் காட்சிகளோடு நறுமணங் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகளால் சூழப்பெற்றுள்ளதுமான வில்லூன்றியம்பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் பாலிக்கின்ற கந்தசாமி கடவுளே!

பஞ்சாட்சர மந்திரம் என்று சொல்லப்படுகின்ற 'நமசிவாய' என்னும் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தையும் அட்டாட்சரம் என்று சொல்லப்படுகின்ற 'ஓம் நமோ நாராயணாய' என்னும் எட்டெழுத்து மந்திரத்தையும் இந்த அழகிய பூமியில் உள்ளவர்கள் மேலான மந்திராட்சரங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற 'சரவணபவ' என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை வெல்ல அதற்கு வேறெழுத்து மந்திரமெதையும் இந்தப் பூமியின் கண்ணே அறியவில்லை.

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

61

மழலை போன்ற இனிய மொழி பேசுகின்ற வள்ளியம்மையாரையும், தெய்வானையம்மையாரையும், வலப்பக்கமும் இடப்பக்கமும் பொருந்த அமர்ந்திருக்கும் மணவாளனே! அழகிய வைரரத்தினம் போன்ற திருமேனியை உடையவரே! மலைகள் தோறும் மகிழ்ச்சியோடு திருவிளையாடல்கள் புரிந்து குறிஞ்சிக் குமரனாகப் பல்வேறு தலங்களில் அமர்ந்து பல்வேறு திருநாமங்களை உடையவனாக உலவிவரும் தேவர்களுக்குத் தலைவனான தேவாதி தேவனே!

அடைக்கலமாக உனது திருப்பாதங்களில் தஞ்சம் அடைந்து கீர்த்தி மிகுந்த சடாட்சர மந்திரமாகிய ஓம் சரவணபவ என்னும் திருமந்திரத்தை அடியவனாகிய யான் தினமும் ஒதிப் பூசை செய்து உனது புகழைப் பாட ஐயனே எனக்குத் திருவருள் புரிவாயாக.

அஞ்செழுத்து - பஞ்சாட்சரம், எட்டெழுத்து - அட்டாட்சரம், ஆறெழுத்து - சடாட்சரம், அதியட்சரம் - மேலானமந்திரம், கொஞ்சமொழி - மழலைமொழி, கோலம் - அழகு, வச்சிரம் - வைரரத்தினம், இசை - புகழ், கயல் - கெண்டைமீன்

குறிப்பு:-

கந்தக் கடவுளை முழுமுதற்பொருளாக அனுசரித்து வாழும் கௌமார் நெறியாளர்கள் சடாட்சர மந்திரத்தையே மேலான மந்திரமாக ஏற்று அதில் பூரண நம்பிக்கை வைத்துப் பூசை செய்து வழிபட்டு அருள் பெறுவார்கள்.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத முழுமுதற் பரம்பொருள் சிவ பெருமான். சிவனை அனுசரித்து வாழும் சைவநெறியாளர்கள் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தையே மேலான மந்திரமாக ஏற்று அதன் மீது பூரண நம்பிக்கை வைத்துப் பூசை செய்து வழிபட்டுத் திருவருள் பெறுவார்கள். ஸ்ரீ நாராயண மூர்த்தியை முழுமுதற் பொருளாக அனுசரித்து வாழும் வைஷ்ணவர்கள் அட்டாட்சர மந்திரத்தை ஒதிப் பூசை செய்து வழிபட்டுத் திருவருள் பெறுவார்கள். இவ்வாறே இந்து மதத்தில் கூறப்படும் சாக்தம், காணாபத்தியம், சௌரம் என்று சொல்லப்படும் மதநெறியாளர்களும் அவரவருடைய முழுமுதற் கடவுளின் மூல மந்திரங்களை ஒதிப் பூசித்து வழிபட்டுத் திருவருள் பெறுவார்கள்.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்பது இந்துமதக் கோட்பாடு. வில்லூன்றிக் கந்தனை வழிபட்டபுலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் சடாட்சர மந்திரத்தை மேலான மந்திரமாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

62

09) அரவணையு மண்ணலுக்கரிய பிரணவமோது
ஆதியே செகசோதியே
அருணகிரி முதலான பெரியோர்களின்விழியி
னருளினாலக மகிழ்ந்தே
திரமிகு பாமாலை பாடியுன் றோளிற்
சிறப்புடன் மகிழ்ந்தணிந்தார்
சிறுவனாகிய யானுமிப்பதிகமெழுதியே
சேவடிதனிற் சூடினேன்
சரவணபவானந்த கந்தனே யி. தினிற்
றப்புகளிருந்த போழ்தும்
தரணிமிசையப்பிழை பொறுத்தும் விரும்பியே
தயவுடன்வந் தருளுவாய்
கரமீது வடிவே விலங்கிருங் காட்சியென்
கண் காண்பதெந்த நாளோ
கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றி தனின்மேவு
கந்தசாமிக் கடவுளே.

விளக்கவுரை:-

நறுமணங் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகளாற் சூழப்பெற்றுள்ள வில்லூன்றியம்பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் பாலிக்கின்ற கந்தசாமிக் கடவுளே!

பாம்புகளை ஆபரணமாக அணிந்து பணியணி வேணிப்பிரான் எனும் திருநாமத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு ஒங்காரம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தினை ஒதி அதன் பொருளை உணர்த்திய ஆதியாகிய கந்தப் பெருமானே! பிரபஞ்சம் எங்கும் பேரொளிப் பிளம்பாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் சண்முக சோதியே!

அருணகிரி நாதர் முதலான பெரியோர்கள் பலர் உனது கருணைக் கண்களின் பார்வையினாலே ஞானத்தைப் பெற்று மனமகிழ்ந்து சிறப்பு மிக்க திருப்புகழ் முதலான பாமாலைகளைப் பாடி திருத்தோழ்களில் சிறப்பாக அணிந்து மகிழ்ந்தார்கள். அறிவிற் சிறியவனாகிய யானும் இப்பதிகத்தினை பத்து மலர்கள் கோத்து பாமாலையாகப் பாடி உன் திருவடிகளில் சூட்டினேன்.

வில்லூன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

63

சரவணப் பொய்கையிலே தோன்றிச் சரவணபவ என்னும் சடாட்சர மந்திரத்தின் உட்பொருளாய் ஆனந்த வடிவாயமைந்த கந்தப் பெருமானே! முப்பதிகப் பாடல்களில் சொற்பிழை, பொருட்பிழை முதலிய பிழைகள் இருந்தபோதிலும் இப்பூமியின் கண்ணே இப்பாடல்களிலுள்ள பிழைகளைப் பொறுத்துத் திருவுளமிரங்கி அடியேனுக்கும் திருவருள் பாலித்து எனது கண்களால் காணும்படியாக உனது திருக்கரத்திலே சக்தி மிக்க வடிவேலைத் தாங்கிய வண்ணம் திருக்காட்சி தந்தருளுவது எந்தநாளே?

அரவு - பாம்பு, திரம் - நிலையான, (ஸ்திரம் என்னும் வட சொல்லின் திரிபு), தரணி - பூமி, பிரணவம் - ஓங்காரம்

குறிப்பு:-

‘பிரணவத்துக்குப் பொருள் தெரியாத பிரமனுக்குப் படைத்தல் தொழில் எதற்கு?’ என்று பாலமுருகன் பிரமனைச் சிறையில் அடைத்தார். தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி பிரமனைச் சிறைவீடு செய்யத் திருவுளங் கொண்ட சிவபெருமான் தன் மைந்தனாகிய முருகனிடம் பிரமனைச் சிறை செய்த காரணத்தைக் கேட்டறிந்தார். எல்லாமறிந்த சிவபெருமான் பிரணவத்தின் பொருளைத் தெரியாதவர்போல் நடித்துத் தனக்குப் பிரணவப் பொருளை உரைக்கும்படி வேண்டி, பாலமுருகன் குருவாயிருந்து தந்தைக்குப் பிரணவப் பொருளுரைத்துச் சிவகுருவானார்.

அருணகிரி நாதர் முதலான அருளாளர்களின் பொன் பாடல்களான கனிமாலைகளை மார்பில் தரித்து அவர்களுக்குக் காட்சியளித்த கந்தா! எனது புன்பாடல்களாகிய மாலையையும் உனது திருப்பாதங்களில் சூட்டினேன். இதையும் ஏற்று அடியேனுக்கும் உனது திருக்காட்சி தந்தருள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டார் புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்கள்.

10) பூமிதனினை மறை விளங்கலும் மும்மாரி
போது மெனவே பொழிவதும்
பொலிவுடன் செந்நென்மிக விளைவதும்
நாற்குலம் பெட்டடன் வாழ்ந்திடுவதும்
சாமநிகர் குழலுடைய மங்கையர்கள்
கற்புநெறி தவறா திருந்திடுவதும்
சகல ராசாக்களின் செங்கோல் தழைத்தலும்
சைவசமயம் வாழ்வதும்

வில்லுன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

64

ஏமமுதலாய்ப் பஞ்சலோகங்கள் விளைவதும்
எந்தநாளுந்தவறிலா
தெண்ணரிய தான தருமங்கள் நடைபெறுவது
முன்னிரு விழிக் கருணையன்றோ
காமர் செறி குக்குடத்துவசனே யெனக்குனது
காட்சித்தாளுமையா
கந்தமிகு சோலைசூழ வில்லுன்றிதனின் மேவு
கந்தசாமிக் கடவுளே.

விளக்கவுரை:-

நறுமணங் கமழுகின்ற மலர்களைச் சொரியும் பூஞ்சோலைகளாற் சூழப்பெற்றுள்ள வில்லுன்றியம்பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் பாலிக்கின்ற கந்தசாமிக் கடவுளே!

இந்தப் பரந்த பூமியின் கண்ணே இருக்கு, யசர், சாம, அதர்வணம் என்று சொல்லப்படுகின்ற முதல் நூல்களாகிய நான்கு வேதங்களும் சான்றோர்களால் பயிலப்பட்டு நன்கு பிரகாசிப்பதும்,

மாதம் முன்று மழைகள் போதும் போதுமென்று சொல்லும் படியாக நீர்நிலைகள் பெருகி, நிலமானது குளிரும்படி சோனாவாரியாக மழை பொழிவதும்,

தானியங்களில் சிறந்த செந்நெல்லானது மிகுதியாக விளைவதும், அந்தணர், அரசர், வைசியர், குத்திரர் எனப்படும் நான்கு வருணத்தாரும் பெருமையோடு வாழ்ந்திடுவதும்.

கருமைநிறம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்கள் ஒழுக்கக் குறைவின்றிக் கற்புநெறி தவறாதவர்களாக வாழ்ந்து வருவதும் எல்லா அரசர்களும் ஆட்சிநெறி தவறாது நாட்டைப் பரிபலானம் செய்து செங்கோல் செலுத்தி வருவதும்,

சைவநன்னெறியைக் கடைப்பிடித்து மக்கள் வாழ்வதினால் சைவ சமயமானது உலகெங்கும் பரந்து வளர்வதும், பொன்முதலாகச் சொல்லப் படுகின்ற வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் எனப்படும் ஐந்து உலோகங்களும் நன்றாக விளைவதும்,

ஒவ்வொரு நாளும் குற்றங்குறைவின்றி எண்ணுதற்கரிய தான தருமங்கள் தடையின்றி நடைபெற்று வருவதும், உனது இரண்டு கண்களிலும் மிகுந்து பொழியும் கருணையினாலல்லவா நடைபெற்று வருகின்றது.

வில்லுன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

65

அழகு நிறைந்த கோழிக் கொடியை வெற்றிக் கொடியாகக் கொண்டு சகல புவனங்களையும் அருளாட்சி செய்துவரும் கந்தனே! அடியவனாகிய என்மீது கருணைகாட்டி எனக்கும் உனது திருக்காட்சியைக் காட்டி அருள்புரிவாயாக.

விளங்குவது - பிரகாசிப்பது, பொலிவு - நிறைவு,
பெட்பு - பெருமை, சாமம் - கருமை, ஏமம் - பொன்
பஞ்சலோகம் - ஐந்து உலோகங்கள், குக்குடம் - கோழி

குறிப்பு:-

மக்கள் எந்தவிதக் குறைவுமின்றி நிறைவாழ்வு வாழ்வதற்காக ஆன்மாக்களைப் படைத்த இறைவன் அவர்கள் மீது இரக்கங் கொண்டு அவர்களுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் பூமியின் கண்ணை படைத்துக் காத்து வருகின்றான் என்பது இப்பாடலின் விளக்கம்.

வாழி

- 11) சீர்வாழி மனுநீதி தவறாத மன்னரின்
செங்கோல் தழைத்து வாழி
செப்பரிய அரிவையர்கள் கற்பினொடுசைவநெறி
தேங்கியெங்கெங்கும் வாழி
ஏர்வாழி சிவகாட்சம் வாழி ய.தோது
மிணையற்ற வடியர் வாழி
இயல்புள்ள வேதியர் கண்முதநாற் குலத்தவர்களு
மென்னாளும் வாழி வாழி
கார்வாழி முகில் நிறத்தவன் வாழி சிவன்வாழி
கமலமலரயனும் வாழி
கலைமகளும் மலைமகளும் மலர்மகளும் வாழியிரு
கந்தன் மனைவியர்கள் வாழி
பார்வாழி மகிமையுறு திருக்கோணை நகர்வாழி
பாவலர் சிறந்து வாழி
பச்சையின் மீதுவருகந்தசாமியின் உபய
பதமலர் நிதம்வாழியவே.

விளக்கவுரை:-

சிவதருமத்தின் சிறப்பு வாழ்வதாக. மனுதர்மநீதி தவறாத அரசர்களின் செங்கோல் மேன்மேலும் உயர்ந்து வளர்வதாக சொல்லுதற்கரிய புகழ்மிக்க பெண்களுடைய கற்பொழுக்கமும் சைவசமய ஒழுக்கமும் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து வாழ்வதாக. மக்களுடைய பசிப்பிணியைப் போக்கவல்ல உழவுத்தொழில் குறைவின்றி வாழ்வதாக. சிவபெருமானுடைய கருணைப் பார்வை எங்கும் நிறைந்து சிறப்புற்று வாழ்வதாக அப்பெருமானுடைய திருநாமங்களை ஒதுகின்ற ஒப்பற்ற அடியவர்கள் வாழ்வார்களாக.

நான்கு வேதங்களையும் ஓதியும், ஒதுவித்தும், வேட்டும், வேட்டித்தும், ஈந்தும், ஏற்றும் வாழ்கின்ற இயல்புடைய அந்தணர்கள் முதலாக நான்கு வருணத்தாரும் எந்நாளும் நிறைவோடு வாழ்வார்களாக.

ஆகாயத்திலிருந்து மழையைப் பொழிகின்ற கரியமேகங்களின் நிறத்தையொத்த திருமாலும் வாழ்வதாக. எண்குணத்தானான சிவபெருமானும் வாழ்வதாக. தாமரை மலரில் வீற்றிருந்து படைத்தற் தொழிலைச் செய்பவனாகிய பிரம்மதேவனும் நன்கு வாழ்வதாக.

கலைமகளாகிய சரஸ்வதியும், மலைமகளாகிய பார்வதியும், மலர்மகளாகிய இலக்குமியும் வாழ்வதாக. கந்தசாமிக் கடவுளின் இரண்டு சக்திகளாகிய வள்ளியம்மை, தெய்வானை அம்மையும் வாழ்வதாக.

இப்பூமண்டலம் வாழ்வதாக. வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க புண்ணிய பூமியாகிய திருக்கோணமலை நகரமானது வாழ்வதாக. இறைவன் புகழைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடும் புலவர்கள் சிறப்புடன் வாழ்வதாக. பச்சை நிறமுடைய அழகிய மயில்வாகனத்தின் மீது ஏறி அமர்ந்து அடியார்களுக்கு அருள்புரிய வருகின்ற வில்லூன்றிக் கந்தப்பெருமானின் இரண்டு பாதாரவிந்தங்களும் வாழ்வதாக.

சீர் - சிவதர்மத்தின் சிறப்பு, மனு - மனுதர்ம நீதி,
அரிவை - பெண், தேங்குதல் - நிறைதல், ஏர் - உழவு,
கடாட்சம் - கருணைக் கண், கார் - முகில், மலரயன் - பிரம்மா

குறிப்பு:-

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன அந்தணர்களின் தொழில். ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம் என்றார் ஔவையார். இது அந்தணர்களுக்கு மாத்திரம் உரியதன்று. நான்கு வருணத்தாருக்கும் உரியது. வேதத்தை மாத்திரமல்ல, நீதி நூல் களையும் அறநூல்களையும், சமயநூல்களையும், தமிழ் இலக்கிய இலக் கண நூல்களையும் அனைவரும் ஓதலாம். ஓதுதல் என்பது கற்றல்.

அந்தணர்களுக்குரிய ஒழுக்கமும், தொழிலும் இக்காலகட்டத்தில் அனைவராலும் பின்பற்றப்படுகின்றன. வேட்டல், வேட்பித்தல் இரண்டையும் அந்தணர்களைப் போல முனிவர்களும் சமயாசார ஒழுக்க சீலரும் குருமூல மாயறிந்து செய்யலாம். ஈதல், ஏற்றல் நான்கு வருணத்தாருக்கும் உரியவை. ஈந்துவக்கும் இன்பம் அனைவருக்கும் பொது என்பது வள்ளுவர் கருத்து. “ஐயமிட்டுண்” என்றார் ஔவையார். இல்லாதவர்க் கொன்றீவதே ஈகை. ஆதலால் ‘தர்மம் தலைகாக்கும்’ என்ற நோக்கோடு நான்குவருணத்தாரும் இதைச் செய்யலாம். ஏற்றலும் அவ்வாறே.

எல்லாத் தெய்வங்களையும் அரசர்முதல் ஆண்டிவரையுமுள்ள அனைவரையும் சமுதாயத்திற்கு உதவுவோர் எல்லாரையும் உட்படுத்திய புலவர் அகிலேசுபிள்ளை அவர்கள் இந்த வாழ்த்துப் பாவை இறுதியில் வைத்து வில்லுன்றிக் கந்தசாமியார் பதிகத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

வில்லுன்றிக் கந்தசாமி பத்துப்பதிகம்
முற்றும்

திருக்கோணமலை
09-06-2000

ஞானசிரோமணி
பண்டிதர் இ.வடிவேல்

வில்லுன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம்

68

திருகோணமலை
விசாலாட்சியம்மை
பெருங் கழிநெடில் விருத்தம்

இ.து
திருகோணமலை
ஸ்ரீமான். வே. அகிலேசுபிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்டு

ஆக்கியோன் குமாரர்
அ. இராசகோன் அவர்களால்

திருகோணமலை
வர்த்தக அச்சியந்திர சாலையில்
பதிக்கப்பட்டது
1923

உரையாசிரியன்
ஞானசிரோமணி பண்டிதர் இ.வடிவேல்

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

69

**திருகோணமலை
விசாலாட்சியம்மை
பெருங் கழிநெடில் விருத்தம்**

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

மாணிக்க வீரகத்திப் பிள்ளை பாதம் வணங்கியன்பைக்
காணிக்கையாகக் கொடுத்தேன் மதியொடு கங்கைதனை
வேணிக்குள் வைக்கும் விசுவேசர் பாங்கிலே மேவிவளர்
பாணிவர்ணிக்கொணாத விசாலாட்சி கீர்த்தியைப் பாடுதற்கே.

விளக்கவுரை:- திருக்கோணமலையின் கண்ணே, பிறைச்சந்திரனையும், புனிதமான கங்காதேவியையும் தரித்திருக்கும் விசுவநாத சுவாமியின் (சிவன்) இடப்பாகத்திலே பொருந்தியிருந்து விளங்குகின்ற வர்ணிக்கொணாத அழகு மிகுந்த விசாலாட்சி அம்மையின் புகழைப் பாடுவதற்கு மாணிக்கம் போலப் பிரகாசிக்கின்ற வீரகத்திப் பிள்ளையாருடைய திருப்பாதங்களில் எனது அன்பைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்து வணங்குகின்றேன்.

பாணி - அழகு

01. திருவாக்கிய குழலழகுந்
தேங்குங்கருணை விழியழகுஞ்
செவ்வாயுறு சிரிப்பழகும்
திகழு நான்கு புயத்தழகும்
மருவார் மலர் வெண்டரளமணி
மாலையொளிநுந் தனத்தழகும்
வன்ன விடையிற் பட்டழகும்
வயங்குங் கமலப் பதத்தழகும்
இருமாநிலத்தி லனுதின மென்
னிதயத் திருத்தித் துதிப்பதலால்
பின்னுமுனை விட்டொருதெய்வ
மிருக்குமெனயான் நினைத்தறியேன்
அருமா மறை சொல் கோணமலை
யதனில் விசுவநாதரிடத்
தமருங் குயிலே விசாலாஷி
யம்மே யெனை நீ யாள்வாயே

விளக்கவுரை:-

மங்களகரமான கருமை நிறம் பொருந்திய கூந்தலின் அழகும், கண்களிலே நிறைந்திருக்கும் அருட்கருணையைப் பொழியும் விழிகளின் அழகும், சிவந்த வாயினிடத்தே விளங்கும் புன்சிரிப்பின் அழகும், பிரகாசிக்கின்ற நான்கு திருக்கரங்களின் அழகும், வாசனை வீசுகின்ற மலர்கள் தொடுக்கப்பட்ட மாலையையும், வெண்முத்துக்கள் கோர்க்கப்பட்ட முத்துமாலையையும் விளங்குகின்ற முலைகளின் அழகும்,

அழகிய மெல்லிய இடையில் பிரகாசிக்கும் பட்டாடையின் அழகும், விளக்குகின்ற தாமரை மலர் போன்ற திருப்பாதங்களினழகும் உடைய விசாலாட்சித் தாயே! இப்பெரிய பூமியின் கண்ணே உன்னை ஒவ்வொரு நாளும் எனது இதயத்திலே வைத்து வணங்குவதல்லாது உன்னை யொழிய மற்றொரு தெய்வம் உண்டென யான் நினைத்து மறியேன்.

திருக்கோணமலையில் அரிய பெரிய வேதங்களை ஓதித் துதிக்கப்படுகின்ற விசுவநாத சுவாமியின் இடப்பாகத்தே அமர்ந்திருக்கும் குயில்போன்ற இனிய மொழிபேசும் விசாலாட்சித் தாயே! என்னை உனது அருட்கருணையினால் ஆண்டருளுவாயாக.

திகழ்தல் - பிரகாசித்தல்; மரு - வாசனை
தரளம் - முத்து; மாமறை - வேதம்

குறிப்பு:-

புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்களின் குலதெய்வம் பிள்ளையார் - விசுவநாத சிவன் கோவிலுக்கு மிகச் சமீபத்திலே இருப்பது வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவில். அது அவர்களுடைய சொந்தக் கோவில். விசுவநாதனின் சக்தியாகிய விசாலாட்சித் தாயாரின் மீது பதிகம் பாடும் போது குல தெய்வமாகிய வீரகத்திப் பிள்ளையாரை நினைத்துக் காப்புச் செய்யுளைப் பாடியிருக்கிறார்.

விசாலாட்சி அம்பாள் சமேத விசுவநாத சுவாமியின் சிறிய ஆலயம் திருக்கோணமலை மத்திய வீதியிலுள்ள ஒரு காணியில் இருந்தது. அங்குதான் இந்த முர்த்திகளை மக்கள் வழிபட்டு வந்தார்கள்.

செங்கற் பண்ணைக் குளத்தருகே திருஞான சம்பந்தர் வீதியில் தற்போதிருக்கும் சிவன் கோயிலைப் புலவர் அகிலேசபிள்ளையின் குடும்பத்தவர்கள் மக்களின் ஆதரவோடு பெரிதாகக் கட்டி மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்தார்கள். விசாலாட்சியம்பாள் மீது கொண்ட தெய்வீகக் காதலால் புலவர் அவர்கள் இப்பதிகத்தைப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலில் அம்பாளின் வடிவழகு விளக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பெருங்கழிநெடில் விருத்தப்பாவால் பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

“உன்னையொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன் பின்னை ஒருவரையாள் பின்செல்லேன்” என்று அருணகிரி நாதர் முருகன் மீது பக்திவராக்கியத்தோடு பாடியிருப்பது போல புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் “பின்னுமுனை விட்டொரு தெய்வம் இருக்குமென நான் நினைந்தறியேன்” எனப் பக்திவராக்கியத்தோடு விசாலாட்சி அம்மை மீது இப்பதிகத்தைப் பாடியுள்ளார்.

02) உன்னற் கரிய கடல்புடைகு
முலகத்துதித்த நாள்முதலாய்
ஒழியாக் கவலை யுளத்தினில்வந்
துறுத்து வதனால் வருந்திநிதம்
இன்னற் படுமென் றனக்கருள்செய்
திடவெள்ளளவு மனமிலையோ
ஏதுமறியாதவர்போல இருத்தன்
முறையோ மனக்குறையோ
வன்னக்குயிலே யிமயமலை
மகிபன் பயந்த மடமயிலே
மகவான் துயரந்தனையகற்ற
மயில்வாகனவேடனை யுதவும்
அன்னப்பெடையே விசுவேச
ரருகிலமரும் பசங்கிளியே
அடியார்க்கருளும் விசாலாட்சி
யம்மே யெனை நீ யாள்வாயே.

விளக்கவுரை:-

நினைத்தற்கரிய மிகப் பெரிய கடலால் சூழப்பட்டுள்ள இவ்வுலகத்தின் கண்ணே பிறந்தநாள் தொடக்கம் முடிவில்லாது தொடர்ந்து

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

72.

வரும் கவலைகளானவை மிகவும் வருந்தி எப்போதும் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு அருள் புரிந்திட எள்ளளவேனும் உனக்கு மனம் வரவில்லையா?

ஒன்றுந் தெரியாதவர்போல இருத்தல் தான் நீதியோ? அல்லது அடியேன் செய்த பிழைகளை நினைத்ததனால் உள்ளத்திலுள்ள மனக்குறையோ? இனிமையாகப் பேசுகின்ற அழகிய குயில் போன்றவளே! இமயமலை அரசன் பெற்ற மடமயில் போன்ற சாயலையுடைய பர்வதகுமாரியே!

இந்திரனுடைய மனத்துயரங்களை நீக்கக் கருதி மயில்வாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்த முருகனைப் பெற்றுத் தந்துதவிய பெண் அன்னம் போன்ற நடையினை உடையவளே! விசுவநாத சுவாமியின் அருகில் அமர்ந்திருக்கும் பசிய கிளி போன்றவளே! அடியார்களுக்கு இரங்கி அருள் புரியும் விசாலாட்சித்தாயே! உனது அடியவனாகிய என்னையும் நீ ஆண்டு அருள் புரிவாயாக.

உன்னுதல் - சிந்தித்தல்; இன்னல் - துன்பம்;
இமயமலைமகிபன் - பர்வதராஜன் (இமவான்);
மகவான் - இந்திரன்; வேள் - முருகன்

குறிப்பு:-

சூரபத்மனால் இந்திராதி தேவர்கள் படும் துன்பந் துடைக்க உமையம்மையாரை இடப்பாகத்தே கொண்ட சிவபெருமான் முருகவேளை அவதரிக்கச் செய்த சம்பவத்தை விசாலாட்சி அம்பாள் மீது கொண்ட தெய்வீகக் காதலால் புலவர் அவர்கள் விசாலாட்சி அம்பாள் சமேத விசுவநாத சிவன்மீதேற்றிப் பாடியுள்ளார்.

அபிராமி அம்மையே “கிளியே நினைத்தவர் மனத்தே கிடந்து ஒளிரும் ஒளியே” என்று அபிராமிப்பட்டர் பாடுவது போல விசாலாட்சி அம்மையை “வன்னக்குயிலே இமயமலை மகிபன் பயந்த மடமயிலே” என்றெல்லாம் விளித்துப் பாடியுள்ளார்.

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

73

03) சொல்லு மானுடப் பிறவியை
முற்றொடர்பாலடைந்தும் பெருவாழ்வின்
சுகத்தையடையும் வழிவகையைச்
சுருதிமுறையா லறியாதும்
அல்லும் பகலு முனது பதமதனைத்
துதிக்கு மடியவர்கள்
அடித்தொண்டியற்றியவர்களிடத்
தருளைப் பெறாது மழுங்குகின்றேன்
தொல்லம் புவியிற் பெற்றகரிய
தூயவமுதே செழுந்தேனே
துகடீரினிய முக்கனியே
சுரக்குங் கரும்பின் றெளிசாரே
அல்ல லகற்றும் விசுவேச
ரருகிலமரு மரு மருந்தே
அருந்தண்ணளியார் விசாலாட்சி
யம்மே யெனை நீ யாள்வாயே.

விளக்கவுரை:-

அரிது அரிது மானுடராதலரிது என்று சொல்லப்படு கின்ற மானுடப் பிறவியே முற்பிறப்பினிற் செய்த புண்ணிய வசத்தால் பெற்றும் இறவாமல் பிறவாமலிருக்கும் ஸ்திரமான பெருவாழ்வினால் அனுபவிக்கும் தெய்வீக சுகத்தையடையும் வழிவகைகளை வேதசாஸ்திர முறைப்படி கற்றுங் கேட்டும் பயின்றும் அறியாமலும், இரவும் பகலும் உன்னுடைய திருவடி களைப் போற்றி வழிபட்டுத் தொண்டு செய்கின்ற உனது அடியவர்களுக்கு அன்பையும் கருணையையும் பெறாமலும் உலக இன்பங்களில் மூழ்கி வருந்துகின்றேன்.

மிகப் பழமையான இந்தப் பூமியில் பெறுதற்கரியதான புனித மான அமுதம் போன்றவளே! முதிர்ந்த செழுமையான இனிய தேன் போன்றவளே! பிளிந்தெடுக்கும் போது சுரந்து வருகின்ற கரும்பின் தெளிவான சாறு போன்றவளே! துன்பங்களையெல்லாந் துடைத்து இன்பமருளும் விசுவநாத சிவனின் இடப்பாகத்தே அமர்ந்திருந்து ஆன்மாக்களுக்கு மலபந்தங்களால் ஏற்படும் நோயைத் தீர்க்கும் அருமையான மருந்து போன்றவளே! பெறுதற்கரிய பேரின்பத்தை ஆன்மாக்களை அடைவதற்குக் கருணை பொழிகின்ற விசாலாட்சித் தாயே! என்னையும் நின்கருணையினால் ஆட்கொண்டருளுவாயாக.

சுருதி - நான்குவேதம், அமுங்குதல் - வருந்துதல்
தொல்லம்புவி - பழமையான பூமி, துகள் - குற்றம்
முக்கனி - வாழை, மா, பலா.

குறிப்பு:-

மாணிக்க வாசகர் “ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்” என்ற பொற் சண்ணப் பாடலில் சிவபெருமானை “கரும்பின் தெளிவைப் பாகை நந்தார் தேனை பழச்சுவையாயினானை” என்று நயப்பது போல இப்பாடலில் விசாலாட்சி அம்மனை “தூய அமுதே, செழுந்தேனே, விசாலாட்சி அம்மே” என்று ஆன்ம சுகத்தை விரும்பிப் புலவரவர்கள் நயப்பதைக் காணலாம்.

04) வட்டித் தெழுந்த முலை மடவார்
மயக்கத் தழுந்தி யுனதுபத
மலரை மலர்கொண்டருச்சித்து
வணங்கித் துதிக்க வறியாமல்
மட்டித் தனமாய்த் திரியுமெனை
வலிந்தாண்டடிமை கொண்டிருநான்
வருமோவறியே னெட்டுனையு
மனதிற் கருணை வரவிலையோ
மட்டிட்டெவரு முரைக்கவொணா
மணியேமணியின் வருவொளியே
மருவர் மலரே யம்மலரின் மணமே
யடியார்க்கருள் புரிய
அட்டியிலாத விசுவேசரருகி
லொளிரு மரியமுத்தே
அரிசோதரியே விசாலாட்சி
யம்மே யென்னை யாள் வாயே

விளக்கவுரை:-

கச்சணிந்திருந்தாலும் வட்டமாகத்திரண்டு எழுந்து புடைத்திருக் குந் தனங்களையுடைய பெண்களின் மீது கொண்ட காமமயக்கத்தில் அழுந்தி உனது பாதங்களாகிய தாமரைப் புஷ்பங்கள் தூவி அர்ச்சனை செய்து வணங்கித் துதிக்கும் அறிவின்மையால் அறிவிலியாக அலைந்து

திரியும் என்னை வலியவந்து ஆட்கொண்டு உனது அடிமையாக ஆக்கிக் கொள்ளும் நாள் வருமோ? அறியேன். என்னை ஆட்கொள்வதற்கு உனது மனதில் இரக்கம் வரவில்லையோ?

உனது பெருங் கருணையை அளவிட்டு எவராலுங் கூற முடியாத வைரமணி போன்றவளே! ஒளியே! வைர மணியிலிருந்து எழுகின்ற மலர் போன்றவளே! அந்த மலரிலிருந்து வீசுகின்ற நறுமணமே! உனது அடிவர்களுக்கு அருள் செய்வதற்காக இப்பாலோ பின்னையோ என்று நவணை போடாத விசுவநாதசிவனின் அருகில் தாதான்மிய சக்தியாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் அருமையான குளிர்ந்த முத்துப் போன்ற வளே! திருமாலின் சகோதரியாகிய விசாலாட்சி அம்மை! அடிவராகிய என்னையும் நீ ஆட்கொண்டருள்வாயாக.

வட்டித்தல் - வட்டமாயிருத்தல்; மட்டித்தனம் - முட்டாள்தனம்; எள்துணை - எட்டுணை (எள்ளளவு); மட்டிடல் - மதித்தல்; மரு - வாசனை; சுட்டி - தவணை, அரி - திருமால்.

குறிப்பு:-

இப்பாடலில் “மட்டித்தனம்” என்ற சொல்லால் ஆன்மீக நாட்டமில்லாமல் உலோகாயத வாழ்க்கையே மேலானதெனக் கருதி வாழும் மானுடரின் இயல்பையும், மட்டிட்டு என்ற சொல்லால் விசாலாட்சி அம்பாளின் அருட்கருணையையும் மகிமைகளையும், அட்டி என்ற சொல்லினால் விசுவநாதசாமி எப்போதும் அருளை வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் வள்ளல் என்பதையும் விளக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

05) கஞ்சத்தயன் மாலிந்திரனின்
கதிர்சேரிரதன முடிகளின்மேற்
கவினுமுனது பதமலரைக்
கருத்தி லிருத்தி வணங்காமல்
வஞ்சங் களவு கொலை சூது
வதியுங் கசடருடன் மருவி
வாணாண் முழுதும் வீணாக்கு
மடையனெனக் கைவிடலாமோ
தஞ்சம்புகும் மார்க்கண்டனுக்காய்ச்
சமனைத் தடித்த சிவபெருமான்
தனக்கு முதல்வி நீயெனிலுன்
றகைமை யெடுத்துச் சாற்றலதோ

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

76

அஞ்செஞ்சடையார் விசுவேச

ரருகிற் படரும் பசங்கொடியே

அருமாமறை சொல் விசாலாட்சி

யம்மேயெனை நீ யாள்வாயே

விளக்கவுரை:-

தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் பிரம்மனதும் வைகுண்ட வாசனாகிய திருமாலினதும் தேவலோகாதிபதியாகிய இந்திரனதும் ஒளி பொருந்திய இரத்தினமணிகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ள திருமகுடங்களின் மேல் அழகுடன் விளக்குகின்ற உனது திருப்பாதங்களாகிய மலரை எனது உள்ளத்தில் எழுகின்ற சிந்தனையில் வைத்து உன்னை வணங்காமல், வஞ்சனை, களவு, கொலை, சூது முதலிய தீய குணங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற தீயவர்களுடன் சேர்ந்து எனது வாழ்நாள் முழுவதையும் வீணாளாக்கும் மடையனாகிய என்னைக் காத்தருளாமல் கைவிட்டு விடலாமோ?

இயமனுடைய தண்டனைக்கு அஞ்சிச் சரணமடைந்த மார்க்கண்டேயருக்காக இயமனைத் தண்டித்த சிவபெருமானைப் பிரியாத தலைவியாய் இருப்பவள் நீயேயாதலால் உனது பெருமைகளை எடுத்துக் கூறுவது அரிய செயலாகும். அழகிய சிவந்த சடாமுடியை உடையவராகிய விசுவநாத சிவனின் அருகே சார்ந்து படர்ந்திருக்கும் பசுமையான கொடிபோன்றவளே! அரிய வேதாகமசாஸ்திரங்களால் போற்றப்படுகின்ற விசாலாட்சித் தாயே! என்னையும் நீ ஆண்டு அருள் செய்வாயாக!

கஞ்சம் - தாமரை; கவினுதல் - விளங்குதல்;

அம் + செஞ்சடை - அஞ்செஞ்சடை

குறிப்பு:-

“விசுவேசர் அருகில் படரும் பசங்கொடி” எனக்கூறப் பட்டுள்ள விசாலாட்சித் தாயாரின் சக்தித்தத்துவம் இதனால் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது சிவபெருமானும் தாதான்மிய சக்தியாகிய உமையும் பிரிப்பின்றி ஒன்றாயிருக்கும் போது சிருஷ்டியாதியாய் பஞ்ச கிருத்தியங்கள் நிகழ்வதில்லை. சிவத்திலிருந்து சக்தியானது பிரிந்து இரண்டாயிருக்கும் போது தான் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளலாகிய பஞ்ச கிருத்தியங்களும் நிகழ்ந்து இப்பிரபஞ்சமும் ஜீவராசிகளும் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. பஞ்சகிருத்திய நிகழ்விற்கு மூல காரணமும் முதற்காரணமாயிருக்கின்ற தாதான்மிய சக்தியாயிருப்பவள் விசாலாட்சி அம்மைதான் என்பதை “விசுவேசர் அருகில் படரும் பசங்கொடி” என்று புலவர் தத்துவ விளக்கம் செய்துள்ளார்.

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

77

மார்க்கண்டேயருடைய உயிரைக் கவரவந்த இயமனைக் காலாலு
தைத்தழித்த சிவபெருமானுக்கு முதல்வியாயிருப்பவளும் விசாலாட்சித்
தாயாகிய நீயே தான் ஆதலால் “அம்மே எனை நீ ஆள்வாயே” என்று
பூரண சரணாகதியைக் குறித்து இப்பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது.

06) வேதா புவியைப் படைப்பதுவும்
விளங்க நெடியோன் காப்பதுவும்
விடைமீதி வரு மெம்பெருமான்
விரும்பியவற்றைத் துடைப்பதுமுன்
பாதம் படியு மணுத்துகளின்
பலனென்றரிய மறைகளெலாம்
பகருமெனிலுன் மகிமை தனைப்
படிநேனுரைக்கும் பண்பாமோ
காதங்கமழ் தாமரை யணங்குங்
கலைவாணியுநின் பணியியற்றக்
கவினுங் கனகமணிக் கொலுவின்
கண்ணே விளங்குங் கற்பகமே
சீதம் புனையும் விசுவேசர்
சிறப்போடுவக்குந் தீங்களியே
திகழுமெழில் சேர் விசாலாட்சித்
திருவேயெனை நீ யாள்வாயே

விளக்கவுரை:-

பிரமதேவன் பூமியையும் அதிலுள்ள ஜீவராசிகளையும் தோற்று
விப்பதும் அவ்வாறு படைக்கப்பட்டவற்றை மூவுலகங்களையும் ஈரடியா
லளகத்தக்க விஸ்வரூபமெடுத்தவனாகிய திருமால் காப்பாற்றுவதும் எருது
வாகனத்தில் ஏறிவருகின்ற எங்கள் பெருமானாகிய சிவபெருமான் படைக்
கப்பட்டவற்றையெல்லாம் தமது அருட்கருணையினால் அழிப்பதும், பராசக்
தியாகிய விசாலாட்சித்தாயே உனது திருப்பாதத்திலுள்ள அணுவளவான
பாததூளியின் பலனால் நிகழ்கின்றவென்று அரிய வேதங்களெல்லாம்
கூறுகின்றன வென்றால் தாயே! உனது பெருமைகளைக் களவு, பொய்,
வஞ்சனை, சூது நிறைந்தவனாகிய அடியேன் கூறுங்குதியும் பண்புமு
டையவனோ?

நான்கு கூப்பிடு தூரத்திக்கு நறுமணம் வீசுகின்ற செந்தாமரை
யில் வீற்றிருக்கும் மகாலெட்சுமியும், கலைகளையெல்லாம் வழங்குகின்ற
விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

சரஸ்வதி தேவியும், உனக்கும் தொண்டு செய்யக் காத்திருக்கும் அழகு
பொருந்திய பொன்மயமான கொலுவின் கண்ணே உல்லாசமாக அமர்ந்தி
ருக்கும் கற்பகதரு போன்றவளே! கங்காதேவியை திருச்சடையிற் தரித்த
விசுவநாத சுவாமியானவர் மன மகிழ்ச்சியோடு உவக்கின்ற இனிய
கிளிபோன்றவளே! அழகான திருமேனியையுடைய விசாலாட்சித்தாயே!
என்னையும் உன் அருட் கண்ணால் நோக்கி ஆட்கொண்டருள்வாயாக.

படிறு - தீயன (களவு, பொய், வஞ்சனை); காதம் - நான்கு
கூப்பிடு தூரம்; கொலு - உல்லாசமான இருப்பு; சீதம் - நீர்
(இங்கே கங்கையை உணர்த்தும் ஆகுபெயர்.)

சிற்பக் கலைஞர்கள் அம்பிகையின் திருவுருவங்களையும் புராண
இதிகாச வரலாறுகளுக்கு அமைவாகச் சுகாசன மூர்த்திகளையும் அமைப்
பார்கள். இலக்குமி, சரஸ்வதி, துர்க்கை, காளி முதலியவற்றையும் தல
வரலாற்றுத் திருவுருவங்களையும் படைத்து அவற்றை இருக்கைகளில்
அழகாக வைத்திருப்பதனைக் கொலு என்று கூறுவர். இப்பாடலில் அம்மை
யை முதன்மை மூர்த்தியாகவைத்து அமைக்கப்பட்ட கொலு பற்றிக்
கூறப்பட்டுள்ளது.

07) எல்லாவுலகு மவற்றினிடை
யியங்கு முயிர்களெவற்றினையு
மீன்றவள் நீ யவ்வுயிரில்
யானு மொருவன் தானலனோ
பொல்லாதவனென் நிகழ்ந்து பெற்ற
புதல்வன்றனைத் தாய் புறத்தகற்றிப்
போவென் றுரைக்க மனம் வருமோ
புவனந்தனில் யான் நன்னெறியில்
நில்லாதவனா யினு முனது
நிகழ்த்தற் கரிய பதமலரை
நிமிடமெனினு முளதா
னினையா திருந்த நாளிலையே
அல்லார் கழுத்தர் விசுவேச
ரருகிலுந் தாமரை மலரே
அடியார்க் கிரங்கும் விசாலாட்சி
யம்மே யெனை நீ யாள்வாயே

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

விளக்கவுரை:-

சகல புவனங்களையும் அவற்றினிடமாக வாழ்ந்து வருகின்ற சகல உயிர்வெல்லாவற்றையும் தாயாயிருந்து பெற்றுத் தந்தவள் நீதானம்மா. அந்த உயிர்களில் நானும் ஒருவன் அல்லவா? அப்படிப்பட்ட என்னைத் தீயவன், பொல்லாதவன் என்று இழிந்தவனாகக் கருதித் தள்ளிவிடலாமா? ஒரு தாயானவளுக்கு தான் பெற்ற பிள்ளையைப் புறத்தே தள்ளிப் போவென்று கூற மனம் வருமா?

இந்தப் பூமியிலே நான் நன்னெறியில் வாழாதவனாயிருந்த போதிலும் வணங்குவதற்குரிய உனது பாதாரவிந்தங்களை ஒரு நிமிஷநேரமேனும் எனது உள்ளத்தினாலே நினைக்காமல் மறந்திருந்த நாளில்லையே தாயே. தேவர்களின் துயர் தீர நஞ்சினை அமுதாக வுண்டு கண்டம் கறுத்த திருமேனியையுடைய விசுவநாத சுவாமியின் பக்கத்திலே பொருந்தியிருக்கின்ற நறுமணமும் அழகிய மென்மையும் நிறைந்த தாமரை மலர் போன்றவளே! உன்மீது பக்திகொண்ட அடியார்களுக்காக இரங்குகின்ற விசாலாட்சித் தாயே! என்னையும் நீ ஆண்டு கொண்டு அருள் புரிவாயாக.

புவனம் - பூமி; அல்லார் கழுத்தர் - இருண்ட கழுத்தினையுடையவர

குறிப்பு:-

மந்திரமலையை மத்தாகவும் வாசகியை நாணாகவுங் கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த காலத்தில் எழுந்த ஆலகால விஷத்தை ஆன்மாக்களின் மீது கொண்ட கருணையினால் சிவபெருமான் தனது கரத்தாலெடுத்து, அந்த நஞ்சை உண்டு, கண்டத்திலே அடக்கிய வரலாற்றைக் கூறுவதற்காக விசுவநாத சுவாமியை அல்லார்கழுத்தர் என்று பாடியுள்ளார்.

தீயவை புரிந்தாரேனும் இறைவனைச் சரணடைந்தால் அவர்கள் தூய வரலாறு. எனவே விசாலாட்சி அம்பாள் சமேத விசுவநாத சிவனிடம் தன்னைப் புறந்தள்ளல் அழகோ என வினாவெழுப்பி ஆன்மாக்களை இறைவனிடம் சரணடையத்தான் இப்பாடல.

08)

அஞ்சக்கரத்த னயன் முடியு

மடியு மறியா தலமரச் செய்
அஞ்சக்கரத்தன் தனை நீ விட்
டகன்றேயிருப்பா யாமாயின்
அஞ்சக்கரத்தி லொரு தொழினு
மாகாதெனவே யறிந்ததனால்
அஞ்சக்கர வக்கரம் புனையு
மரனும் பிரியா தமர்கின்றான்
வஞ்சக்கயவ ருளமெனுந்தாமரை
மேலுறையா மடவனமே
மாசிலடியார் மனத்தில்நிதம்
வைகியொளிரும் மணிவிளக்கே
மஞ்சத்திலமரும் விசுவேசர்
மகிழ்சூர்ந்திடவே மருவிநிதம்
மஞ்சத்துறையும் விசாலாட்சி
மானேயெனை நீ யாள்வாயே

விளக்கவுரை:-

அழகிய சக்கராயுதத்தைத் திருக்கரத்திலே தாங்கிய திருமாலும், பிரமதேவனும் முறையே திருவடியையும் திருமுடியையும் தேடியும் கண்டறிய முடியாமல் அலைந்து துன்பப்படச் செய்த நமசிவ்ய என்னும் ஐந்து அட்சரங்களின் உட்பொருளாய் விளங்கும் இறைவன் தன்னை விசாலாட்சித்தாயை விட்டு விலகியிருப்பானேயானால் ஐந்து அட்சரங்களாலும் உரைக்கப்படுகின்ற படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய பஞ்ச கிருத்தியங்களில் ஒன்றும் நிகழாது என அறிந்த தனால் பஞ்சாட்சரமெனப்படும் அட்சரமாலையைத் தரித்த சிவனாகிய விசுவநாதசுவாமியும் உன்னைப் பிரியாது அமர்ந்திருக்கின்றார்.

வஞ்சனை நிறைந்த கீழ்மக்களுடைய உள்ளமாகிய தாமரை மலரின் மேல் ஒரு போதும் அமராத இளமையான அன்னம் போன்ற வளே! குற்றமற்ற அடியார்களுடைய மனத்தின் கண்ணே எப்போதும் அமர்ந்து பிரகாசிக்கும் அழகிய தீபம் போன்றவளே! மஞ்சத்திலே இருந்து அருள்பாலிக்கும் விசுவநாதசுவாமியானவர் மகிழ்ச்சியடையும்படியாக அவரை எப்போதும் பிரியாமல் அவரோடு சப்ரமஞ்சத்திலே அமர்ந்திருக்கும் மான் போன்ற விசாலாட்சி அம்மையே என்னையும் நீ ஆட்கொண்டு அருள் புரிவாயாக.

அம் + சக்கரம் = அஞ்சக்கரம்; திருமாலுடைய
கையிலிருக்கும் சக்கரம். அவமிகுதல் - வருந்துதல்
அஞ்சக்கரம் - அஞ்சு + அக்கரம் - பஞ்சாட்சரம் (நமசிவாய)
அஞ்சக்கரவகரம் - பஞ்சாட்சர வட்சரம் பொறிக்கப்பட்ட
மாலை; அரன் - சிவன்; மஞ்ச - மஞ்சம் (சப்ரமஞ்சம்)

குறிப்பு:-

திருமாலும் பிரமனும் தமக்குள் யார் பெரியவர் என்று வாதப் பிரதிவாதப் போரில் ஆதியும் அந்தமுமில்லாத அரும்பெரும் சோதி வடிவான சிவபெருமானுடைய அடியையும் முடியையும் தேடிக்காண முடியாமல் தமது அகங்காரமழிந்து சிவனே முழுமுதற் பொருள் என ஏற்றுக் கொண்ட வரலாறு இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பஞ்சாட்சர மந்திர சொரூபனாயிருக்கின்றது சிவனிடமிருந்து பிரிக்க முடியாத தாதான்மிய சத்தியாகிய பராசக்தி பிரிந்திருக்குமானால் பஞ்சாம் சரங்களால் நிகழும் பஞ்ச கிருத்தியங்களும் நிகழா தென்பது இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

09) மக்களமுது வருந்துவதை
மகிழ்விற பயந்த தாய் கண்டால்
வந்தேயணைத்து முகமலர்ந்து
மதுரவமுதந் தனையருந்தல்
எக்காலமு மிவ்வுலகியற்கை
யிதனை மறந்து நீயிருப்ப
தென்னோ ஷுனது மனஞ்சிலையோ
விரும்போ வேதென்றி யானறியேன்.
இக்காசினியின் முந்நூறோ டெய்து
மறுபத்தெனாங் கிரணத்
திருக்கு முனது பதமலரை
எளியே னிறைஞ்சு மியல்பாமோ
அக்காரணியும் விசுவேசரன்போ
டணைக்கு மனப்பெடையே
அகிலம் புகழும் விசாலாட்சி
யம்மே யெனை நீ யாள்வாயோ.

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

விளக்கவுரை:-

பிள்ளைகள் பசியால் அழுது துன்பப்படுவதை, மகிழ்ச்சியோடு பெற்றெடுத்து தாயானவள் கண்டால் தாமதிக்காமல் விரைந்து வந்து பிள்ளையை எடுத்து அன்போடணைத்து முத்தமிட்டு மலர்ந்த முகத்தோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் இனிமையான பாலையோ தித்திப்பான உணவையோ ஊட்டுவது எந்தக்காலத்திலும் இயற்கையான செயல். உலகத்து உயிர்களெல்லாவற்றையும் பெற்ற தாயாகிய விசாலாட்சித் தாயே! இச்செயலை மறந்து நீ சும்மா இருப்பது என்ன காரணமோ? அறியேன்.

இப்பூமியின் கண்ணே முன்னூறுநாள் சேர்த்து மேலும் அறுபது நாட்கள் பொருந்திய முன்னூற்றுபது நாட்களும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற உனது பாதாரவிந்தங்களை எளியேனாகிய யான் வணங்கித் துதிப்பதும் இயல்பாய் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதை நீ அறிவாய் லவா? உருத்திராக்க மணிமாலையை அணிந்திருக்கும் விசுவநாத சுவாமியானவர் பேரன்போடு அணைத்து மகிழுகின்றவளும் உலக மெல்லாம் புகழ்ந்து போற்றப்படுபவளுமான அன்னப் பெடை போன்ற விசாலாட்சித் தாயே! என்னையும் நீ உன் அருட் கண்ணால் நோக்கி ஆட் கொண்டு அருள்புரிவாயாக.

மதுரம் - தித்திப்பு, அருந்தல் - ஊட்டுதல், சிலை - கல்
காசினி - பூமி, கிரணம் - சூரிய ஒளி, அக்கு - உருத்திராக்கு
மணி; ஆர் - மாலை

குறிப்பு:-

தான் பெற்ற பிள்ளை அழும்போது தாயானவள் விரைந்து வந்து அழுகையின் காரணத்தை அறிந்து குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் இயற்கை நிகழ்வை நினைவுபடுத்திய மாணிக்க வாசகர் பால் நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து என்று பாடி இறைவனின் தாயன்பை விளக்குவது போல இப்பதிகத்தில் புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் விசாலாட்சித் தாயாரின் தாயன்பை வேண்டிப் பாடியிருப்பது பதிகத்தின் முற்பகுதியிற் தொனிக்கின்றது. வருடத்தின் முன்நூற்றுபது நாளும் நான் உனது திருவருளை வேண்டி இறைஞ்சுகிறேன். விசாலாட்சி அம்மையே! உனது மனம் இரங்கவில்லையே. உனது மனம் கல்லோ இரும்போ என்று ஆதங்கப்படுவதும் இப்பாடலில் தொனிக்கின்றது.

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

10) மைம்பார்வையு மென் கருங்குழலும்
வயங்கும் பிறையை நிகர் நுதலும்
வன்னக் குழையுந் தண்டரள
வரிசையெயிறும் வனைக் கழுத்தும்
துப்பாரிதமுங் துணை முலையுந்
துலக்கு மடவார் சுரத மெனும்
தொழிலாலடைந்த சுகத்தினை யான்
சொல்ல முடியுந் தரமன்றே.
இப்பார்தனிலே வினைப்பயனா
லெடுத்த வுடலை நித்தியமென்
றிறுமாந்துனது பதமலரை
யிறைஞ்சா திருந்தேன் பொறுத்தருள்வாய்
அப்பார் சடிலர் விசுவேசற்
கடியேன் படும் பாடனைத்துமெடுத்த
தன்போடறைவாய் விசாலாட்சி
யம்மே யெனை நீ யாள் வாயே

விளக்கவுரை:-

அஞ்சனம் தீட்டப்பெற்ற அழகிய கண்களின் பார்வையும், அகிற்
புகை ஊட்டிய மென்மையான கரிய கூந்தலும், சிறந்து விளங்கும் பிறைச்
சந்திரனையொத்த நெற்றியும், காதுகளிலே அணியப்பட்டிருக்கும் அழகிய
காதணிகளும், குளிர்ச்சி பொருந்திய முத்துக்கள் போன்று வரிசையாக
அமைந்திருக்கும் பற்களும், சங்கு போன்றிலங்கும் கழுத்தும், பவளம்
போன்ற சிவந்த அதரங்களும், இரண்டாக இணைந்து ஈர்க்கிடை போகாத
முலைகளுங் கொண்டு விளங்குகின்ற பெண்களின் காமப்பற்று என்னும்
ஆசையினால் நிகழும் காமவிளையாட்டினால் பெற்ற நிலையற்ற இன்ப
சுகத்தை நிலையானதெனக் கருதிக் கருத்தழிந்ததை நான் எவ்வாறு
எடுத்துக் கூறுவேன்.

இந்தப் பூமியின் கண்ணே முற்பிறப்பில் செய்த வினைகளின்
பயனாகிய பிரார்த்தாவத்தினால் எடுத்த இந்த உடலை நித்தியமான
தென்று அறியாமையினால் அகங்கரித்து நித்தியமான உனது மலர்
போன்ற திருவடிகளை வணங்கித் துதியாது இருந்தேன். பிழை பொறுத்
தருள்வாயாக.

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

84

குளிர்ச்சி பொருந்திய கங்கையைச் சடாபாரத்தி லணிந்திருக்கும்
விசுவநாத சுவாமிக்கு அடியவனாகிய நான் அனுபவிக்கும் துன்பது
பரங்கள் எல்லாவற்றையும் என்பொருட்டாக விசுவநாத சுவாமிக்கு விசா
லாட்சித்தாயே! நீ அன்போடு எடுத்தக் கூறுவாயாக. என்னையும் நீ
ஆண்டு கொண்டு அருள்புரிவாயாக.

மை - அஞ்சனமை, துப்பு - பவளம், அப்பு - நீர்
சடிலம் - சடை.

குறிப்பு:-

“நில்லாதனவற்றை நிலையினவென்றுணரும் புல்லறிவளன்
மைகடை” என்னும் வள்ளுவரின் கூற்றை நினைவுபடுத்தும் பாடலாக
இது அமைகிறது.

வெண்பா

ஐயை விசாலாட்சியெனு மன்னையே நின்புயத்தில்
வையகத்திற் றொண்டர் மகிழ்ந்தணியும் - துய்யநறும்
பூமாலையோடு புனைந்தருள்வாய் யானுரைத்த
பாமாலை தன்னையு மன்பாய்

விளக்கவுரை:-

தாயாய் இருந்து உலகனைத்தையும் தாங்கிக் காத்தருளும்
விசாலாட்சியெனும் அம்மையே! உனது திருப்புயங்களிலே இப்பூவுல
கிலுள்ள உனது அடியவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு அணிகின்ற நறுமணங்
கமழும் பரிசுத்தமான பூமாலையோடு அடியேனாகிய யான் பாடிய
இந்தப் பாமாலையும் அன்போடு ஏற்று அணிந்து கொள்வாயாக.

விசாலாட்சியம்மை விருத்தம்
முற்றிற்று

திருக்கோணமலை
06-06-2000

ஞானசிரோமணி
பண்டிதர். இ. வடிவேல்

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்

85

கணபதி துணை

கண்டியிலிருந்தரசு செய்த
நரேந்திரசிங்கராசன்
வசந்தன் சிந்து

திருகோணமலை

பெருந்தெரு

புலவர். வே. அகிலேசபிள்ளையால்

பரிசோதித்து

பருத்தித்துறை

கலாநிதி யந்திரசாலையில்

பதிக்கப்பட்டது

1908

வரலாறு

இலங்கையிலே மிகச் சிறப்புற்று விளங்கும் கண்டி மாநகரிலேயே இற்றைக்கு (1908) 170 வருடங்களுக்கு முன் (1738) நரேந்திர சிங்கராசன் அரசு செய்யும் போது மட்டக்களப்புக்குச் சேர்ந்திருப்பதும் அன்பருக்கருள் பாலிக்கும் சித்திரவேலாயுதப்பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பதுமாகிய திருக்கோவில் என்னுமிடத்தில் வசித்த ஓர் பிராமணன் கண்டியரசனிடம் பரிசு பெறவேண்டுமென்னும் விருப்பங் கொண்டு சென்று அரசனும் திசைமார் முதலானவர்களும் சபைகூடுந் தருணம் பார்த்திருந்து இராச சமூகத்துக்குப் போய் அரசனையாசீர்வதித்தான். அப்போது பிரமாணனுடைய விருந்தாங்கங்களைத் திசைமார் கேட்டறிந்த பின் பிரமாணனை நோக்கி அரசன் பேரில் 'வசந்தன் சிந்து' பாடுவீரா? என வினவினார். பாடுந்திறமற்பமுமில்லாத பிராமணன் திசைமாரை நோக்கி நீவிரெல்லாரும் வசந்தன் விளையாடுவீர்களாயின் நான் பாட்டுச் சொல்லுவேன் என்றான். அப்படியே செய்வோமெனத் திசைமார் எழுந்து வருவதைப் பிராமணன் கண்டு தெய்வமே! நானென் செய்வேன் என்று மனக்கவலை கொண்டு நிற்கும் தருணம் தேவகடாட்சத்தினால் பாடும் சக்தியுண்டாக இப்பாடலை இயற்றினான் என்பது கர்ணபரம்பரை.

நரேந்திரசிங்கராசன் சோழமண்டலத்திருந்தரசியற்றிய மனுந்தி கண்ட சோழன், சிபிச்சக்கரவர்த்தி முதலான சூரிய குலத்தரசரின் வம்சத்திலுள்ளவர் என்பதைக் காட்டும் பொருட்டு அவர்களுக்கூரிய கீர்த்திப் பிரதாபங்களை இவருக்குங் கூறியிருப்பதாக விளங்குகிறது.

இப்பாடலெழுதப்பட்ட ஏட்டுப் பிரதிகள் எங்குங் கிடையாததினால் வாய்ப்பாடம் பண்ணியவர்கள் பலரிடமிருந்துங் கேட்டெழுதி இயன்றளவு சொற்பிழைத் திருத்தியச்சிடுவித்தேன். இதிலுள்ள பிழைகளை ஆன்றோர் திருத்தியங்கீகரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருகோணமலை
கீலக வைகாசி
(1908)

வே. அகிலேசபிள்ளை

பதிப்புரை

ஞானசிரோமணி - பண்டிதர் இ. வடிவேல்.

நரேந்திர சிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து' என்ற பிரபந்தத்தை திருக் கோணமலை புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் தொண்ணூற்றி யிரண்டு வருடங்களுக்கு முன் பதிப்பித்திருக்கிறார். பிரபந்தம் தோன்றிய வரலாற்றினை அவர் தமது பதிப்புரையில் கூறியிருக்கிறார்.

வசந்தன் சிந்து என்ற பிரபந்தத்தைப் பாடியவர் பெயர் தெரிய வில்லை. நூலைப் பாடியவர் புலவனுமல்லக் கவிஞனுமல்ல என்பது பிரபந்தத்தின் வரலாற்று அகச்சான்றுகளில் தொனிக்கின்றது. பண்டைக் காலத்தில் மன்னர்களைப் பாடிப் பரிசுபெற்ற புலவர்கள் இலக்கிய வரலாறு ளில் காணப்படுகிறார்கள்.

இதனைப் பாடிய ஏழைப் பிராமணன் கண்டியிலிருந்து அரசாண்ட நரேந்திர சிங்கராசனுடைய ஆஸ்தான சபைக்குப் போய்த் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்ட பொழுது திசைமார் (அரச சபையில் இருந்த வர்கள்) அரசனைப் பற்றி வசந்தன் சிந்து பாடும்படி கேட்ட பொழுது "நீங்கள் வசந்தன் ஆடுவீர்களானால் நான் பாடுகிறேன்" என்று கூறியிருக் கிறார். வசந்தன் ஆட்டம் கோலாட்டம் போன்றே ஒரு வகை ஆட்டம் என்பது இவருடைய விடையிலிருந்து அறியக்கிடக்கின்றது.

திசைமார் வசந்தனாட முன்வந்த போது தெய்வமே! நான் என்ன செய்வேன் என்று மனக்கவலை கொண்டு நிற்கும் தருணத்தில் தேவ கடாட்சத்தினால் பாடும் சக்தி உண்டாக இப்பாடலை இயற்றினாரென்பது கர்ண பரம்பரைக் கதை.

மன்னரைப் போற்றும் சிந்தின் நரேந்திரசிங்க ராசனின் கீர்த்திகள் பேசப்படுகின்றன. சிபிச்சக்கரவர்த்தியின் வரலாறு, மனுந்திகண்ட சோழனின் வரலாறு, சந்தக்கவி வீரராகவனின் வரலாறு முதலிய வரலாற்றுக் கீர்த்திகள் நரேந்திரசிங்கன் மேலேற்றி மன்னனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். ஆதலால் இதனைப் பாடிய ஆசிரியர் புராண வரலாறுகளையும், கண்டிராச

சியத்தை ஆண்ட இராசசிங்கன் முதலிய கண்டி மன்னர்களின் வரலாறுகளையும் அறிந்தவராயிருக்கின்றார். அன்றியும் நரேந்திரசிங்கராசனின் வீதியுலாவில் மன்னனைக் கண்டு காதல் கொள்ளும் பெண்களில் அகப்பொருட்துறை தழுவி இலக்கிய நயம்படப் பாடியுள்ளார்.

தலைமகன் தனது காதல் நிறைவேறாத போது மடலேறுவது அகப்பொருள் மரபு. இதனை இந்நூலாசிரியர் அறிந்திருக்கிறார். இந்தச் செயலை பெண்கள் மீது ஏற்றிப் பெண்களும் மடலேறியதாகக் கூறுவது சிந்திக்கத்தக்கது.

இந்நூலாசிரியர் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த திருக்கோவில் என்ற ஊரில் வாழ்ந்தவர் என்பது இப்பாடலிலுள்ள அகச் சான்றுகளால் அறிய முடிகின்றது.

புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்களின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்ய எடுத்த முயற்சியில் கிடைத்த பிரபந்தம் இது. இவை போன்ற பல பிரபந்தங்களும் பதிகங்களும் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை வெளிக் கொணர்வது அடியேனுடைய நோக்கம். இவை மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற உந்துதலால் இதுவரை ஏழு பிரபந்தங்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளேன். நோக்கம் நிறைவேறக் கோணைசப் பெருமான் அருள் புரிவாராக.

திருக்கோணமலை
07-06-2000

பண்டிதர் இ.வடிவேல்

குறிப்பு:-

சுமார் 1738ம் ஆண்டளவில் நரேந்திரசிங்கராசன் கண்டிராச் சியத்தை ஆண்டான் என்பது புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் இப்பிரபந்தத்துக்கு எழுதிய வரலாற்றிலிருந்து அறிய முடிகின்றது.

நரேந்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து

90

கணபதி துணை நரேந்திர சிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து

தரு

தான தனதன தான தனதன
தான தனதன தான

1. சீராருந் தென்னிலங்கை யாளவந்த வேணரேந்திர சிங்கசாமிமேல் வசந்தன் சிந்து சொல்லவே.

பொழிப்புரை:-

சகல செல்வங்களும் நிறைந்து சீரும் சிறப்பும் மிக்க தென்னிலங்கையை ஆண்டு அரசாட்சி செய்வதற்கு வந்த ஆண்மைமிக்க நரேந்திர சிங்கராசனாகிய பிரபந்தத்தைச் சொல்வதற்கு

வேள் - ஆண்மை மிக்கவன்,

வேள் + நரேந்திரன் = வேணரேந்திரன்.

2. காராருஞ் சோனைமழைக்கால் விழுந்தாற்போல் வழிந்த கன்னமதத் தண்ணல் பதங் காப்பதாமே.

பொழிப்புரை:-

கருமைநிறம் பொருந்திய கருக்கொண்ட மேகத்திடமாயிருந்து சோவென்று கொட்டுகின்ற மழைத்தாரைகள் விழுவதுபோல கன்னமதம் வழிந்தோடு கின்றதும் தனக்கு மேல் ஒரு தலைவரில்லாதவருமாகிய விநாயகப் பெருமானுடைய திருவடிகளே காப்பதாமே.

இந்த இரண்டு பாடல்களாலும் விநாயகப் பெருமானுக்கு வணக்கங்கூறிப் பிரார்த்தித்து வசந்தன் சிந்து பாட ஆரம்பிக்கிறார்.

கன்னமதம்:- யானைகளிடமிருக்கின்ற மூன்று வகை மதங்களில் ஒன்று நரேந்திர சிங்கரான் மீதுள்ள பயபக்தியினால் இந்நூலாசிரியர் 'சாமி' என்ற வார்த்தையை முன்வைக்கின்றார்.

நரேந்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து

91

தென்னிலங்கை - இராவணனிருந்து அரசாட்சி நடாத்திய நகரம் தென்னிலங்கை. அந்தச் சிறப்புப் பெயர் பிற்காலத்திலரசாட்சி நடாத்திய மன்னர்களாலும் தென்னிலங்கை என்று போற்றப்பட்டது. ஈழநாடு எனவும் கூறுவர்.

3. காப்பழகுந் தாதகித்திண் பூப்பழகு மாலை மார்பன்
கண்டிவாணரேந்திரன் சிங்கக்காவலன் மீதே

பொழிப்புரை:-

மலைகள், நதிகள், காடுகளாகிய இயற்கை அரண்களால் பாது காக்கப்படும் அழகுமிக்க கண்டிமாநகரில் நிறைவானதும் குளிர்ச்சி பொருந்தியதுமாகிய ஆத்திமலர் மாலையணிந்த மார்பினையுடைய அரசனாகிய நரேந்திர சிங்கராசன் மீது வசந்தன் சிந்து பாட.

தாதகி : ஆத்திரம்

4. நாப்பழகுஞ் செந்தமிழ்ச்சொல் வாய்ப்பிழைவராமல் நித்தில
நத்தூர் திருக்கோவில் வாழுங் கந்தன் துணையே

பொழிப்புரை:-

நாவிலே பழகிப்பயின்று வருகின்ற செந்தமிழ்ச் சொற்களை வாயினாலெடுத்துப் பாடும் போது வாய்தடுமாறிப் பிழை வந்து விடாமல் வசந்தன் சிந்து சொல்வதற்கு கடற்சங்குகள் ஊர்ந்து செல்கின்ற பெருமையும் பழமையும் மிக்க திருக்கோவில் என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தப் பெருமான் துணையாயிருந்து அருள் புரிவாராக.

நத்து:- சங்கு

இந்த இரண்டு பாடல்களாலும் மட்டக்களப்பைச் சார்ந்த திருக்கோவில் என்னுமிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தப் பெருமானின் அருளை வேண்டுகிறார். இதனால் இந்நூலாசிரியர் திருக்கோவில் என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது புலனாகிறது.

5. சந்தன புயாசலன் மேற்செந்தமிழை நான் வழுத்தத்
தம்புருவில் கண்ணகித் தாய் தஞ்சநமக்கே

பொழிப்புரை:-

வாசனைத் திரவியங்கள் சேர்ந்து அரைக்கப்பட்ட சந்தனச் சாந்தினைத் தனது வெற்றிபொருந்திய தோள்களிலும் மார்பிலும் அணிந்திருக்கின்ற நரேந்திரசிங்கராசன் மீது சிந்துக்கவிதை சொல்லுவதற்கு தம்புருவில் என்று கூறப்படும் தவத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணகித் தாயார் தான் நமக்கு தஞ்சமாகும்.

தம்புருவில் - இக்காலத்தில் திரிபுபட்டு 'தம்பிலுவில்' என வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வூரில் பிரசித்திபெற்ற கண்ணகை அம்மன் கோவில் இருக்கின்றது. கஜபாகு மன்னன் ஈழநாட்டுக்கு சேர நாட்டிலிருந்து கண்ணகி சிலையைக் கொண்ட வந்த வரலாறு கண்ணகி வழிபாட்டின் முக்கியத்துவமும் பற்றி பேசப்படும் செய்திகள் தம்பிலுவிலில் கிடைக்கின்றன. தம்பிலுவில் பாடப்படும் கண்ணகி காவியம் பிரசித்தி பெற்றது.

6. கந்தமிகு சண்பகப்பூமாலை மார்பன் தென்னிலங்கைக்
காவலன் மாவலியாங் கங்கையுடையோன்.

பொழிப்புரை:-

நரேந்திர சிங்கராசன் நறுமணம் கமழுகின்ற சண்பகப்பூமாலையை அணிந்திருப்பவன். தென்னிலங்கை என்று பேசப்படும் ஈழ நாட்டின் காவலனாகிய அரசனாயிருப்பவன். பிரசித்திப் பெற்ற மகாவலி கங்கையினால் வளம் பெற்று விளங்கும் நாட்டை உடையவன்.

கந்தம் - வாசனை

ஈழநாட்டில் சிறப்பும் வளமும் நிறைந்த நதி மகாவலி கங்கை. இக்கங்கை நாட்டின் செல்வமாக விளங்குகின்றது. இந்த நதியினை 'மாவலி' என்று கிராமிய சொல்லால் குறிப்பிடுகிறார்.

7. கஞ்சமலர் மாதுபுயன் செங்கடக நகர் வேந்தன்
கம்பனைக் கொண்டே கப்பங் கட்டுவித்தான்

பொழிப்புரை:-

தாமரை மலரை ஆசனமாக கொண்ட வீரலட்சுமி வாசஞ் செய்யும் வெற்றித் தோள்களை உடையவன் சிறப்பு மிக்க வெங்கடகல நகரை

ஆட்சி செய்த அரசனாகிய கம்பனைக் கொண்டே கப்பம் கட்டும் படியாகச் செய்து வெற்றி வாகை சூடியவன்.

கஞ்சமலர் மாது - வீரலட்சுமி
செங்கடக நகர் இன்று செங்கடகல என்ற பெயரோடு விளங்கு கின்றது.

8. தஞ்சமென்றவன் பறவைக்கஞ்சலென்று கையமர்த்தித் தன்னுடைய தசையறுத்துத் தானளித்தவன்

பொழிப்புரை:-

அடைக்கலமாக வந்தணைந்த வான் பறவையாகிய புறாவினை அஞ்சாதே என ஆசீர்வதித்து அதனைக் கொல்ல வந்த இராசாளிக்குத் தனது தொடையில் உள்ள தசையை புறாவின் எடைக்குச் சமமாக அறுத்துக் கொடுத்த இரக்கமுள்ள சிபிசக்கரவர்த்தியின் பரம்பரையில் பந்துதித்தவன்.

வரலாறு:-

சிபிசக்கரவர்த்தி ஒரு வள்ளல். அவன் செய்த அஸ்வமேத யாகத்தை இழிவடையச் செய்ய நினைத்த அக்கினி தேவன் புறாவடி வமெடுத்து வந்து யாகசாலையிலிருந்த சிபிசக்கரவர்த்தியிடம் சரணடைந்தான். இராஜாளியாக வடிவெடுத்த இந்திரன் புறாவைத் தூரத்தி வந்து, புறா எனது உணவு. புறாவைத் தரவேண்டும் அல்லது உனது தசையை வெட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டான். புறாவிற்கு அடைக்கலம் கொடுத்த சிபி, புறாவைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தனது தசையை அரிந்து கொடுத்துப் புறாவைக்காப்பாற்றிய வள்ளல். 'புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தேன்' சிலப்பதி காரம் வழக்குரை கதை

9. சிட்டர் தொழுஞ் சூரியவம்சத் தெட்டெழு தேசத்து ராசர் சேவடி வணங்கி யேத்துஞ் சிங்கராசன்.

பொழிப்புரை:-

பெரியோர்கள் மகிழ்ந்து வணங்கிப் போற்றும் சூரியவம்சத்தைச் சேர்ந்த ஐம்பத்தாறு அரசர்களும் திருவடிகளில் பணிந்து வணங்கிப் போற்றும் கீர்த்திமிக்க நரேந்திரசிங்கராசன்.

சிட்டர் - பெரியோர், எட்டெழுதேசம் - ஐம்பத்தாறு தேசம்

10. கட்டளை கழிப்பவரை வெட்டிவிடும் சுக்கிரீவன்
காமலீலைக்கோ கிட்டினன் பூமியதன்

பொழிப்புரை:-

அரச ஆணையை மதிக்காதவர்களை வெட்டி அழிக்கும் வீரம் படைத்த சுக்கிரீவன் போன்றவன் சிங்கராசன். அரச சல்லாபங்களைச் செய்து பெண்களுக்கு இன்பமளிக்கும் லீலைகள் பல செய்யும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் போன்றவன். பூமி முழுவதற்கும் தலைவனாக இருக்கும் தகுதியும் சிறப்பும் மிக்கவன் சிங்கராச மன்னன்.

சுக்கிரீவன் - அறவழிப்போராட்டஞ் செய்து தர்மத்தையும் நீதியையும் வீரரைச் சுக்கிரீவன் என்பது உபசார வழக்கு.

11. சிங்கவய மால் செறியுஞ் சேமனகிலாதிபதி
செகமன்னர் சேனாபதி ஜெயபூபதி

பொழிப்புரை:-

சிங்கத்தையொத்த வீரமும் வெற்றியும் படைத்த இந்த சிங்கராச மன்னன் அகில உலகங்களையும் காக்கும் சக்கரவர்த்தி. உலகத்தி லுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம் சேனாதிபதி போன்றவர். உலகம் முழுவதையும் வெற்றி கண்ட பூபதி.

பூபதி - பூமிக்கதிபதி, சேமன்-பாதுகாப்பவன், செகம்-பூமி

12. பொங்கு கடற்றிருச்செந்தூர் வேலவரைச் சிங்காசனத்திற்
பொன்னுலகம் வைத்தே யெருதிற் பூட்டிவிட்டவன்

பொழிப்புரை:-

அலைகள் மோதியடித்துப் பொங்கி எழுகின்ற கடல்சார்ந்த நாடா கிய திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் வேலாயுதப் பெருமானாகிய முருகனைச் சிங்காசனம் பொருத்தப்பட்ட சித்திரத் தேரில் அமரச் செய்து அததேரினை இழுப்பதற்குப் பொன்னால் செய்யப்பட்ட நுகத்தை எருதுகளிற் பூட்டித் தேரை இழுக்கச் செய்தவன் சிங்கராசன்.

நுகம் - நுகத்தடி (கணையமரம்)

திருச்செந்தூர் முருகனுக்குத் தேர்ப்பணி செய்த கீர்த்தி படைத்;

தவன் சிங்கராசன் என்று நூலாசிரியர் மன்னனை உயர்த்திப் பேசுகிறார். இது முகஸ்துதிக்கு ஒப்பானது.

13. பூட்டிய கலிங்கபுரக் கோட்டையை யிடித்து மண்மேற் போட்டமத யானையுள்ள பொன்னி நாடன்

பொழிப்புரை:-

ஐம்பத்தாறு தேசங்களில் ஒன்றான கலிங்கபுரத்தில் அடைக்கப் பட்டிருந்த கோட்டையை அந்நாட்டு மன்னனின் மீது படை யெடுத்துச் சென்று அக்கோட்டையை இடித்தழித்துப் பூமியின் மேற்போட்ட வீரமிக்க யானைப்படையுடைய சோழநாட்டு மன்னன் நரேந்திர சிங்கராசன். இதனால் சிங்கராசனின் வீரப்பிரதாபம் பேசப்பட்டது.

பொன்னிநாடு - சோழநாடு

14. காட்டிய செந்தமிழுக்காக வீரராகவனுக் கன்று கன்னல் வளர் நாடும் யானைக் கன்று மீந்தோன்.

பொழிப்புரை:-

செந்தமிழாற் கவிபாடித் துதித்துப் போற்றிய சிறப்பிற்குரிய சந்தக் கவிவீரராகவனை மெச்சி அவனுக்கு கரும்பு முதலியன விளையும் நாட்டினையும் (மணற்றிடல்) யானையுங் கொடுத்து புகழ் படைத்தவன் நரேந்திர சிங்கராசன்.

குறிப்பு:-

சந்தக் கவீரராகவன் மதுரையிலிருந்து வந்து கண்டி நகரை ஆண்டுக் கொண்டிருந்த நரேந்திர சிங்கராசனைப் போற்றித் துதித்துப் பாட அக்கவிஞனுக்கு மணற்றிடல் என்று கூறப்படும் பிரதேசத்தையும் அவன் ஏற்றிச் செல்ல யானையையும் கொடுத்த மன்னன் சிங்கராசன் என்ற வரலாற்றைக் கூறி இந்நூலாசிரியர் கண்டி நகர் மன்னனைக் காணவந்த உள்நோக்கத்தைச் சொல்லாமற் சொல்கிறார்.

யாழ் வாசித்துப் பாடிப் போற்றி மணற்றிடல் பெற்று அதற்கு யாழ்ப்பாணம் எனப் பெயரிட்ட அந்தக் கவீரராகவனின் வரலாறு இதில் பேசப்படுகின்றது.

15. கன்றையிழந்தேயமுது நின்ற பசுவின் பழிக்குக் காதன் மைந்தனைப் பொற்றேரின் காலிலூர்ந்தோன்

பொழிப்புரை:-

தேர்க்காலில் அகப்பட்டிறந்த பசுக்கன்றை இழந்து அமுது முறையிட்ட பசுவின் பழியைப் போக்குவதற்காகத் தனது அருமை மைந்தனை நிலத்தில் கிடத்தி அவன்மீது தேருந்த மனுநீதி கண்ட சோழ மன்னனைப் போன்ற நீதி தவறாதவன் சிங்கராச மன்னனென்று நூலாசிரியராக போற்றப்படுகிறார்.

வரலாறு:-

மனுசாஸ்திரப்படி சோழமண்டலத்தை ஆண்ட அரசனின் புதல்வன் தேரிலேறி வீதி வலம் வரும்போது ஒரு பசுக் கன்று ஓடி வர, அதனைக் காணாத இளவரசன் ஏறிவந்த தேர்ச்சில்லில் அகப்பட்டுப் பசுக்கன்று இறந்தது. கன்றை இழந்த பசுவானது அரசனுடைய அரண்மனை வாசலில் தொங்கவிடப்பட்ட ஆராய்ச்சி மணியைத் தனது கொம்பாலிழுத்து அடித்து மன்னனிடம் முறையிட்டது. கன்றை இழந்த பசுபோல யானும் தன் மகனை இழந்து வருந்த வேண்டும் என்ற விதியின் படி இராசகுமரனைத் தரையிலே கிடத்தித் தானே தேரைச் செலுத்தி மகனைக் கொன்றான். மன்னனுடைய நீதிதவறாத ஆட்சியை வியந்து வீதிவிடங்கப் பெருமான் இராசகுமாரனையும் பசுக்கன்றையும் உயிர் பெற்றெழுச் செய்தார்:

‘வாயிற் கடைமணி நடு நா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி உருநீர் நெஞ்சுடத் தான்தன்
அரும்பெற்ற புதல்வனை ஆழியின் மடித்தேன்.’

(சிலப்பதிகாரம் - வழக்குரைகாதை)

16. வென்றி நுவரைப் பதியிலிந்திரன் வரவிடுத்த வெள்ளரசைப் பொற் கலத்தில் வேண்டி வைத்தவன்

பொழிப்புரை:-

வென்றி சிறப்பு மிகுந்த கண்டி மாநகரிலிருந்து அரசாட்சி செய்த சிங்கராச மன்னன் இந்திரனுக்கொப்பான அசோகச் சக்கரவர்த்தியினால் இந்தியாவில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட வெள்ளரசங்கன்றை மிக விருப் பத்தோடும் பக்தியோடும் ஏற்று அதனைப் பொன்னினால் செய்யப்பட்ட கலசத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்தவன்.

வென்றி - வெற்றி, நுவரை - கண்டி

அப்போது கண்டி மாநகரை மக்கள் நுவரை என்று கூறுவர். அசோகன் இந்திரனுக்கொப்பானவன் என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

17. வைத்த பதினாலுலகு மெத்து திரிசங்கு சக்ர வர்த்தியை நேர் வாய்மையோடு வாகை படைத்தோன்.

பொழிப்புரை:-

கீழேலுலகங்களாகவும், மேலேலுலகங்களாகவும் வைத்துக் கூறப்படும் பதினான்கு உலகிலும் மிக்க புகழ்பெற்று விளங்கிய திரிசங்கு சக்கரவர்த்தியை நிகர்த்த சத்திய நெறியுடையவன் நரேந்திர மன்னன்.

வரலாறு:-

திரிசங்கு மன்னன் சூரியகுலத்தரசன். இவன் இந்த உடம்புடன் சுவர்க்கமடைய விரும்பி அதனைச் செய்து வைக்கும்படி குலகுருவாகிய வசிட்டரிடம் கேட்டான். அது செய்யத்தக்க காரியமல்ல எனக்கூறி மறுத்து விட்டார். அதனால் விசுவாமித்திர மகரிஷியை அடைந்து திரிசங்கு தனது விருப்பத்தைக் கூறினான். விசுவாமித்திரர் தனது தாபோபலத்தால் திரிசங்குவை உடம்போடு சுவர்க்கத்துக்கு அனுப்பினார். அங்கு தேவர்கள் வரவேற்காமல் விட்டனர். விசுவாமித்திரர் கோபம் கொண்டு திரிசங்கு விற்குப் பூமிக்கும் சுவர்க்கத்துக்குமிடையில் புதியதோர் சுவர்க்கத்தைப் படைத்து அதில் இருக்கச் செய்தார். இது புராண வரலாறு.

குறிப்பு:-

நரேந்திர சிங்கராசன் வசந்தன் சிந்தைப் பாடிய ஆசிரியர் புராண வரலாறுகளையும், கண்டி ராச்சியத்தை ஆண்ட இராசசிங்க மன்னன் முதலிய கண்டி மன்னர்களின் வரலாறுகளையும் அறிந்தவராக இருக்கலாம். அதனால் அவர் எடுத்துக் காட்டாகக் கூறப்படும் வரலாறுகள் இருபக்கத்தையும் தழுவி அமைகின்றது.

இந்நூலைப் பதிப்பித்த புலவர் வே. அகிலேசுபிள்ளை அவர்கள் வசந்தன் சிந்து வரலாற்றைச் செவிவழியாகப் பெற்றதாகவும் கூறுகிறார். செவிவழிச் செய்தியாளர்களும் பாட்டுடைத் தலைவனை நரேந்திர சிங்கராசன் என்று பாடியிருக்கலாம். இதனால் நூலும் 'நரேந்திர சிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து' எனப் பெயர் பெற்றது போலும்.

வசந்தன் ஒரு கிராமிய விளையாட்டு. அதற்குப் பாடப்படுவது வசந்தன் சிந்து.

18. மெத்து பொற் சிங்காசனத்தின் முத்துவெண் குடைகிழற்ற வெண்கவரிக் காலசைப்ப வீற்றிருப்பவன்.

பொழிப்புரை:-

மிக்க சிறப்பினையுடைய சிங்காசனத்தில் முற்றிய முத்துக்கள் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட வெண்கொற்றக் குடை நிழல் பரப்ப, அருகில் நிற்பவர் வெண்ணிறமான கவரிமான் மயிர் இழைத்து வெய்யப்பட்ட வெள்ளை நிறமான கவரிவீச, அதனாலெழும் தென்றல் போன்று காற்றை ரசித்து அனுபவித்து அமர்ந்திருப்பவன் நரேந்திர சிங்கராசன்.

கால் - காற்று

19. வீற்றிருக்கும் வேணரேந்திர சிங்கசாமி பல்லக்கேறி வீதிவாற சேதிகண்டப்போது மடவார்

பொழிப்புரை:-

சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆண்மைமிக்க நரேந்திரசிங்க மன்னன் பல்லக்கில் ஏறி வீதியுலாவரும் செய்தி கேட்ட இளம் பெண்கள் மன்னனைக் காண ஆசை கொண்டு வீதியுலாவில் வந்து கொண்டிருக்கும் நரேந்திரசிங்கராசனை ஆர்வத்தோடும் காதல் உணர்வோடும் பார்க்கிறார்கள்.

வேள் + நரேந்திரன் = வேணரேந்திரன்

இந்நூலாசிரியர் நரேந்திரசிங்க ராசனை 'சாமி' என்ற உயர் சொல்லால் குறிப்பிடுகிறார். ஏழைப்பிராமணன் மன்னனிடமிருந்து பரிசு பெறவேண்டும் என்ற அவாவினால் தன்னைத் தாழ்த்தியும் மன்னனை உயர்த்தியும் 'சாமி' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார் போலும்.

20. பார்திருந்த மேகலையும் பாரழகுங் குலையப்
பாணமமைந் தினாலுள்ள நாணமிழந்தார்.

பொழிப்புரை:-

வீதியுலாவில் மன்னனைக் கண்ட இளம் பெண்கள் அணிநதிருந்த மேகலை என்று சொல்லப்படுகின்ற ஆபரணம் இடுப்பிலிருந்து குலைந்து வழவுகின்றது. பார்ப்பதற்கு அழகாகக் கட்டப்பட்ட கொண்டையும் குலை கின்றது. மன்னன் மீதுள்ள காதலினால் மன்மதன் விடுகின்ற ஐந்து வகையான அம்புகளினால் உள்ளந் தளர்ந்து நாணமிழந்தவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

கலை - வஸ்திரம், எனப் பொருள் கொண்டால் மண் மன்ன னையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மேலான வஸ்திரமும், பாரழ கமும் குலைய என மற்றொரு பொருளுங் கொள்ளலாம்.

மன்மத பாணம் ஐந்து - தாமரைப் பூ, அசோகம் பூ, மாம் பூ, முல்லைப் பூ, நிலோற்பலப் பூ என்பன.

21. நாணமிழந் தேது சொல்வர் நள்ளிரவினிற் சுகத்தை
நாமடைவ தெப்போதென நைந்துருகுவார்.

பொழிப்புரை:-

மேகலையுங் கூந்தலுங் குலையத் தமது வெட்கத்தை மறந்து பெண்கள் ஏதேதோ சொல்கிறார்கள். நடுஇரவிலே மன்னனுடன் கூடி அனுபவிக்கும் இன்ப சுகத்தை நாம் பெறுவது எப்போது என்று விரக தாபத்தினால் நைந்து நைந்து உருகிக் கூறுவார்கள்.

நாணம் - வெட்கம்

22. சேனாலவு திங்களுக்குஞ் சேடியர்க டங்களுக்குஞ்
சீறிவாற தென்றலுக்குஞ் செய்வதென் னென்பார்.

பொழிப்புரை:-

வீதியில் உலாவரும் மன்னவனே! ஆகாயத்தில் உலாவி வரும் சந்திரனுக்கு நாங்கள் என்ன செய்தோம். குளிர்ந்த நிலவைத் தர வேண்டிய சந்திரன் அனலாய்க் கொதிக்கின்றான். தோழியர்களாய்க் கூடி மகிழும் காட்சி மனத்துயரத்தைத் தருகின்றது. நாங்கள் என்ன பாவம் செய்தோம். மென்மையாக வீசவேண்டிய தென்றல் காற்றானது எங்கள் மீது சீறிப்பாய்ந்து புயலாய் அடிக்கிறதே. நாங்கள் என்ன செய்தோம் என்று பெண்களின் நிலைமை அரசனுக்கு உணர்த்துவது போலக் கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

23. செய்கை மறந்தார் நீராடும் பொய்கைமறந்தார் சிறந்த
சித்திர மஞ்சமீதிற் கொள்ளும் நித்திரை மறந்தார்.

பொழிப்புரை:-

மன்னா! உன்னைத் பார்த்த பின்னர் பெண்கள் செய்வதேது, தவிர்ப்பதேது என்று தெரியாமல் தம் செயலிழந்தார்கள். பெண்கள் சேர்ந்து நின்று நீராடுகின்ற தடாகத்தை மறந்து நீராடுவதையும் மறந்து விட்டார்கள். சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய படுக்கையாகிய மஞ்சத்தின் மீது துயிலும் நித்திரையையும் மறந்து படுக்கையிற் கிடந்து உழல்கிறார்கள்.

24. மையை மறந்தார் குளிக்கும் மஞ்சள் மறந்தார் கரிய
மாதவி குழற்குளாடும் வண்டை மறந்தார்.

பொழிப்புரை:- மன்னவா! பெண்கள் தங்கள் அழகிய கண்களில் தீட்டிக் கொள்ள வேண்டிய அஞ்சனமையை மறந்து விட்டார்கள். நீராடும் போது பூசிக் கொள்ள வேண்டிய மஞ்சளை மறந்து விட்டார்கள். அன்றலர்ந்த குருக்கத்தி மலரைக்கரிய கூந்தலில் சூடி அந்த மலரில் தேனுண்ண வரும் வண்டுகளை உபசரியாமல் வண்டுகளையும் மறந்து விட்டார்கள்

மை - அஞ்சனமை, மாதவி - குருக்கத்தி

25. வண்டுமிழ்ந்த பூவெனவே கண்டமடவா ரெல்லோரும் வாடியுன்மேனாடி மோகமாகினார் மன்னா.

பொழிப்புரை:-

மன்னவா! உன்மேற் பேரன்பு கொண்ட பெண்களெல்லாம் உன்னுடைய தயவை நாடி வண்டுகள் தேனுண்பதற்காகத் துளைத்த மலர்கள் வாடுவது போல உடலும் உள்ளமும் வாடியவர்களாய் உன் மீது மோகங் கொண்டுள்ளார்கள்.

26. மண்டலத்திற் காமச்சிவிகை கொண்டவர்கள் படும்பாட்டை வாயினா லெடுத்துரைக்க மாளுமோதான்.

பொழிப்புரை:-

மன்னவா! இப்பூமண்டலத்தில் உன் மீது காதல் கொண்டு ஆசைப் படுகின்ற பெண்கள் படும் துயரங்களை வாயினால் எடுத்துச் சொல்ல முடியுமோ? முடியாது.

மாளுமோ - சொல்ல முடியுமோ

27. தம்புரு வீணை வாசித்தால் வம்புவசை பேசுகின்றார் சந்தனத்தை யனலென்று தள்ளியேவிட்டான்.

பொழிப்புரை:-

மன்னவா! தம்புராவில் சுருதி கூட்டி அந்தச் சுருதிக்கமைவாக இனிய நாதத்தை எழுப்பும் வீணையை வாசித்தால் இளம் பெண்கள் அதைக் கேட்டு ரசிக்காமல் வம்புதும்பாக அபவாதப் பேச்சுப் பேசுகிறார்கள். குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்தனம் அனலாய்க் கொள்கின்ற தென்று அதனைத்தள்ளி வீசுகிறார்கள்.

வசை - குற்றம், வம்புவசை - புதுமையான குற்றம்

28. அம்புவியி லாடவரி லாசை கொண்ட பேரிலையோ அம்மம்ம வீதென்ன மோகமாகினார் மன்னா.

நரேந்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து

102

பொழிப்புரை:-

மன்னவனே! இந்த அழகிய பூமியிலே ஆண்கள் மீது ஆசை கொண்டு காதல் புரியும் பெண்கள் இல்லையா? அம்மம்மா! இதிலென்ன ஆச்சரியம் மன்னா! உங்கள் மீது காதல் கொண்ட பெண்கள் மோக மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கிறார்கள்.

மோகம் - ஆசைப் பெருக்கு.

29. பன்னீரைக் கண்டாற் கடியவெந்நீ ரென்கின்றாரினிய பாலமுதை யாலமெனப் பார்த்தறிகின்றார்.

பொழிப்புரை:-

மன்னவா! சிலபெண்கள் குளிர்ச்சி பொருந்திய பன்னீரைக் கண்டு இது கொடிய வெந்நீர் என்கின்றார். இன்னமுஞ் சிலர் தித்திப்பாக இருக்கின்ற இனிமையான பாலமுதை இது கொடிய ஆலகால விஷம் என்று பார்த்த பார்வையிலேயே கூறி விடுகிறார்கள்.

ஆலகாலம் - கொடியவிஷம்

30. தன்னிகரில்லாத மஞ்சந் தன்னிலே கிடந்து உளத்திச் சந்திரனை மாங்குயிலைத் தான் முனிகின்றார்.

பொழிப்புரை:-

தனக்கு ஒப்பான தொன்றுமில்லை என்று கூறத்தக்க மலர் பரப்பிய சப்ர மஞ்சத்திலே கிடந்து சில பெண்கள் உளத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரன் சுடுகின்றதென்று சொல்லியும் இனிய ஓசையினால் மனதைப் பரவசமடையச் செய்யும் பூங்குயில் கூவும் ஓசையையும் வெறுத்து சிலர் சந்திரனையும், மாங்குயிலைம் வெறுத்துக் கோபமடைகிறார்கள்.

31. செகராசர் வந்து தொழவீதியிற் பவனிவருஞ் செல்வனே நரேந்திர ராசசிங்க பூமானே.

நரேந்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து

103

பொழிப்புரை:-

இப்புலகத்திலுள்ள பலதேசத்து அரசர்களும் வந்து வணங்க வீதிவலம் வந்து கொண்டிருக்கும் செல்வச் சீமானே! நரேந்திர சிங்கனெனும் பேர்படைத்த பூமிக்கதி பதியே.

பூமான் - பூமிக்கதிபதி

32. ஆகவய தாறிரண்டு பாவையிவ னேதுமறி யாதவளை நீர் மருவியாளன் முறையோ

பொழிப்புரை:-

பன்னிரண்டு வருடப் பிராயமுடைய சித்திரப்பாவை போன்ற இவள் ஏதுமறியாத இளமங்கை. இந்தப் பெண்ணை அன்போடு அணைத்து அவளுக்கு நல்வாழ்வளிப்பது சாலச் சிறந்தது மன்னா.

33. பூபதிநன் மாலை நல்கச் சோக மாறியே மடந்தை பூம்புனலாடித் துகிலும் பூவுமணிந்தாள்.

பொழிப்புரை:-

பூமிக்கதிபதியாயிருக்கும் நீங்கள் அணிந்திருந்த பூமாலையை அன்போடு கொடுக்க ஏற்று மடந்தைப் பருவமுடைய இந்தப் பெண்குளிர் பொருந்திய பூம்புனலில் நீராடி நல்ல வஸ்திரமுடுத்துத் தலையில் பூவும் சூடி மகிழ்ச்சியடைந்தாள் மன்னா.

பூம்புனல் - குளிர்ச்சிபொருந்திய புது நன்னீர்

34. காப்பாதி மடவரை நேர் காரிகைய ரோடிவந்து காமர்மடன் மீதெழுதிக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

பொழிப்புரை:-

அரசே! அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு ஆகிய நாற் குணங்களைக் காவலாயுடைய கற்புடைய மடந்தையரை ஓத்த பெண்கள் ஓடிவந்து அழகிய மடலில் தங்கள் காதலை வெளிப்படுத்தியெழுதி

மடல்மீதேறி வந்து உன்னைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

காப்பு+ஆதி = காப்பாதி, காப்பு = காவல், காமர் = கட்டழகு

குறிப்பு:-

மடலூர்தல் - தன்னுடன் கூடி மகிழ்ந்த தலை மகளை மணஞ் செய்து கொடுக்க மறுத்துழி தலைமகன் பனைமட்டையாற் செய்யப்பட்ட குதிரையில் ஏறி வந்து தன்காதலை நற்றாயும் நாடும் அறியச் செய்தல். இப்பாடலில் கட்டழகிகளாகிய பெண்கள் வெட்கத்தை விட்டுத் தங்கள் காதலை வெளிப்படுத்தும் மடலெழுதி தங்கள் உள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்த மடலேறி வந்து நரேந்திர சிங்கராசனைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

பெண்கள் மடலேறுவது இலங்கியங்களில் கூறப்படவில்லை. ஆனால், இந்நூலாசிரியர் பெண்கள் மடலேறியதாகக் கூறியிருப்பது மரபுக் கொவ்வாதது. இக்காலத்தில் தான்விரும்பிய கணவனை அடைய முடியாத தடைகள் ஏற்படும் போது நவீன முறையிலான மடலேறுகைகள் நடைபெறு கின்றன.

“சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோர்மிகுந்த நாட்டிலே” என்று பெண்கள் பதாதைகள் தூக்கிய பின் எதுவும் நடக்கலாந்தானே!

35. தாவிவருந் தென்றலையுஞ் சந்திரனையுந் துரத்தித் தையலர்க ளெல்லவரு மையலை நீத்தார்.

பொழிப்புரை:-

அரசே! உங்கள் அன்பைப் பெற்று அகமகிழ்ந்த பெண்கள் தங்கள் காதல் உணர்வின் நிறைவால் அரசற்கு முன்னே விரைவாக வந்து துன்பஞ்செய்த தென்றலையும் அக்கினியாக எரித்துத் துன்பஞ்செய்த சந்திரனையும் துரத்தி உங்கள் கருணையினால் பெண்களெல்லோரும் தத்தமது மோகமயக்கத்தைப் போக்கிக் கொண்டார்கள்.

மையல் - மயக்கம்

36. நாவியழகம் முடித்துப் பாகிலையுந்தானருந்தி
நற்களபம் பூசி மின்னார் நன்றாயிருந்தார்.

பொழிப்புரை:-

அரசே! உங்கள் அன்பைப் பெற்று மகிழ்ந்த பெண்கள் எல்லோரும் இப்போது தங்கள் கூந்தலுக்குப் புனுகுநாவி எனப்படும் வாசனத்தைத் திரவியங்கள் பூசிக் கொண்டை முடித்துக் கொண்டார்கள். தாம்பூலம் எனப்படும் வெற்றிலை பாக்கருத்தி சந்தனக் குழம்பைத் தங்கள் மேனியிற் பூசி மனநிறைவோடு மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறார்கள்.

நாவி - புனுகுநாவித்தைலம், அழகம் - கூந்தல்
பாகிலை - வெற்றிலை, களபம் - வாசனைத் திரவியங்கள்
சேர்த்தரைத்த சந்தனக்குழம்பு

37. அம்புவியி னம்புகின்ற வன்பர்தமக்கருள் செய்யும்
ஆனைமுகத் தண்ணல்பதம் நாளும் வாழி.

பொழிப்புரை:-

அழகிய இந்தப் பூமியில் எல்லாம் இறைவன் செயலால் ஒரு குறையுமில்லாமல் நடைபெற்று வருகின்றதென நம்பிக் கையுடைய அன்பர்களுக்கு அருள் செய்கின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய அண்ணலாகிய விநாயகப் பெருமானுடைய திருவடிகள் வாழ்வதாக.

அம்புவி - அழகிய பூமி

38. நத்தார் திருக்கோவில் வாழும் கந்தர்வாழி தம்புருவில்
நன்னுதற் கண்ணகை வாழி நானிலம் வாழி

பொழிப்புரை:-

சங்குகள் ஊர்ந்து விளையாடுகின்ற கடற்கரையில் அமைந்திருக்குந் திருக்கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தசாமிக் கடவுளென்று போற்றப்படும் சித்திரவேலாயுதப் பெருமானுக்கு வாழி. தம்பிலுவில்

நரேந்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து

106

என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ள கண்ணகை அம்மன் கோவிலில் எழுந்தருளியிருந்து அடியார்களுக்கு நல்லருள் பொழியும் அழகிய நெற்றியையுடைய கண்ணகை அம்பாளுக்கு வாழி. நால் வகை நிலங்களாலும் சிறப்புற்று விளங்கும் இந்த உலகமும் வாழ்வதாக.

நாநிலம்- குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்
நத்து- சங்கு முருகன் எழுந்தருளியிருக்கும் அவ்வூர்க்குப் பெயர் திருக்கோவில்.

39. வாசனைச் சூழ்ந்திருக்குந் தேவர்போலு மந்தரத்தை
மன்னியே வளைந்திருக்கும் வரைகள் போலும்.

பொழிப்புரை:-

திருமாலைச் சூழ்ந்து வணங்கி நிற்கும் தேவர்களைப் போலவும், மந்தரமலையைச் சூழ்ந்து நெருங்கி விளங்குகின்ற மலைகள் போலவும்.

வாசன் - திருமால்; மந்தரம் - மந்தரமலை.

40. போசராச வேணரேந்திர பூபனை வளைந்திரந்து
போற்றி திசைமார்கணிதம் வாழிதனே.

பொழிப்புரை:-

போசராசனைப் போன்ற ஆண்மையும் அரச ஆளுமையும், அறநெறியும், நீதியும் ஒருங்கே அமைந்த நரேந்திரசிங்க பூபாலனை சூழ்ந்திருந்து மன்னனைப் போற்றுகின்ற அட்ட திக்குகளையும் பரிபாலிப்பவர்களும் தினந்தோறும் நல்வாழ்வு வாழ்வார்களாக.

திசைமார் - அட்டதிக்கிலுமுள்ள யாவற்றுக்கும் நிர்வாகப் பொறுப்பாளராக இருப்பவர்கள்.

போசராசன் வரலாறு:-

இவன் விதர்ப்பநாட்டரசு பரம்பரையில் வந்தவன். தந்தை இறந்தபின் சிறியதந்தையால் வளர்க்கப்பட்டவன். சிறந்த கவிஞன். சிறிய

நரேந்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து

107

தந்தையின் ஆணைப்படி கொலை செய்யப்பட இருந்தவன். டகாலைக் களத்திலிருந்து இவன் பாடிய கவிதையின் தத்துவத்தை உணர்ந்து சிறிய தந்தை அரசாட்சியை இவனிடம் ஒப்படைத்தான். நீதிவழுவாது ஆண்டபோசராசன் தனது ஆஸ்தானத்தில் மூன்று கவிஞர்களை வைத்திருந்தான். அவர்களில் ஒருவன் காளிதாசன் மாறு வேடத்திலிருந்த போசராசன் விளையாட்டாக போசராசன் இறந்துவிட்டான் என்று கூறத் தனது ஆப்த நண்பனாகிய போசன் மீது காளிதாசன் சரமகவிபாட மாறுவேடத்தில் வந்த போசராசன் மாற்றுக்கவி பாடி உயிர்த்தெழுச் செய்தான். நீதிவழுவாதவன் போசராசன்.

திருக்கோணமலை
09-06-2000

ஞானசிரோமணி
பண்டிதர் இ.வடிவேல்

வெளியீடு

ஹிந்து சங்கரர் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் ஆலயம்
ஹும், ஜெர்மனி

ISBN - 978 - 955 - 8913 - 84 - 0